

R I G G E N

A L E X A N D E R L . K I E L L A N D

M I N N E B O K

N O R S K O L J E M U S E U M

Else M. Tunglund

R I G G E N

ALEXANDER L. KIELLAND

M I N N E B O K

Utgiver: © Norsk Oljemuseum, 2024
Bokdesign og layout: Siv Sivertsen
Produksjon: MAKE!GRAPHICS
ISBN 978-82-90402-75-9

Arbeidet med boka er støttet av Fritt Ord. Boken var et påbegynt prosjekt før jeg ble prosjektleder på dokumentasjonsprosjektet ved Norsk Oljemuseum, og jeg fikk tillatelse til å videreføre og inkludere det jeg allerede hadde startet på her. Støtten fra Fritt Ord var begynnelsen. Else M. Tunglund, prosjektleder.

Illustrasjon ukjent.

Tor Yngve Alberg Olsen (d. 2023), en av de overlevende, hadde dette bildet hengende på veggen i mange år etter ulykken. Han opplyste at illustrasjonen var laget av en kranfører.

Til Kian (Odd Kristian Reme),
en utrettelig forkjemper for pårørende og overlevende etter
Alexander L. Kielland-ulykken.
Din styrke og engasjement har vært en kilde
til håp og rettferdighet for mange.

Coord. approval

N°

REVISION

BY

DATE

Shipping requirements approval

DRILLING RIG

PENTAGONE 89

LICENCE IFP NEPTUNE

Owners

**A GOWART - OLSEN & Co
STAVANGER - NORWAY**

Builders

**COMPAGNIE FRANÇAISE
D'ENTREPRISES MÉTALLIQUES**

C.F.E.M. 57 BOULEVARD DE MONTMORENCY - 75016 PARIS - FRANCE

Coordination :

CFEM - DICOS
13-15 Rue des Sablons
75116 - PARIS - FRANCE

Dwg established by :

CFEM - DICOS

13-15 Rue des Sablons . 75116 PARIS - FRANCE

Ref :

TITLE

**ASSEMBLING ALTERNATOR
PA 100 G95 - 85 / 6 Poles**

Drawn

SCALE

DATE

DWG N°

Checked

Approved

6-27-P c.0 1-1-1-0

INNHOLDSFORTEGNELSE

Forord.....	11
Innledning.....	13
Kielland før ulykken.....	15
Ulykken.....	33
7 Reddet av kranføreren på Edda.....	43
4 Reddet av Nordmand Engineer.....	53
5 Reddet av Safe Truck.....	61
2 Reddet av Tender Power.....	73
1 Reddet av Viking Girl.....	79
9 Reddet av britisk helikopter.....	81
2 Reddet fra flåte av Nordmand Skipper.....	89
Reddet, Livbåt 5.....	93
Fra Livbåt 5 til helikopter.....	111
26 Reddet av Livbåt 1 og helikopter.....	139
De som omkom.....	161
De gode minnene.....	194
De som kom tilbake.....	224
Til Minne om Kian Reme.....	235
Kiellandtreff.....	245
Redningen Oversikt.....	252
Kilder.....	253

Norsk Oljemuseum
Tjodolvsq. 65
4000 STAVANGER

Stavanger 1. april 1980

Granskingskomisjonen i høve "Alexander Kielland"s forlis.
v/ formannen, sorenkrivar Thor Næsheim.

Ulykka med "Alexander Kielland" vil med all sin gru verta
ståande i saga om norsk såvel som internasjonal oljeverksemd.

Norsk Oljemuseum ser det som ei viktig oppgåve å ta vare på
materiell om ulykka, redningsaksjonen og granskingsarbeidet.

Materiellet må omfatta såvel dokumentarisk materiale i ulike
former som konkrete fysiske minne, t.d. delar av dei konstruksjonane
som svikta.

Museet er difor så fri å rekna med at materiale ikkje vil
verta øydelagd eller frigjeve før ein har fått høve til å vera
med å vurdera kva det er høveleg å taka vare på for ettertida -
i regi av oss eller andre.

Med helsing

Jane Johnson
Jane Johnson
konservator

FORORD

«Kan jeg fortelle det nå...?»

Første dag på ny jobb – én uke etter havariet av Alexander L. Kielland – skrev konservator Jone Johnsen brev til granskningskommisjonen som undersøkte ulykken. Hensikten var å sikre at både dokumentarisk og fysisk materiale knyttet til ulykken ble bevart. Slik ble noen av de første gjenstandene til det nyopprettede Norsk Oljemuseum samlet inn.

Ulykken har alltid vært en sentral og viktig del av museets fortelling og faste utstillinger, og de siste tre årene også som et eget prosjekt. Riksrevisjonens gjennomgang av den opprinnelige granskningen førte til opprettelsen av et statlig finansiert dokumentasjonsprosjekt.

På bakgrunn av kompetanse og arbeid med den kontroversielle Nordsjødykkersaken, ble Norsk Oljemuseum valgt til å lede prosjektet med Kielland-nettverket som selvskreven partner og viktig bidragsyter. Oppgaven var blant annet å samle dokumentasjon, innhente og tilgjengeliggjøre kunnskap om ulykken. Underveis har en rekke eksterne personer og instanser bidratt, og blant disse har Universitetet i Stavanger vært en av de viktigste.

I løpet av prosjektet har det blitt gravd i arkiver, lokalisert upubliserte bilder og opprettet en egen nettside (kielland.industriminne.no). Overlevende har fått møte sine redningsmenn, enker har fått svar på spørsmål de har båret på i over 40 år, og ikke minst har vonde og vanskelige fortellinger fått slippe ut.

Selv om det har gått mange år siden ulykken, er det fortsatt mange som ikke har bearbeidet sine opplevelser, følelser og inntrykk, enten fordi de ikke har fått nødvendig hjelp, eller fordi de ikke har ønsket eller hatt krefter til det. Noen av disse har blitt kontaktet av prosjektet, mens andre har selv tatt initiativ til å ta kontakt. Prosjektleder Else M. Tunglund har vært viktig for mange av menneskene som nå gjenopplever og ønsker å dele sine historier og minner om ulykken.

Erfaringen viser at det å dele – også flere tiår etter ulykken – har hjulpet. Det er aldri for sent.

En enke etter en nylig avdødd Kielland-overlevende gikk rett på sak etter 44 vanskelige år: «Kan jeg fortelle det nå...?»

Denne boken er et viktig produkt fra dokumentasjonsprosjektet. Boken samler minner fra mange og viser menneskene som ble direkte påvirket av katastrofen.

Den viktigste enkeltpersonen i arbeidet med å løfte frem overlevende og etterlattes sak etter ulykken har uten tvil vært Kian Reme, som i mange år ledet Kielland-nettverket. I sluttfasen av prosjektet gikk han dessverre bort, og vi ønsker å dedisere denne boken til hans minne.

Björn Lindberg

Konstituert direktør
Norsk Oljemuseum

INNLEDNING

Den 27. mars 1980 kantret riggen Alexander L. Kielland (ALK) i Nordsjøen. Til sammen 123 menn mistet livet, mens 89 overlevde. Ulykken er fortsatt den verste i norsk oljehistorie og førte til betydelige endringer i arbeidet med helse, miljø og sikkerhet.

Katastrofen hadde også store menneskelige konsekvenser. Ektefeller, samboere, kjærester, brødre, søstre, mødre og fedre mistet sine kjære. Blant de omkomne var det mange fedre til småbarn, skolebarn og unge på vei inn i voksenlivet. Noen barn mistet sin far før de ble født.

Mange familier opplevde økonomisk usikkerhet og tap av trygghet da forsørgeren forsvant. Noen barn opplevde også tapet av både en far og en mor som aldri ble den samme igjen etter ulykken. Overlevende ble sterkt preget av katastrofen. For enkelte var det vanskelig å fortsette i arbeid på grunn av psykiske og fysiske ettervirkninger, og flere utviklet alvorlige alkoholproblemer. Alt dette påvirket både dem selv og deres familier.

De fleste overlevende ble reddet takket være innsatsen fra kolleger som hjalp hverandre. Flere av de som selv omkom, bidro til å redde livet til andre.

Mareritt om hendelsen har spesielt plaget dem som forgjeves forsøkte å redde mennesker som forsvant i bølgene. Dette gjelder både overlevende, personell på Edda-plattformen og mannskapet på båtene som ankom ulykkesstedet.

Ulykken har også preget dykkere og annet personell som deltok i arbeidet med å bringe de omkomne i land og sørge for at de ble gravlagt.

Det blir ofte sagt at det er viktig å ikke glemme Alexander L. Kielland-ulykken, slik at noe lignende ikke skjer igjen. Men det er også viktig å våge å møte det som skjer etter en katastrofe – å forstå, støtte og bearbeide. Fortsatt er det mange som søker svar og ønsker å få mest mulig informasjon om riggen og hva som skjedde med hver enkelt da ulykken inntraff. Håpet er at denne boka kan bidra til dette.

En stor takk rettes til overlevende, pårørende og etterlatte som har lett i gamle album og sendt oss bilder, til Arkivverket som har skannet og gjort bilder tilgjengelige fra sine arkiver for bruk i denne boka, og til Kielland-nettverket som har bidratt med kontaktinformasjon og innsamling av bilder.

Else M. Tungland

Prosjektleder
Norsk Oljemuseum

Illustrasjon: Elisabeth M. Tunglund

ALEXANDER L. KIELLAND FØR ULYKKEN

Alexander L. Kielland (ALK.) var en halvt nedsenkbar borerigg, eid av Stavanger Drilling som ble bygget ved det franske verftet CFEM i Dunkerque i 1976. Den var konstruert som en pentagonrigg med fem bein, spesielt utviklet for å kunne operere under utfordrende værforhold. Det var imidlertid dårlig med boreoppdrag da riggen sto ferdig, så under hele sin levetid ble riggen brukt som flotell, det vil si innkvartering for oljearbeidere i Nordsjøen.

I de siste ni månedene før ulykken lå Alexander L. Kielland ved Edda-plattformen, på oppdrag for feltoperatør Phillips Petroleum Company på Ekofiskfeltet.

På tidspunktet da ulykken inntraff, var riggen i ferd med å avvikles som flotell og klargjøres som borerigg igjen. Alexander L. Kielland hadde fått et boreoppdrag på britisk side av Nordsjøen for Shell. Søsterriggen Henrik Ibsen, også eid av Stavanger Drilling, skulle overta som flotell på Ekofiskfeltet. Mange så frem til at Ibsen skulle avløse den enklere utstyrte Alexander L. Kielland.

Foto: Ukjent/Norsk Oljemuseum
Alexander L. Kielland ved Nordpipe GNSC-B11.

STAVANGER DRILLING

VILLENEAU, ROHART, SIMON
AVOCATS

PIÈCE N°: (5)

"Alexander L. Kielland".

<u>Posisjon:</u>	<u>Dato:</u>	<u>Ref. vedlegg:</u>
Leveret CFEM Dunkirk	Juli 1976	
Prøvetur og oppankring	Juli 1976	
Oppankret ved B- 11	ca 14.8.76	1
Oppankret ved Tananger	23.02.77	2
Oppankret ved Albuskjell 2/4F	Juli 1977	3
Oppankret ved Eldfisk 2/7B	27.08.77	4
Oppankret ved Eldfisk 2/7B	08.09.77	5
Oppankret ved Eldfisk 2/7A, Flare	05.04.78	6
Oppankret ved Eldfisk 2/7A, Flare	23.04.78	7
Oppankret ved Albuskjell 1/6A	20.03.79	8
Oppankret ved Albuskjell 2/4F	24.05.79	9
Oppankret ved Edda 2/7C, Flare	03.08.79	10
Oppankret ved Edda 2/7C.	08.11.79	11

Kilde: Arkivverket

Kielland var en flyttbar rigg som gjennom sin levetid var oppankret på forskjellige steder. Logg over oppankring.

Foto: Bjarne Melkevik / Norsk Oljemuseum

De siste ni månedene før ulykken lå ALK ved Eddaplattformen.

Foto: Arkivverket

Bilder fra riggen

Kilde: Arkivverket

4-mannsrom i fast innredning på ALK.

Selv om Kielland fungerte som et flotel, ville innkvarteringen neppe fått noen stjerner i vanlige hotellregistre. Det midlertidige boligkvarteret besto av containere plassert på fremre dekk mellom styrehuset og boretårnet.

På ulykkesdagen var det 104 containere på riggen, med plass til 348 personer. Det var lugarer med fire køyer.

Bilder fra riggen

Kilde: Arkivverket

Bilder fra riggen

Kilde: Arkivverket

Toaletter i containeravdelingen på ALK.

Dusjer i containeravdelingen på ALK.

Foto: Ukjent / Børsheim privat
Jul på Edda.

Foto: Ukjent / Norsk Oljemuseum
Menn står på gangbro på Edda.

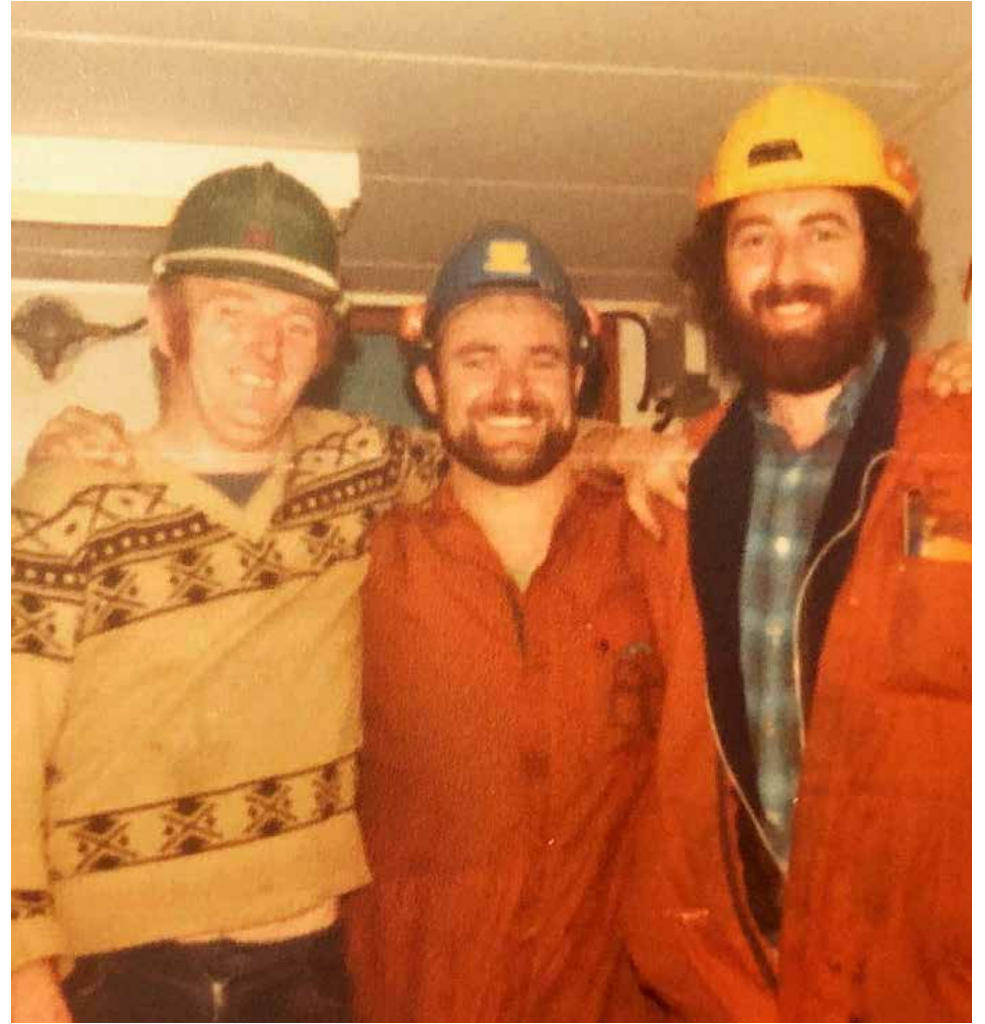
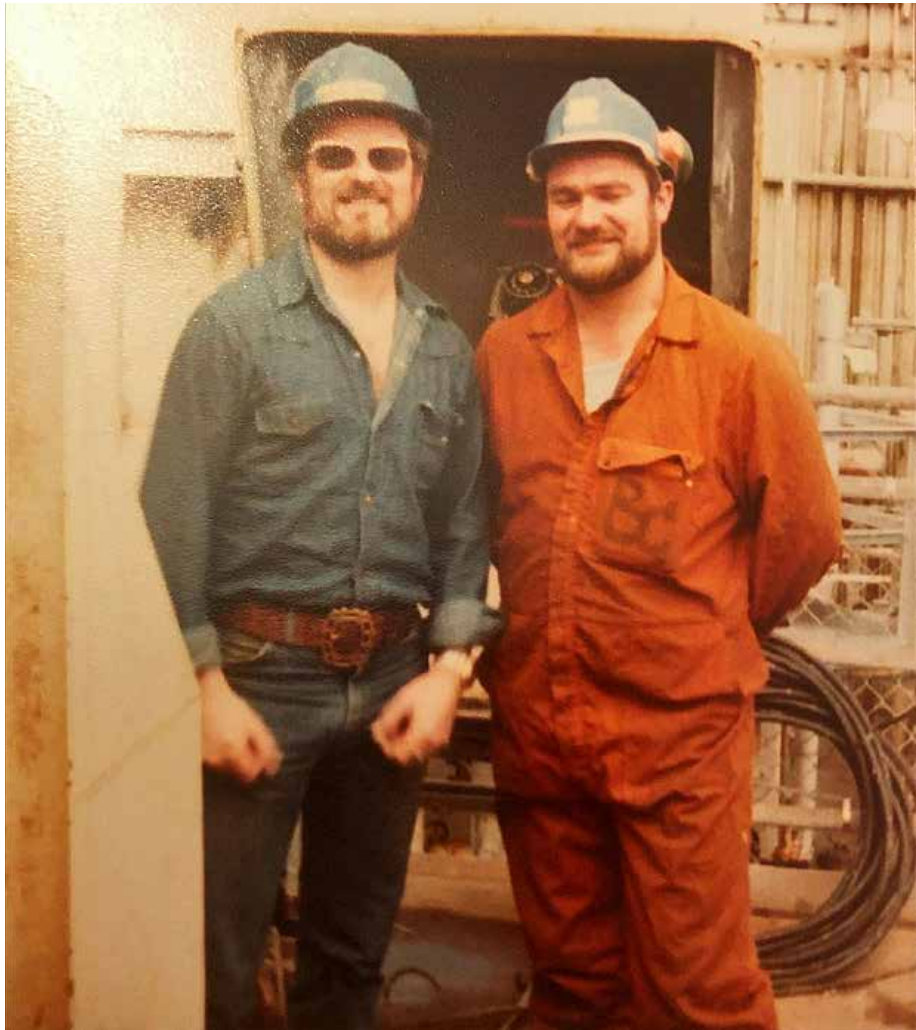

Foto: Trygve Børsheim
Harald Øyerhamn.

Jobben i Nordsjøen

Private bilder

Patrick Pender.

Rolf Arthur Reme.

Jostein Vaagsbø.

Foto: Clark Graham / Norsk Oljemuseum

Foto: Olav Habbestad / Norsk Oljemuseum

Foto: Else M. Tunglund / Norsk Oljemuseum
Jan Olav Haga.

Foto: Ukjent / Norsk Oljemuseum
Olav Habbestad var kokk i Nordsjøen.

Maten var en viktig del av hverdagen for de som jobbet lange skift i Nordsjøen. Jan Olav Haga, som hadde sommerjobb på Kielland, husker best maten!

«Jeg spiste middag tre ganger om dagen, og det var ikke noe problem for en 19-åring. Maten var veldig god, og det var rikelig av den. I tillegg kunne vi forsyne oss med gratis brus og godteri.»

Foto: Arkivverket

Kinosalen på Henrik Ibsen før ombygging, som var noenlunde tilsvarende kinosalen på ALK.

På Kielland var det ikke TV på rommene, men mannskapet kunne se film i to kinosaler. Den lille kinosalen lå i det opprinnelige dagrommet på riggen. Den store kinosalen var i det midlertidige boligkvarteret, den såkalte container-avdelingen, dette var opprinnelig et blanderom for boreslam og kjemikalier, nå omgjort til kinosal. Kinotilbudet var populært, selv om utstyret var provisorisk – et filmlerret på stativ, en framviser og løse stoler.

I nærheten av den store kinosalen var det også andre fasiliteter, inkludert et midlertidig vaskeri, et treningsrom med bordtennisbord og vektløfterutstyr, samt et lager for gassflasker og annet løst utstyr.

Foto: Magnor Rosseland

Noen brukt fritiden om bord til fiskeing, andre til kortspill og samtaler med kollegaer. Kanskje var folk flinkere til å snakke sammen og fortelle historier før nettbrett, dataspill og mobiltelefoner overtok mye av underholdningen?

Foto: Jan Egil Pettersen / Norsk Oljemuseum
Foten som gikk av.

ULYKKEN

Den 27. mars 1980 var det tett tåke, kraftig vind, høye bølger og uvanlige strømforhold. Vinden blåste i en annen retning enn bølgene drev. Dette gjorde redningsarbeidet vanskelig.

Riggen hadde flere personer om bord enn planlagt, ettersom noen som egentlig skulle til andre installasjoner, ble satt av på Kielland på grunn av været. I tillegg var det personer om bord som ikke hadde kunnet reise hjem fordi helikoptertrafikken var innstilt.

Det var 212 personer på riggen da ulykken inntraff.

Foto: Ukjent/ConocoPhillips/Norsk Oljemuseum
Den avbrekte D-søylen flyter i sjøen.

Foto: Bjarne Melkevik/Norsk Oljemuseum
Livbåter som henger under helikopterdekket på søsterriggen Henrik Ibsen.

Granskingen etter ulykken konkluderte med at hovedårsaken til katastrofen var en sveisefeil i ett av stagene som holdt flytesøylene til boreriggen sammen.

Klokken 18.29 kom det første varselet om at noe var alvorlig galt. Mannskapet på Kielland hørte to kraftige lyder som kom raskt etter hverandre. Mange oppfattet dette som smell fra kraftige bølger som slo mot riggen. En person som skrubbet gryter i messa, trodde det var en kran som hadde mistet noe på dekk. Kort etter kom et nytt smell. Riggen begynte å krenge til rundt 40 grader, lyset blinket og sluknet, og alarmen gikk. En av riggens søyler hadde løsnet.

I messa veltet gryter og tallerkener, og mat havnet på gulvet der folk klamret seg til de fastskrudde bordene.

I det midlertidige boligkvarteret ble utganger blokkert av tunge garderobeskap, og folk måtte krype ut av vinduene.

I kinosalene oppsto det kaos da stoler, folk og løst utstyr falt mot veggen på grunn av slagsiden. Instinktet til de fleste var å komme seg ut på dekk og til livbåtene så fort som mulig, mens noen hentet redningsvest eller overlevingsdrakt fra lugaren.

Foto: Kielland. Ukjent/Norsk Oljemuseum

Livbåtene var festet i kroker som ikke løste seg ut da riggen krenget. Flere ble hengende og slenge. De ble slått mot riggen og knuste. Bare to livbåter kunne brukes.

Livbåt 1 ble sjøsatt med 26 mann om bord. Mange søkte til riggens høyeste punkt, B-søylen. Riggen hang i en ankerwire som til slutt røk.

Riggen tippet helt rundt og ble liggende opp ned i sjøen.

Livbåt 5 løste seg ut i sjøen da riggen gikk rundt, med 14 mann inni. 19 mann ble deretter reddet om bord i livbåten fra sjøen. 12 av disse ble noe senere tatt opp av forsyningsfartøyet Nordmand Skipper.

Resten av mennene i Livbåt 1 og Livbåt 5 ble tatt opp av helikoptre i løpet av natten og morgenen etter.

Foto: Norsk Oljemuseums gjenstadssamling
Redningsvest fra Kielland.

Alle fartøy i nærheten ble bedt om å gå til ulykkesstedet, men få rakk fram tidsnok til å redde liv.

De fleste som overlevde Kielland-ulykken, ble reddet takket være innsatsen til kolleger på stedet og samarbeidet med arbeidskamerater og personell på naboplattformen Edda. Noen ble hjulpet flere ganger ut av livstruende situasjoner. Flere av de som omkom, bidro til å redde andre.

Det var ikke nok livvester til alle, og dette skapte vanskelige dilemmaer.

Slik ble de 89 overlevende reddet:

7 ble tatt opp på naboplattformen Edda

26 ble reddet av Livbåt 1 og helikopter

33 ble reddet av Livbåt 5, forsyningsbåt eller helikopter

14 ble reddet fra sjøen av fartøy

9 ble tatt opp fra flåte av et britisk redningshelikopter

Hovedredningssentralen Sør-Norge, Stavanger (1980)

«Jeg får den siste livvesten. Han bak meg i køen får ikke vest. Det er en fra Telemark som bodde i Kristiansand, Olav Lia het han, han overlevde ikke.

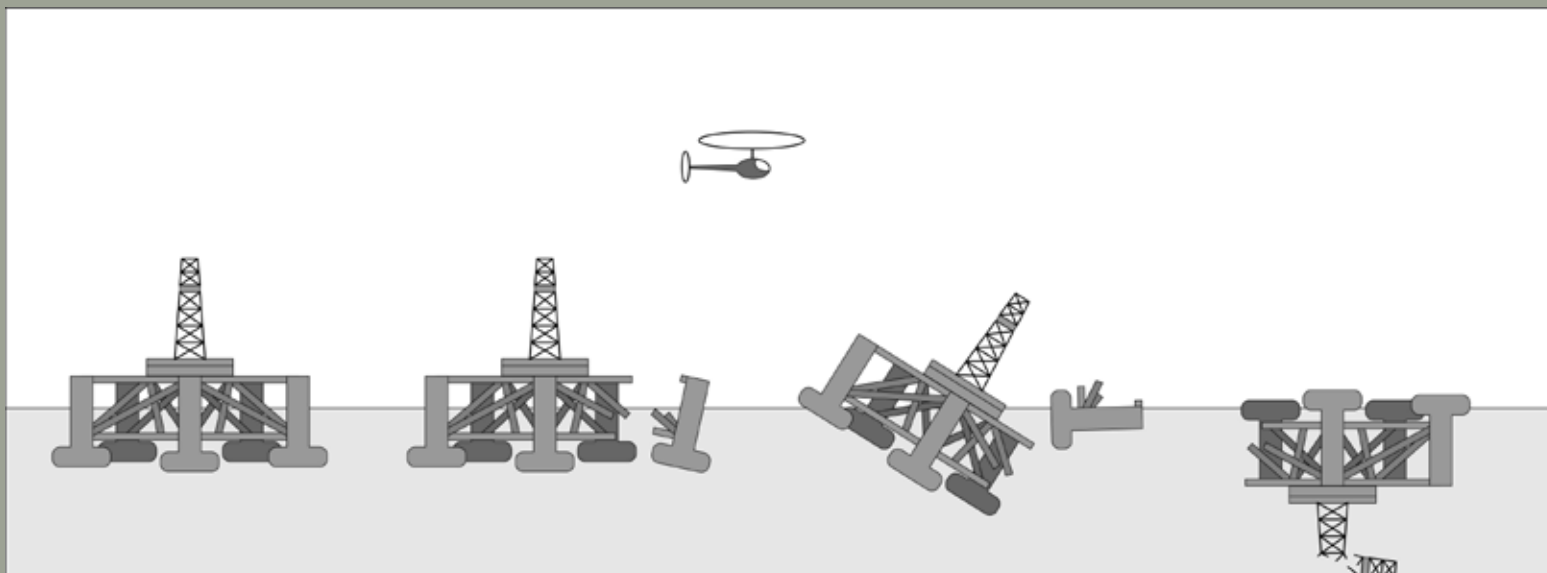
Jeg får på meg vesten og klatrer høyere. Vi ser på hverandre. Jeg får dårlig samvittighet. Jeg går opp bak vinsjen, der ankerkjettingen er, høyere enn det går det ikke an å komme. Der står jeg en stund og tenker.

Rett før jeg reiste, hadde jeg fått vite at kona er gravid. Pappaen min har aldri hatt en pappa. Fetter Stig har aldri hatt pappa, pappaen hans døde også på sjøen. Nå skal heller aldri mitt barn ha noen far, for nå dør jeg på sjøen. I vår familie skal alle fedre dø på sjøen.

Dekket sakker nedover, og lugarrekket er nå full av vann som presser alt der inne ut. Plattformen får mer og mer slagside.

Jeg hopper da riggen tipper. Forsvinner langt nedover i noe boblegreier og dragsug. Da jeg kommer opp til overflaten, er riggen borte. Uten vest ville jeg ikke klart meg.»

- Anders Helliksen
(Alexander L. Kielland Minnebank)

Illustrasjon: Elisabeth M. Tunland

Etter at riggen får slagside henger den i en av ankerwirene som belastes mer og mer før den ryker. Riggen går helt rundt og blir liggende opp ned i sjøen.

Foto: Fanebust, privat

Baste Fanebust er på jobb på Edda-plattformen for Phillips Petroleum. Han dirigerer båttrafikken på Ekofiskfeltet ulykkeskvelden og leder redningsaksjonen de første timene etter at Alexander L. Kielland havarerer.

Foto: Kjetil Alsvik / Norsk Oljemuseum

7 REDDET AV KRANFØREREN PÅ EDDA

Mannskapet på Edda-plattformen hører alarmeren på Alexander L. Kielland og ser at riggen krenger. De reagerer raskt ved å varsle andre plattformer og forbereder seg på å ta imot de som man klarer å redde. Roger Marcussen senker en lastekurv i havet og klarer å redde syv menn i fire eller fem løft.

«Jeg satt og så på film da alarmeren gikk. Sprang rett opp mot kranen i bare tøfler, jeans og t-skjorte,» forteller han.

(Marcussen i Alexander L. Kielland Minnebank)

Foto: Marcussen, privat

BENGT BERHEIM befinner seg inne i Livbåt 3, en av båtene som blir knust mot riggen. Han ser hullet der styrehuset er slått av og klatrer ut. Hans eneste tanke er å unngå å slå hodet sitt. Ute sitter han en stund på den ødelagte livbåten før han oppdager at kranføreren på Edda hadde senket ned en kurv rett over hodet hans.

«Jeg tenkte at dette er sjansen min. Jeg sto og beregnet bølgene en stund. Da jeg hoppet, var det bare noen få svømmetak før jeg nådde kurven. Riggen hadde ikke tippet helt rundt. Kranføreren visste hva han gjorde og klarte å posisjonere kurven akkurat på riktig sted. Han er en sann helt. Han reddet livet mitt.»

(Berheim i Alexander L. Kielland Minnebank)

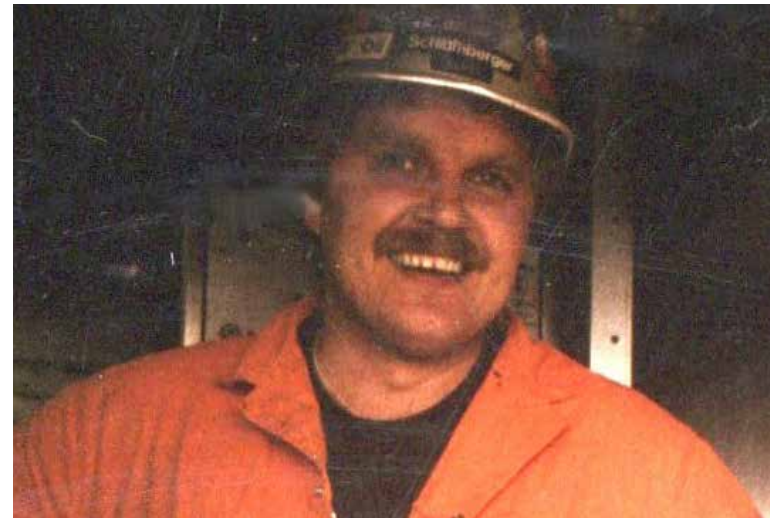

Foto: Berheim, privat

Hørte smellet og hoppet i havet

Kaotiske sekunder, forteller Sandnes-mannen Olav Skotheim

- En personellkurv som ble heist ned fra Edda-plattformen ble min redning. Til tross for de store bølgene i Nordsjøen klarte jeg å komme meg i denne kurven, sier Sandnesmannen Olav heim, prosessingenør hos Phillips. Han forteller at den ene av de fem søylene på boreriggen er slått av. En av årsakene til uhellet kan være ankerkjettingene som går gjennom søylene, slik at dette kan ha brukket søyler Skotheim på en pressekonferanse natt.

- Da uhellet skjedde ved 22-tiden satt jeg i kinosalen og bortimot 30 andre personer ble drept. Noen svake kren-

plattformen søyle var slått. Plattformen en stund var det jeg meg

En av de 16 arbeiderne som kom med helikopter ved 4 tiden ble tatt ut på bære. Phillips' egen lege, Tor Nome, som foretok registrering av de første 16 som kom til Aftenbladet at de ble skadet da de ble

messen på dekket over kinosalen da plattformen kantret. Harry Løns fra Trondheim sier til Aftenbladet at han klarte å krype mot en kant og han ble plukket opp i en kurv. Han sier at han forholdene tatt i betraktning er i god form. Noen svømmeturene

Både et F-5 jetfly og en distriktstlegeskyss ble brukt for å få kaptein Øyvind Ottesen ved Luftforsvarets redningskvadron på Sola fram til Sola i går kveld. Kaptein Ottesen var på ferie i Aremark, noen mil nord for Halden, da han i fjernsynet hørte om den store ulykken.
- Straks tok jeg kontakt med Hovedredningsentralen på Sola, som kunne opplyse at de trengte min assistanse. Etter at vi hadde gjort denne avtalen, tok det bare ca. to timer til jeg befant meg på Sola.
En legeskyssbil brakte meg til Rygge, der et jetfly sto klar. Bilturen tok en time, og med jetflyet var jeg på Sola i løpet av en halvtime, forteller Øyvind Ottesen.
Allerede ved 19.30-tiden i går dro det første Sea King-helikoptret ut fra Sola. Kaptein Ottesen og hans mannskap var klare til å dra ut ved 22-tiden, men dårlig værforhold forhindret dette. De dro imidlertid ut ved 01-tiden i natt.

Harry Løns fra Trondheim føler seg i god form forholdene tatt i betraktning.

- Kan ha skadet... i nær... Olav

FRANK H. PEDERSEN blir observert idet han beveger seg mot det som da er det høyeste punktet på riggen. Han prøver å løse ut en flåte, men havner i sjøen. Deretter blir han reddet opp på Edda-plattformen med personellkurv av Roger Marcussen.

MALVIN HAUGE er på vei ut av messen da riggen krenger. Han kastes inn i veggen i gangen, men klarer å komme seg ut på dekk og inn i Livbåt 7. Det er kun 6-7 menn om bord idet den fires ned, da de fleste i nærheten ikke har turt å gå om bord. Den fremste kroken løsner ikke fra festet under låringen, og livbåten blir kastet mot en søyle to ganger før den blir liggende opp ned mens den tar inn vann. Hauge klarer å komme seg ut gjennom en luke. Personellkurven fra Edda henger da rett over hodet hans. Han klarer å komme seg opp i kurven og blir reddet.

HARRY LØVØ er også i messen da riggen får slagside. Han springer ut i korridoren, forbi kontrollrommet og ut til søyle B. Her hopper han i sjøen og blir tatt opp i kurven ved hjelp av personellkurven fra Edda etter ca. 10-15 minutter.

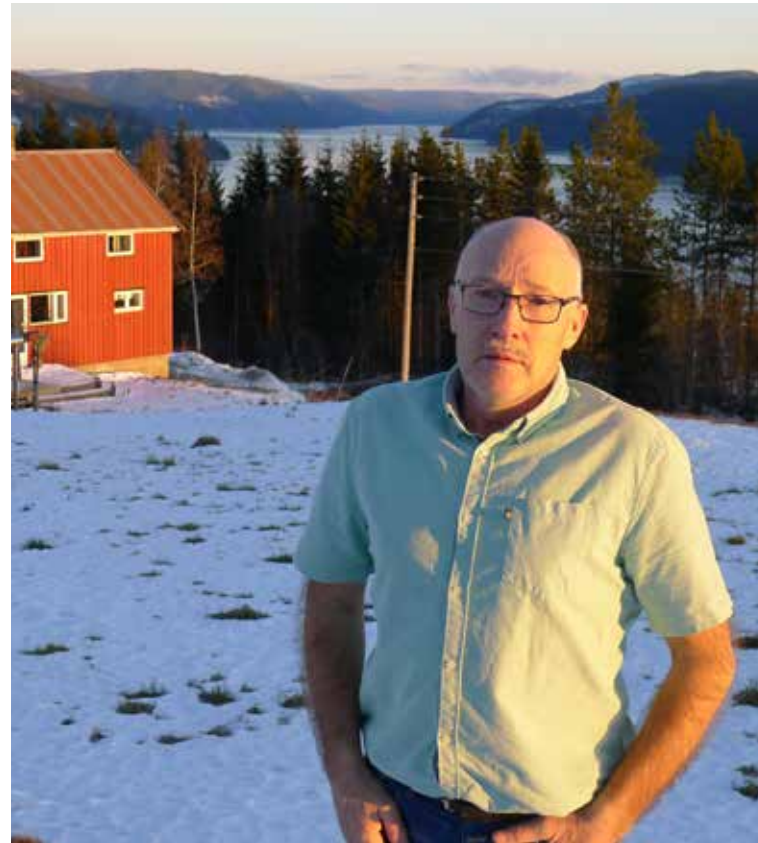

Foto: Løvø, privat
Harry Løvø.

Kaptein Øyvind Ottesen ved Luftforsvarets redningskvadron ble hentet med jettfly fra Rygge.

Denne Stord-mannen lå en halv time i sjøen. Han ønsker ikke næret i avisen.

- Straks tok jeg kontakt med Hovedredningssentralen på Sola, som kunne opplyse om jeg trengte min assistanse. Ettersom vi hadde gjort denne avtalen på det bare ca. to timer til jeg ble hentet på Sola.

En legekyssebil brakte meg til Rygge, der et jettfly sto klar. Jettturen tok en time, og med jettfly var jeg på Sola i løpet av en halv time, forteller Øyvind Ottesen. Allerede ved 19.30-tiden dro det første Sea King-helikoptret ut fra Sola. Kaptein Ottesen og hans mannskap var klare til å dra ut ved 22-tiden, men dårlige værforhold forhindret dette i dro imidlertid ut ved 01-tiden natt.

Kaptein Øyvind Ottesen, som har vært ved redningstjenesten siden 1975, mener at det i går var ekstraordinært dårlig vær på Nordsjøen. Sea King kunne ikke tatt seg fram og landet på landform ved instrumentflyging.

- Ved dagens værforhold kunne dere ha sett folk i sjøen.

- Det regner vi med ikke å ha vært mulig, sier kaptein Ottesen.

Han opplyser at de imidlertid kunne gått ned på havflatene ved instrumentflyging, men han understreker at det er grensen hvor mange helikoptre de kan på søk i et begrenset område. Det er en betydelig hjelp at et fly som ligger over helikoptrene.

Norse med i gassfunn

Oslo (NTB): Minst åtte av blokkene Norge Petroleum er med på i «Offshore Telex»-konferansen i Mexico-gulvet, inneholder verdige gassforekomster. De har gjennomgående en andel på 25 prosent i disse blokkene. Selskapets andel av brutt verdiskapsverdi er foreløpighvis slått til 120 millioner kroner.

et

Sandnes-mannen Olav Skotheim var den eneste som kunne delta på pressekonferansen på Sola i natt. De 15 andre ble kjørt rett til sykehus. Her sammen med informasjonssjef Per Erik Bjørklund i Phillips.

ket over kinosalen i kantret. fra Trondheim hadde at han klarte i kant og han hoppet denne. Også han i en kr. Han sier lene tatt i betraktorm. Noe kald var smeturen.

net 1/2 time

star Jan Johannehan befant seg i v time før han ble utformet kantret, dinrommet. e med Aftenbladet å han med en gang ødekket og derfra i sjøen. ime ble jeg liggende i opp av sjøen i en. Dette var en kald er en noe medlåt sen som ikke har andre skader enn kroppen.

ten tippet

s Stord som var anroot, men som ikke avisen, sier at han anskagamesen og problemer med å øen. Alle naturlige engt og store sjøer. Han var i en livet over straks den en han klarte å e av livbåten og i e å bli tatt opp i en e andre som Afkontakt med sa at kt å få løs livbåt, klarte det.

Pasienter sendt hjem

For å skaffe sykehusplass

- Vi trodde at håpet var ute

Berget etter tre timer i gummibåt som tok inn vann

For å skaffe plass til eventuelle skadede fra Nordsjøen ble det i løpet av kvelden i går sendt hjem ca. 70 pasienter fra Sentralsjukehuset. Det var pasienter hjemmehørende i Stavanger-distriktet og de vil bli tatt inn igjen i den grad det er nødvendig, sier assisterende overlege Helge Bryne til Aftenbladet.

OLAV SKOTHEIM befinner seg i den lille kinosalen før riggen krenger. Her blir det vist en cowboyfilm. Plutselig hører han to moderate smell etterfulgt av et kraftig smell som gir riggen en voldsom slagside. Lyset går, og flere personer havner ved den laveste veggen.

Kaos oppstår, men folk begynner etter hvert å komme seg ut. Skotheim kommer seg ut på dekk og rekker innom lugaren sin i første etasje i det midlertidige boligkvarteret der han får på seg en varm kjeledress og henter ett livbelte. Da han kommer ut, er det en livbåt igjen, men den henger slik at han ikke kan komme opp i den. Det er kun én vei ut og vekk fra den krengende riggen, og det er i sjøen. Han blir reddet over i personellkurven som er firt ned med kran fra Edda-plattformen.

«Jeg ble løftet av en bølge – jeg svømte og svømte – trodde jeg hadde svømt halvveis da jeg så opp og så kurven. Jeg fikk tak i den på utsiden og kom meg etter hvert inn i den.»

(Roger Marcussen i Alexander L. Kielland Minnebank)

Foto: Skotheim, privat
Olav Skotheim.

Foto: Husmo, Conoco Phillips / Norsk Oljemuseum
To arbeidere i basket til eller fra Ekofisk 2/4R.

JOHN ARILD NILSSEN og **GERRY ATLE STIGEN**

befinner seg også i kinosalen. Gerry Atle sitter på andre rad. John Arild er en av dem som blir slengt i vegg mens riggen krenger. De kommer seg begge ut på dekk og opp i Livbåt 3 sammen med 10-12 andre personer. John Arild er sist inn i livbåten. Han står oppe i luken og kikker etter flere folk før båten blir låret, men alle han ser springer mot det høyeste punktet på riggen.

Motoren blir startet, og de får Livbåt 3 på vannet, men den fremste kroken vil ikke løsne. Båten blir derfor slått mot riggen og knust. Gerry Atle og John Arild kommer seg ut av livbåten og blir deretter reddet opp på Edda ved hjelp av personellkurven. John Arild får en hard landing som går utover beina, men han redder livet.

John Arild Nilssen døde i 2022, 79 år gammel. Sønnen hans, Arild Johan Nilssen, husker at faren fortalte om Gerry som reddet livet hans:

«Far kom seg ikke opp i korga, men hang på utsiden. Gerry stakk hendene ut gjennom nettet i korga og holdt far i beltet så han ikke falt i sjøen. Han ble tatt opp i sikkerhet på Edda, men skadet beina noe.»

(Nilssen i Alexander L. Kielland Minnebank)

Foto: Nilssen, privat
John Arild Nilssen.

Atte mann fikk sine hedersbevisninger etter Alexander L. Kielland-ulykken i går kveld, og takk fra viseadministrerende direktør i Phillips, J. E. Welin (t.v.). De åtte er fra venstre Wilfred Ramstad, Werner Sivertsvik, Alf Nodland, Trygve Møgster, Hans Thorsvik, Roger Marcussen, Jan Bengtson og Rolf Eidem.

Heder for innsatsen på redningsaksjonen

Til sammen er det 23 mann som redder livet takket være redningsarbeidet utført fra Edda, enten ved at de ble heist opp med personellkurven, eller ved at de får tak i redningsutstyr som kastes ut fra plattformen.

Departementet for handel og skipsfart tildelte etter ulykken en plakett for redningsdåd til sjøs for Plattform Edda 2/7C, Phillips Petroleum Company Norway, Tananger.

NORMAND ENGINEER

4 REDDET AV NORMAND ENGINEER

Forsyningsskipet MS Normand Engineer, med Christian Næss som fører og mannskap, setter full fart mot Kielland etter at de har mottatt nødsignalet. Mannskapet tar på seg redningsdrakter. De finner fram livbøyer som de fester til liner, og et klatrenett som festes langs skutesiden.

Mannskapet observerer først en livbåt og en flåte med et par menn ombord, men passerer disse da de blir ansett som «reddet». De observerer mellom 14 og 18 andre mennesker som flyter i vannet. Redningen er vanskelig på grunn av høy sjø. De får tak i flere, men har vanskeligheter med å få dem opp fordi de har redningsdrakter som er åpne i halsen og dermed har blitt fylt med vann. Folkene i vannet er for utmattede til å hjelpe til selv.

FINN BAKKE THORSEN sitter og spiller kort på lugaren i 4. etasje sammen med tre andre idet ulykken skjer og riggen får slagside. Alle fire faller mot veggen der døra er. Finn kommer seg ut en dør i enden av gangen som fører mot boretårnet. Herfra kan han se den avrevne søylen som flyter i sjøen. Sammen med mange andre fortsetter han mot riggens høyeste punkt.

De prøver å løsne redningsflåter som er surret fast i rekka, men flåtene er så godt festet at det er umulig å frigjøre dem. Da går han nedover igjen og havner i sjøen. Han svømmer og rekker fram til kurven på Edda-plattformen. Han får tak i denne, men taket glipper noen meter oppe i luften.

Han forsøker også å få tak i redningsflåter som henger ned fra Edda, men de henger for høyt og er umulige å rekke opp til. Han holder seg flytende på havoverflaten til han blir plukket opp av Normand Engineer ca. kl. 19.20.

TO LIFE BOAT
TIL LIVBÅT

UTGANG
EXIT

ROLF OLAUSSEN er den andre fra Kielland som klarer å hoppe i nettet ved skutesisiden på Normand Engineer.

Da ulykken skjer ligger han i køya i boligkvarteret. To store bølger treffer riggen, og garderobeskapene på lugaren velter og blokkerer døra. Han sparker ut vinduet og kommer seg ut i gangen i underbuksa, men får med seg overlevelsesdrakten.

Han blir tatt av sjøen, dratt under, og klamrer seg til en planke og et livbåtvrak. I vannet tar han på seg drakten og klamrer seg fast. Det er ti mann på vraket, men de fleste blir slått av i bølgene, og til slutt er det kun han og en annen igjen. Forsyningsfartøyet kommer til, og de hopper i nettet på skutesisiden. Han besvimer da de løfter ham over kanten.

Han våkner i dusjen, hvor de har spylt ham med lunkent vann og rullet ham inn i ulltepper. Om morgenen blir han heist over til Ekofisk-senteret for videre transport til Stavanger sykehus.

Foto: Olaussen, privat
Rolf Olaussen.

Kameratene drukne ved siden av dem

Stavanger: Det er helt utrolig at de lever — Anders Helliksen, Alf Gunnar Taraldsen og Helge Eneberg — alle fra Kragerø. De seires i kampen mot døden i den iskaldt Nordisjøen, men måtte se kamerater drukne ved siden av seg.

— Det har ikke gått opp for oss ennå. Hendingene sitter i hodet bare som en spennende katastrofefilm. Til nå har vi bare vært nektterne. Reaksjonene kommer nok som et marsrut. Da vi hoppet i sjøen tenkte vi bare på våre nærmeste, nå har det gått bra, vi skal hjem, det er helt utrolig.

TA sitter sammen med disse tre telemarkingene i Stavanger. Også deres kamerat Lars Erik Erksen fra Kragerø kunne i går forlate Rogaland Sentralsykehus i sin form.

I underbaken

Vi lar dem fortelle om det utrolige.

Anders Helliksen: — Jeg var på jobb i en buss som var på gata. De jeg kjente så var på gata. Jeg tok meg ut av vinduet i bussen. Jeg tok meg opp til det høyeste punktet på det krongrode boligfeltet i bakkene. Jeg hadde tatt det siste lydbåndet som ble delt ut.

Siste lydbåndet: — Jeg hadde ikke gå i noen lydbånd. Jeg så en bil med folk i baksetet under meg, jeg var ikke brovakt det gikk med dem. Jeg bestemte meg for å hoppe i sjøen. Jeg hadde tatt det siste lydbåndet som ble delt ut.

Hippet var på midten å og 10 meter ned i sjøen. Mange hoppet etter høyere, både 20 og 30 meter.

Jeg kom over en åpen lydbånd som døde full av vann, var utsluttet, klarte ikke å komme opp på den store klippe. Det var andre som hjalp meg. Noen kom med en gang gjennom det tykke snøen bakom, jeg ble fort utsluttet.

De andre utart

Kampen mot døden ble de to andre, Gunnar Taraldsen og Helge Eneberg utart på en annen måte.

— Vi ble sett i kinobakken, vi høyrte et støy som var sjøen vi opp i plattformen slik vi har hatt mange ganger. Men denne gangen høyrte vi ikke plattformen og lydbåndet. Det var ingen skapninger, langt der ute.

Det var bare å legge med ryggen. Lydbåndet sluttet. Vi fikk et lys, forsvant Helge.

Og så vi tok oss opp til det høyeste punktet på ryggen, så ikke Anders ble opp. De stod der til ryggen begynte å slippe under trykket. Følelse med så langt vi kunne på det siste plattformet. Vi knyttet støkket, det hang en lydbånd ved siden, vi hadde ikke gå i den, den hang på hodet i bakkene.

Plattform tok undertrykket, så rippet rundt, vi høyrte i vannet ble tatt mange meter under.

vandkanten av draggnet — kanskje sekunda meter. Gikk opp igjen til overflaten, gikk raskere tre-fire ganger under plytt. Det svarte ikke for oss, vi klarte å holde hodet klart hele tiden.

Helge Eneberg var på toppen av vannet. Han tok seg opp på den gamle Taraldsen fikk tak på en annen lydbånd, det hang i vannet på ryggen fra på den. Det lå opp med.

Helliksen og Eneberg på en båt full av vann, Taraldsen på den andre.

— Jeg var helt utsluttet sier Anders Helliksen, som hang i skjøten på Helge hele tiden.

De grøtde å ta seg over til den andre båten som lå opp med. De 10 på ryggen snudde på å snu båten og klarte det med et knyttak.

— Som et sjakk oppgjør vi et større båt som lå på hodet var full av folk!

Nærmest med Helliksen var det en annen som hang i skjøten på Helge Eneberg.

Helge: — Jeg kjente at taket hadde sluppet, han grøtde ikke mer, jeg så helt død under midten bakkene.

Nå hadde det gått 30—40 minutter fra utbruddet her. Det kom en ny soppbilde, Kragerø-guttene var blitt de 12 av de 30 i lydbåndet som grøtde å komme over i soppbilde, resten ble reddet av helikopter på stor genkvisjon.

— Vi var mesteparten helt utsluttet av kulde.

Helge: — Jeg tenkte på kjerret og sjøen hele tiden, jeg har tre stuper, bare dem gikk igjen i tankene. Det verste var å se folk på Edda-plattformen fra ved siden fortvilet kastet ut lydbåndet, de så ikke på dem ut å kunne gjøre noe.

Anders: — Da jeg måtte hoppe i sjøen tenkte jeg på lydbåndet, klarte på seg jeg skulle komme hjem noen gang. Det var gjennom å se kamerater bli reddet, men det var ingen panikk om bord, alle var helt rolige.

Gunnar: — Også jeg tenkte bare på dem hjemme. Kampet det jeg kunne for livet, det var gjennom å se folk reddet rundt meg.

Minst fire Kragerø-gutter ble drept opp av det iskaldt vannet i Nordisjøen. Karl Erik Erksen — med hvitt ullteppe rundt seg — var en av dem.

Stor psykisk påkjennning

— Jeg hadde ikke trodd at jeg noen gang i mitt liv skulle bli utsatt for slike påkjenninger. For meg har det vært en psykisk påkjennning som ikke er til å holde ut. I nærmere halvannet døgn har jeg holdt meg i nærheten av telefonen, men ingen har ringt for å fortelle at min sønn er reddet.

— Det var også en fæl måte å bli på TV og samtidig hørt var ansatt. Ingen kunne si noe nærmere panikk. Jeg var ikke svimmel lippet. Likevel så ville en utlykter på gressområde, rike redningsstrømer ting, sier skienmannen. Hvorom jeg var full av roset og så holde meg våken i natt, radio og TV. Siden har jeg sett ingenting annet hver min sønn i gang telefonen ringer for jeg hålo. For hver time som går jeg ikke.

— Slik beskriver en skienmann situasjonen som hundre pårørende har opplevd tiden etter at katastrofen i Nordisjøen ble kjent. Skienmannens sønn var om bord på plattformen, og etter det TA kjennet til er flere telemarkere blant de savnede eller omkomne.

Møt redningsmannen på neste side

KARL KRISTIAN (KALLE) ERIKSEN hopper i sjøen ved helikopterdekket idet riggen kantrer. Han henger fast i garnet på helikopterdekket og blir dratt langt under før han kommer seg løs. Det er kaldt, spesielt i halsen, men varmedressbuksen og t-skjorten hjelper noe. Han krøller seg sammen for å holde på varmen og svømmer til en kompressorslange, der han krysser armene under tauet for å bli funnet dersom han fryser i hjel.

En annen person kommer opp, og de holder seg begge fast i slangen. Mens de flyter der, ser de en mann i hvit underbukse bli heist opp i en kurv fra kranen på Edda, men han faller i sjøen rett før kurven skal løftes inn på dekket. Flere forsøker å komme seg opp i kurven på Edda uten å lykkes.

Senere kommer forsyningsskipet Normand Engineer til stedet. De kaster ut en hiveline med en ring. Kalle svømmer bort, trer ringen over seg, og blir heist opp med sjøen som skyller over båtdekket. Mannskapet får ham inn i lugaren foran.

Mannen som drev i sjøen sammen med Kalle, klarte de ikke å få opp i båten, men i styrhuset møter Kalle mannen i den hvite underbuksa som han så falle ned fra personellkurven på Edda. Han har blitt plukket opp før de fikk berget Kalle.

Foto: Else M. Tungland / Norsk Oljemuseum
Karl Kristian (Kalle) Eriksen.

Foto til venstre: D Stroud / ConocoPhillips / Norsk Oljemuseum
Alexander Kielland i solnedgang ved Eldfisk.

SVEIN INGE JENSEN er på lugaren sin i tredje etasje da ulykken skjer. Han blir slengt ut i gangen og fortsetter derfra mot nødutgangen. Han tar seg fram til Livbåt 7.

Livbåten blir knust mot riggen og blir deretter liggende ødelagt med kjølen i været. Svein Inge kommer seg ut og legger seg på kjølen sammen med mange andre. Han skylles av flere ganger, men kommer seg opp igjen. Til slutt blir han reddet om bord i Normand Engineer ved å hoppe i nettet langs skutesiden.

Foto: Svein Inge Jensen, privat

Foto: Husmo Foto / Conoco Phillips / Norsk Oljemuseum

5 REDDET AV SAFE TRUCK

Journalutdrag fra dekkedagboken til Trygve Møkster, som var fører av båten Safe Truck:

«Torsdag den 27. mars klokka 18.35. Vind OSO 9-10, sjø 8, bar. 990. Temperatur +5 grader C. Oppfanget mayday fra Kielland. La om kursen for å gå til assistanse. Umiddelbart etter at mayday-signalet var oppfanget ble samtlige besetningsmedlemmer tørnet ut for å holde utkikk. Det ble gjort klart redningsgevær, livbøyer med liner, samt at det ble hengt ut ledere.»

Foto: Ukjent
Trygve Møkster.

Foto: Lerbrekk, privat
Oddbjørn Lerbrekk.

ODDBJØRN LERBREKK er i den lille kinosalen da ulykken skjer. Han springer ut i gangen, ned til underdekket, men våger ikke å gå i livbåt.

Han beveger seg mot det høyeste punktet og ut på pongtongen, og blir med riggen rundt da den kantrer.

Han blir dratt under, men kommer seg opp igjen på grunn av livvesten. Først ser han ingenting, men så får han øye på en pickupbåt med tre mann om bord. Båten er fylt med vann. Oddbjørn blir halt om bord i båten. Etter en stund får de øye på en redningsflåt, som alle fire kommer seg over på.

«Ombord i redningsflåten satt en mann i bare truse. Det var Oskar J. Olsen fra Åkra. Vi fant noen søppelsekker som vi kledde på oss for å holde vinden ute. Blåfargen som var på innsiden av sekkene, ble sittende fast på huden min i mange uker etterpå.»

(Lerbrekk i Alexander L. Kielland Minnebank)

Lindesnes

1960
fredag 31. mars 1960

Frisinneth folkblad for Vest-Agder

Nr 77 — 92 Årgang

Bjørn Olsen fra Vigeland overlevde

— Vi hadde nok med å holde oss på beina

Ikke tid til å hente redningsutstyr

— Ingen hadde foreslått seg at katastrofen med Alexander Kieland kunne skje. All sammen gikk så fort og vi hadde ikke tid eller mulighet til å ta på oss overlevingsdraktene. Disse draktene kjører så godt så snart man får andedning til å ta dem på seg. Vi hadde etter et døt enns beint på plattformen brakk, nok med å holde oss oppreist. Det er Bjørn Olsen (26) fra Vigeland som sier til dette i Lindesnes. Han er en av de 30 overlevende etter plattformulykken i Nordfjorden.

— den verste i sjøvikrisammenhenger. Olsen arbeider som maskinoperatør for Støvsengerfirmaet «Sone Pølse». Han snakker hele tiden rolig om tragedien og skal om få dager ut på arbeide i Nordfjorden igjen. Bjørn Olsen sier sikkerheten for oljeplattformen i Nordfjorden er god og at han føler seg trygg der ute. — Vi fikk oss trygge på Alexander Kieland, sier han.

ime nærkjøp
Hverdag, fredag og lørdag
Åpent kl. 16.30
PASKEAFTEN
ÅPENT FRA
kl. 9.00 til kl. 12.00

4 nordmenn blant de reddede

De fire nordmenn som ble reddet etter katastrofen i Nordfjorden, ble hentet ut av helikopter og båt. De er nå på vei tilbake til Norge. De er alle i god helse og har fått nødvendig behandling.

H.M. Kong Olav: Sympati og dyp medfølelse overfor de etterlatte

Kong Olav har uttrykt sin sympati og dype medfølelse for de etterlatte etter katastrofen i Nordfjorden. Han har gitt uttrykk for sin forståelse for de som har mistet sine kjære og sin arbeidsplass.

De etterlatte etter katastrofen i Nordfjorden får støtte og hjelp fra myndighetene. De vil bli hjulpet gjennom hele prosessen med å søke etter sine kjære og å håndtere de praktiske spørsmålene.

Bjørn Olsen er ferdig og klar for å fortelle om ulykken i Nordfjorden.

— Det var ikke mange som trodde på at katastrofen i Nordfjorden kunne skje. Det var en veldig plottselm og ingen hadde foreslått seg at det kunne skje. Det var en veldig plottselm og ingen hadde foreslått seg at det kunne skje. Det var en veldig plottselm og ingen hadde foreslått seg at det kunne skje.

— Det var en veldig plottselm og ingen hadde foreslått seg at det kunne skje. Det var en veldig plottselm og ingen hadde foreslått seg at det kunne skje. Det var en veldig plottselm og ingen hadde foreslått seg at det kunne skje.

BJØRN HERMANN OLSEN skulle egentlig ha bodd på riggen Treasure Supporter, men ble satt av på Kielland på grunn av dårlig vær.

Han befinner seg i den store kinosalen da riggen krenger. Han blir slengt i veggen og unngår å bli truffet av tunge gjenstander som kommer seilende. Det er et slit å komme seg opp trappa, ettersom vaskemaskinen i vaskeriet rett utenfor kinoen har vært i gang og veltet slik at gulvet er fullt av såpe. Folk hjelper hverandre opp trappen.

Han går opp mot høyeste punkt (B-søylen), men ser at riggen synker hele tiden. Derfor bestemmer han seg for å hoppe over bord, før riggen tipper helt rundt. Han kommer seg opp i en pickupbåt som ligger mellom ALK og Edda-plattformen før han kommer seg over i redningsflåten.

CARL VICTOR GRETSCHEL sitter og spiser i messen idet ulykken inntreffer. Han oppfatter at to kraftige bølger slår oppunder riggen. På veien ut finner han en overlevelsesdrakt som han får på seg.

På dekk holder han seg fast i nettet på helikopterdekket mens riggen krenger stadig mer. Han slipper seg til slutt i sjøen og kommer seg litt bort fra riggen der han får øye på en oppblåst flåte.

Han svømmer til flåten, men har ikke nok krefter til å komme seg oppi den alene. Han trer tauene på flåten om armene og flyter slik en stund til han får kontakt med supplybåten Safe Truck. De kaster ut en redningsbøye som han tar over hodet, og får deretter dratt ham inn til skutesiden og leideren kl. 19.10. Mannskapet får ham opp og inn på dekk.

Foto: Husmo Foto / ConocoPhillips / Norsk Oljemuseum
Ekofisk i uvær 1984.

Foto: Else M. Tungland / Norsk Oljemuseum

Oskar fortsatte å jobbe i Nordsjøen etter ulykken. Han sa opp jobben tre ganger, men fortsatte likevel med arbeid til havs helt til 2006. Da fikk han hjerteinfarkt mens han var på jobb.

Etter dette var det slutt.

OSKAR JOHAN OLSEN er i boreslam-rommet og kommer seg ut gjennom en luke til dekk da riggen krenger.

Han går inn i Livbåt 3, som blir knust da de som er om bord forsøker å låre den. Han kommer seg ut av den knuste båten, kald og forfrossen.

Buksa blir dratt av da han hopper i sjøen, så han ligger i overflaten i boxer og jakke. Oskar kommer seg etter hvert opp i en flåte som er kastet fra Edda.

I flåten er han alene en god stund til det kom en pickupbåt med de andre som kommer seg over på flåten. De er da til sammen seks mann i flåten som blir funnet av Safe Truck.

Foto: utlånt av Skeime

Departementet for handel og skipsfart
tildelte en plakett for redningsdåd til sjøs til
Safe Truck, I/S Larsen & Hagen, Sandnes.

Foto: Ukjent / Norsk Oljemuseum
Edda om natten.

ÅGE LUND befinner seg i lugaren sin i tredje etasje da ulykken inntreffer. Han tar seg ut gjennom vinduet og videre til riggens høyeste punkt.

Han går inn i en livbåt, men føler seg usikker og går ut igjen.

Han er på utsiden av livbåten idet riggen tipper helt rundt. Åge blir dratt under, men har på seg redningsvest og kommer raskt opp igjen. Han finner en pickupbåt som er fylt med vann, men går likevel oppi denne.

Flere kommer oppi båten. En redningsflåte kommer drivende forbi, og flere går oppi denne. De er da tre tilbake i båten.

Nordsjø-katastrofe - 120 savnet

FRIDAY MARCH 28 1980
Daily Record
SCOTLAND'S BIGGEST DAILY SALE

STAY ONE JUMP AHEAD WITH THE RECORD
Grand National Glamour
TURN TO PAGE 3
Grand National Fashion
IN COLOUR... CENTRE PAGES

TOMORROW YOUR 4-PAGE GRAND NATIONAL PULL-OUT GUIDE

120 DEAD IN RIG

DEAD IN HORROR

RESCUE ARMA
LOSE RACE

Boretårnet var livsfarlig
SIDE 11

Nordsjøens Kings Bay
SIDE 3

KLASSEKAMPEN
KAMPEN FOR UNDERSTYVERNES FÆLLES LAND FOR EN DEL
SOM 11

Regjeringa kappløper fra ansvaret
SIDE 14

EVENING Times
SCOTLAND'S GREATEST EVENING PAPER
No. 32,446 Today, March 28, 1980 - 30p

FINAL NEWS

23 DEAD AFTER RIG COLLAPSE

LEIE BIL
SPECIALPRISER
PÅ LANGTIDSLÅN
Hansen & Blomsten

Hjemme i Norge
Sjakk og avis
4000 STAVANGER

Arbeiderblad
No. 71, 28. Mars 80, 3.75

YC BØRREHANDEL
BØRRELEGER
YNGVAR CHRISTENSEN A/S
HAMAR - ELVERUM

...sørge og venter på svar:
For døde 123?
SIDE 8 OG 9

Vang-firma fra-stjålet regninger for

Daily Mail
SATURDAY, MARCH 29, 1980

First survivors fly back home

GRAND NATIONAL SPECIAL

Gold Cup

KATASTROFEN I NORDSjøen
LØRDAGS

139 fryktes

ANKOMMET

ET LAND

MEST LEST!

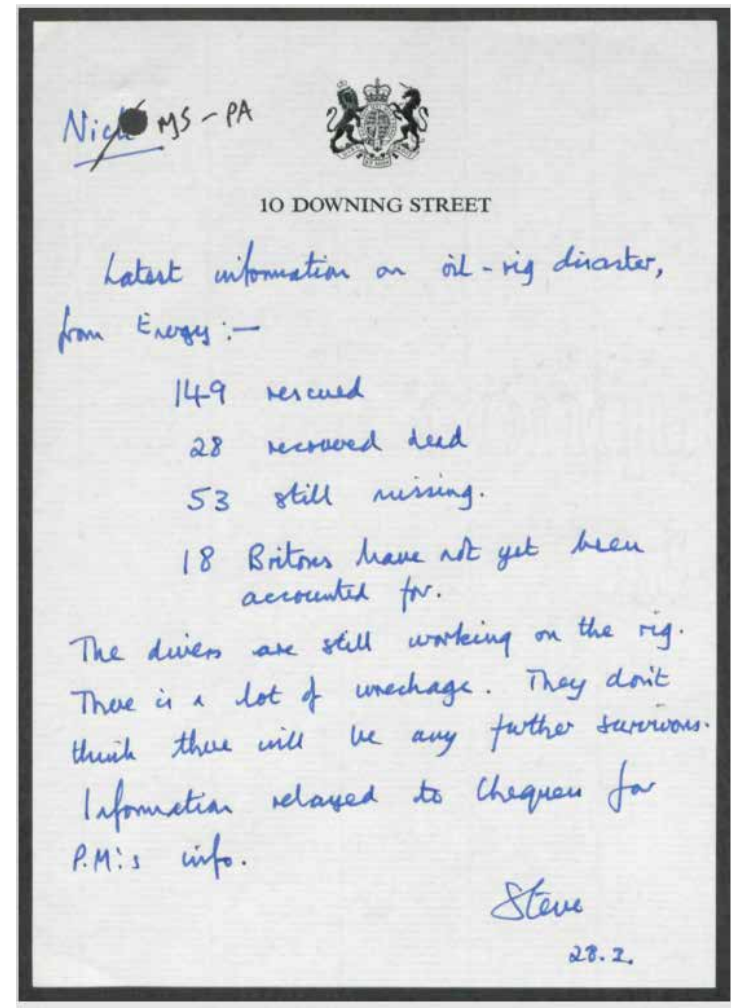
Flagg på halv festsdigheter
dio og TV. N
sorg: 38 er fu
ufattelige tra
101 er for
desverre lit
re overleven

Flyten
Foredrag et flyende
venne legger fra
sønn forbrasket hat
og lappet av få dr

Norsk Oljemuseum's gjenstandssamling

Redningsdrakt fra Kielland.

Kilde: Margaret Thatcher Foundation

Redningsaksjonen var kaotisk og informasjonen som ble sendt ut underveis stemte ikke alltid.

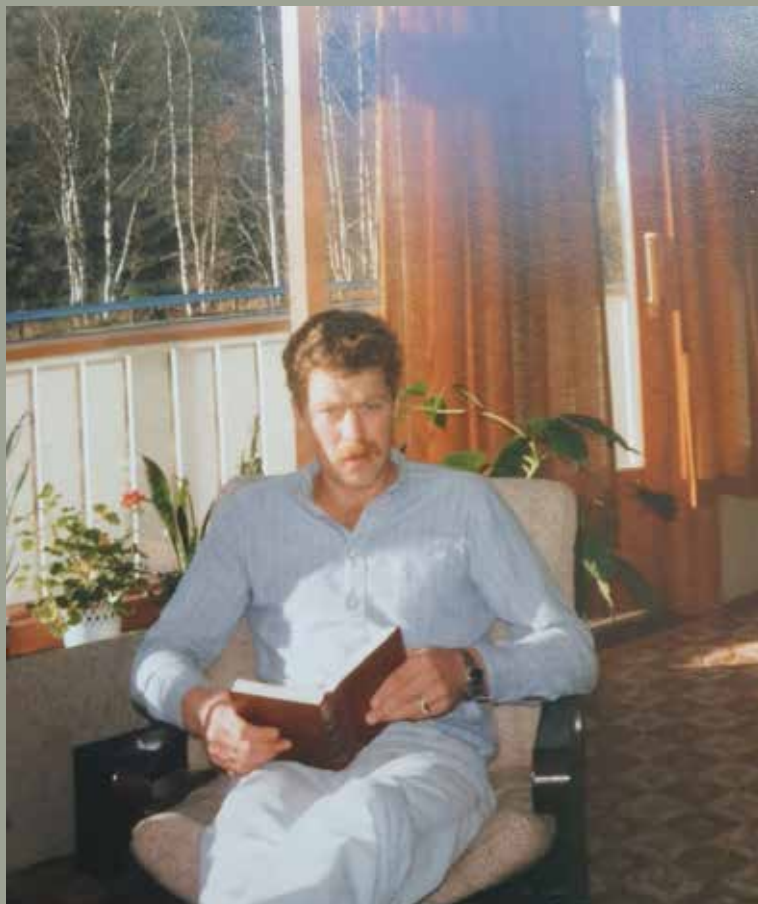

Foto: Skeime, privat
Alf Magne Skeime.

Selv om mannskapet på Safe Truck gjør en heltemodig innsats under katastrofen, er gleden over de som ble reddet dempet av sorgen over de som forsvant i bølgene. Alf Magne Skeime, skipsmekaniker, Safe Truck, sa det slik:

«Det blåste mye, noen og førte knop. Fire klatret opp. Den femte mistet vi. Det var han som holdt flåten inn til skutesiden slik at de andre kunne klatre opp leideren. Han var bare i truse og hvit t-skjorte. Da han slapp tauet for selv å klatre opp leideren, drev flåten bort fra båten. Det var mye sjø. Han hoppet for å svømme bort til oss. Leif Ødegård klatret ned leideren for å hjelpe ham, men da var han borte.

Det var sterk kuling, opprørt hav, skyer og ingen måne. Ingen visste hvor noe drev. Jeg klarte ikke slippe tanken på han vi mistet. Jeg tenkte hele tiden på hva jeg kunne ha gjort for å berge han som falt i sjøen. At vi ikke klarte å redde alle sammen fra flåten, gjorde inntrykk. Dette har brent seg fast.»

(Skeime i Alexander L. Kielland Minnebank)

SÅRT SAKNA: Magnar Sæbø (1950-1980) etterlet seg kone og to barn, og eit lokalsamfunn som enno saknar den blide friskusen.

FOTO: PRIVAT

30 år gamle Magnar Sæbø brukte sine siste krefter på å berga fire liv

Ein ukjent helt

Ein redningsvest med namn på vitnar om ein redningsdåd som var løyrd i 40 år.

INGVILD SJO
ingvild.sjo@kvinneringen.no

KVINNERAD: Etter «Kielland»-ulukka hende 27. mars 1980, og dei katastrofale følgene var ein realitet, var det som eit jernteppe seinka seg over det som hende. Den største industrikatastrofen i norsk historie vart noko ein ikkje snakka om. Livet skulle gå vidare, og dei 123 omkomne hadde fått sitt minnemerke.

På Halsnøy bar familie og venner sorga stille etter tapet av ein ualminneleg triveleg kar. Det gjer dei enno.

Magnar Sæbø var ein sjarmende gjedesspreiar som fekk folk til å le full av humor og ablegøyer.

Korleis kunne det stila så brått?

Først då historikar Marie Smith-Solbakken gjekk i gang med sitt omfattande arbeid, byrja puslespelbitane i det store kaoset i «Kielland»-katastrofen å koma på plass. Ein av dei siste bitane var Magnar Sæbø frå Halsnøy sin skjebne.

Kom seg ut av livbåten

Magnar Sæbø jobba for Teknisk Isolerling og tok turnusar når det passa. Han hadde ikkje sikkerheitskurs. Før klokka 18:00 hadde han gått over landgangen frå «Edda» og over til «Alexander L. Kielland» som fungerte som florell.

Då plattformen krega hadde han gått om bord i ein livbåt, den same som Malvin Hauge og Svein Inge Jensen, begge frå Heylandsbygd. Men Malvin såg ikkje meir til Magnar etter at livbåten blei slått sund mot «Kielland», velta og vart lig-gjande opp ned, full av sjø.

Magnar Sæbø var ein god symjar og kom seg ut av den fella, men augnevitne fortel at han ikkje hadde livbelte på seg etter dette.

Denne informasjonen om det som hende er å finna i «Minnebank Alexander L. Kielland-ulykken» som ebok hos Universitetet i Stavanger.

Magnar Sæbø klarte å koma seg oppi ein av flåtane som vart kasta ned frå «Edda». Dette fortel Oddbjørn Lerbrekke frå Jæren om i minnebanken. Lerbrekke hadde klattar ned B-leggen og låg i sjøen då ein knust robåt med ein mann om bord kom drivande. Det var Oscar Johan Olsen frå Åkra på Karmøy. Lerbrekke fekk velta seg om bord i denne. Dei to kleide på seg nokre bossekklar som låg om bord for å halda vinden ute i kulden.

Litt etterpå kom ein flåte som var kasta ut frå «Edda» flytande og kolliderte med dei. I denne var det tre personar, og den eine av dei var Magnar Sæbø. Dei andre to var Åge Lund og Bjørn Hermann Olsen. Dei tre kom seg oppi den sunde båten, og så var dei fem som sat om bord medan mørket kom. Bølgjene var kring åtte meter, og vinden hadde storm i kasta.

Lerbrekke fortel om ein surre-

alistisk og absurd situasjon om bord i denne båten. Ingen av dei kjende redsle, og fraus gjorde dei ikkje, sjølv om kroppstemperaturen var kring 30 grader.

Då supplybåten «Safe Truck» sine lyskastarar oppdaga dei, vinka dei båten vekk. Dei hadde det jo varmt og godt. Den som likevel tok tak i lina som vart kasta mot dei, og klarte å halda denne fast slik at dei kom innåt, det var Magnar Sæbø.

Heldt båten inntil

Johannes Norland (76) frå Jørpeland var førstemaskinist om bord i «Safe Truck». Han kan ikkje halda tårene tilbake når han fortel om Magnar.

– Han var med og berga alle dei andre. Han gjorde ein god jobb, og det var ikkje lett heller i dei høge bølgiene. Han var absolutt ein helt, seier Norland til Kvinneringen.

Mannskapet på supplybåten fortel at det var 3-4 meter ned til sjøen. Dei i båten måtte klattar opp ein losleider ein og ein, før dei vart dregne om bord.

Magnar Sæbø brukte dei siste kreftene sine på å halda fast medan dei andre kraup opp losleideren og blei berga. Då det var hans tur, var kreftene slutt. Ein av dei om bord fortel i minnebanken at han såg korleis kulden hadde gjort han apatisk.

– Han sleppte taket i båten, slik at han drev frå oss. Me hadde ikkje sjanse til å få han opp, seier Norland.

Magnar kasta seg i sjøen for å symja mot konga, men det gjekk ikkje. Dei såg at han forsvann i

sjøen. Slik vart Magnar Sæbø ein av dei 30 som aldri vart funne og fekk så grav i havet.

Om bord på «Safe Truck» brente synet av den unge mannen sitt siste minutt seg inn i minnet til fleire av mannskapet.

– Eg får tåer når eg tenkjer på det. Det har følgt med meg, seier Johannes Norland som var 34 år då det hende.

Det same fortel andre i mannskapet om i minnebanken etter «Alexander L. Kielland»-havariet. Då Kvinneringen ringjer Alf Skeime frå Snartemo og fortel om namna på livvesten, hugsar han lite om dei som overlevde.

– Det som brende seg fast i minnet, det var han Sæbø som me mista, seier Snartemo.

I 2020 møtte Alf Skeime dotter til Magnar, Linda Sæbø. Han var matros under hendings. I eit intervju i Vårt Land 12. fe-

bruar i år kjem det som hende med Magnar og korleis familien hadde det, fram i lyset.

Skeime fortel der korleis det hadde plaga han i alle år at dei ikkje fekk opp Magnar, og han grubla på kva han kunne ha gjort annleis. Linda Sæbø arbeider i Equinor og har vore oppteken med tryggleik i arbeidet sitt. Ho opplyser til Kvinneringen at familien framleis er sterkt prega av det som hende, og av at alt kjem opp att no i media. Dei ønskjer ikkje å kommentera ytterlegare.

Etter katastrofen skreiv Johannes Norland ned namna på dei fire som vart berga av «Safe Truck». Han skreiv dei ned på ein redningsvest som han tok vare på som eit minne. I dag er det sonen hans, Johnny Norland som har denne.

Saka er henta frå Kvinneringen

MARKISER - SCREENS - INTERIÖRGÄRDINER - GARASJEPORTER

VINTERSALG!
-30%
Solskjerming rimeligst NÅ!

7 DAGER I ØJEN!
TIL 06.03.

GRATIS BEFARING
911 50 200
fasadeprodukter.no

Fasade
PRODUKTER

Foto: Wilhelmsen Offshore Services
Tender Power.

2 REDDET AV TENDER POWER

Enorm livsvilje

• Jeg har nesten ikke tro at du lever, gutten min! 23-åringen Otto Grinde fra Haugesund fikk den store gjudekstraksjonen da han fikk besøk av sin mor Birta Grinde på Rogaland Sentralsykehus i Stavanger.

— Og det er utrolig at Otto er i live i dag. Sterkt forslitt og i tynne klær drev han omkring i det stormplagede havet i tre kvartier før han ble plukket opp. Legene som har behandlet ham sier at man kan takke sin gode fysiske form og en enorm iverstige for at han klarte seg.

Egentlig skulle han ikke ha vært om bord på «Alexander L. Kjølland». Otto Grinde arbeider for Haugesund Mekaniske Verksted, og var avløser for en kamerat som var blitt sykdomslidende.

— Jeg kom ut fra toanstat da plattformen begynte å krenge. Lyret gikk sønderlig, det ble bølsvaet i gangen. Det var et ardeverende levee av mennesker som skrek, løstet og kasser som dundret omkring.

Sammen med en annen forsøkte jeg å få opp dera til rommet hvor overlevelsesdraktene ble oppbevart. Men den var i bekne, vi ble nedtillt å gi opp.

— En annen satte vekt meg hvor livbelte var, og det reddet meg. Men desværre var han selv en av dem som ble igjen der ute! Han forteller dette til moren.

— Helmen på plattformen ble større. Otto Grinde var oppe på dekk da den begynte å lippe rundt. — Det var en åpning mellom bormann og et av skaktere. Jeg falt ned der, og ble truffet av bormann da jeg lå i sjøen. Den forde meg under. Da trodde jeg at jeg skulle dø.

Da han brøt overflaten igjen, kom han opp til et nytt nivå. Døde kamerater drev i sjøen, en av dem som forfalt var i live var i sjøkk og å og sang mot stormen!

Otto Grinde greide å svømme bort til en livbåt som drev opp ned. Der klamret han seg fast til propellen sammen med en annen på kjøleskåp og vinnergere av seg. — Alle mann og klarte seg fars.

Der ble de oppdaget av supplybåten «Tender Power». Otto Grinde begynte å svømme mot den. — Det siste jeg husker er at jeg fikk tak i en tauletter. Da ble alt svart.

Siden har de fortalt meg at en av barmen på supplybåten gikk i sjøen og tok meg opp.

Men dette såcadede sagt Birta Grinde hjemme i Haugesund og fulgte drammet fersk hjemmestasjon.

— Men til slutt greide jeg ikke å se mer, jeg var nærmest lammet av redsel over hva som hadde skjedd.

TEKST: FINAR CHR. ERLINGSEN
FOTO: ODDBJØRN MONSEN

Faksimile: Vi Menn 1980.

OTTO GRINDE er i en korridor inne i boligkvarteret da riggen krenger. Han forsøker først å nå det høyeste punktet, men ombestemmer seg og beveger seg nedover for å nå en livbåt. Han havner i sjøen da riggen krenger, blir truffet av en heisebom i magen og dratt under vann, men klarer til slutt å komme seg opp til overflaten.

Grinde får først tak i en tønne og deretter en trepalle som han flyter på. Han kommer seg etter hvert opp på en redningsbåt som ligger med kjølen i været, der det også er 7-8 andre.

Etter en stund ser han en forsyningsbåt som ikke er langt unna. Han svømmer bort til denne, men han må ha slått hodet i båten, for han mister bevisstheten og husker ikke mer før han våkner opp i en seng om bord på MS Tender Power.

Fra MS Tender Power observerer mannskapet Grinde der han flyter mellom vrakrestene. De kaster ut en redningsline til ham, men han er for utmattet til å feste den. Overstyrmann Sven Erik Pedersen fester derfor en line rundt seg selv, stuper uti og svømmer over til mannen.

Deretter får han og mannskapet Grinde opp i MS Tender Power. Otto Grinde slutter å puste, men etter at overstyrmannen gir kunstig åndedrett, starter pusten igjen.

Like etterpå observerer mannskapet på Tender Power en annen mann som flyter på en trepalle.

Foto: Grinde, privat
Otto Grinde.

Kilde: NRK
Ola Gaustad.

Foto: Ellen Kongsnes
Ola Gaustad med konen.

OLA GAUSTAD er på lugaren og spiller kort med seks andre når riggulykken inntreffer. Han tar på seg en livdrakt og går ut nødutgangen. Deretter klatrer han oppover riggen for å nå en livbåt. Da han går om bord, er han redd for at livbåten vil knuse mot plattformen, så han klatrer opp på livbåtens tak og hopper i vannet. Da han snur seg, har riggen kantret og forsvunnet. I kaoset svømmer han mot en taustige på plattformen Edda, men stormen gjør det umulig å nå den.

Flere forsøk på å komme seg om bord i båter og flåter mislykkes. Etter en time i sjøen blir han reddet av Wilhelmsen-båten Tender Power etter å ha holdt seg fast i en trepalle.

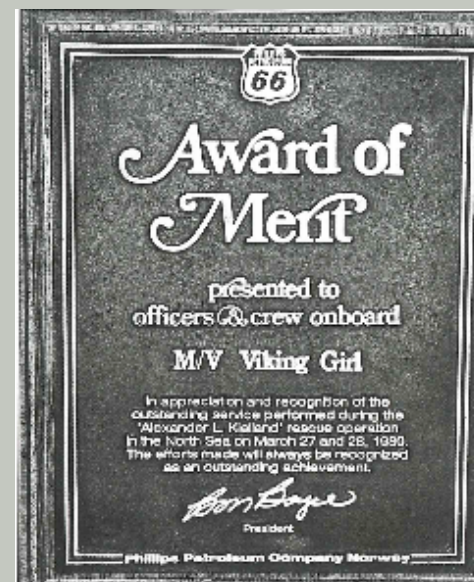
Foto: Eidesvik & Co., Bømlo
Viking Girl.

1 REDDET AV VIKING GIRL

RAYMOND JOHN BEECHER befinner seg i den ene kinosalen da riggen krenger. Han har problemer med å komme seg ut av døren og tar seg inn i vaskerommet. Her er også døren sperret. Til slutt klarer han å komme seg ut gjennom en lasteluke og når akkurat dekket idet riggen går rundt. I sjøen finner han vrakrester, og han holder seg flytende oppå en kabel.

Raymond John Beecher var den siste overlevende som ble reddet. Han ble tatt opp av MS Viking Girl etter å ha overlevd nesten tre timer i den kalde sjøen, takket være overlevelsedrakt og sin erfaring som sportsdykker.

Departementet for handel og skipsfart tildelte en plakett for redningsdåd til sjøs til forsyningsskipet Viking Girl fra K/S A/S Eidesvik & Co., Bømlo.

Bilde av Plaketten fra Phillips Petroleum -fra boka til Kristian Bredeesen «Spennende utfordringer» (1999).

I statsråd i mars 1983 beslutter regjeringen å tildele Medaljen for edel dåd til Sven Erik Pedersen, overstyrmann på Tender Power fra Wilhelmsen Offshore Services i Oslo, for hans heltedige innsats under Alexander L. Kielland-ulykken.

IMPASSING STORIES OF COURAGE AND ENDURANCE

From previous page
on board the Edda swung his
and using a giant basket used
s from supply boats he began
s dropping the basket into the
up exhausted men.
felt the waves pounding the
there wasn't long to go. He
noth waves 75 feet below but

into the water oblivious to
ed.
thought I was going to die. I
d as I plunged into the water
ing to drown.
surface only to see the Kielland
me and I thought 'That's it.'
heavy struck Ted and he felt
ed down deep into the water.
found himself thinking clearly
f his situation.
eyes and began to look around.
ould see a patch of light shin-
om of the water and began to
ds the light.
while, climbing up through the
atched as
ed the
in and
survival

Three of the helicopter crew pictured on arrival back at base. From the left — pilot, Flight Lieutenant Bob Neville and Flight Sergeants Mike Yarwood and John Moody.

Several times he was
smashed against the side of
the dinghy. Often, just when
the men were in reach, the
sea would snatch them
away.

Finally Sergeant Yarwood
made a dramatic decision.
He knew that there was
only one way to reach the
men. He unclipped himself
from his harness and
dropped into the sea linked
only to the helicopter rescue
harness by a thin nylon line.
In huge seas he struck out
for the dinghy and climbed
inside.

Once in the dinghy he
pulled in his rescue harness,
fitted it over the men, one
by one, and had them
hailed to safety. Finally,
when the last man had
disappeared inside the
helicopter he pulled on the
harness and was lifted
himself.

After dropping the men at
a rig some miles away the
crew returned to the search.

HELICOPTER HERO MADE

DARING RESCUES IN

RAGING SEA

Medal award

Spotting a lifeboat, Yarwood again went down but the men inside were in good condition and in no immediate danger.

The rescue men noted their position and carried on till midnight, tracking down men in liferafts and boats, marking their position for nearby rescue ships.

The crew from RAF Boulmer were later credited with saving 36 lives.

Mike Yarwood was later

hands locked with cold, had grabbed hold of the net and were hauled on board.

It had taken only 15 minutes for the Kielland to go into a death dive.

9 REDDET AV BRITISK HELIKOPTER

Klokka 21.55 blir ni menn på en redningsflåte tatt opp av et britisk helikopter. Den aktuelle flåten er en av de som ble kastet på sjøen fra naboplattformen Edda.

Da helikopteret ankommer havariområdet klokken 20.40 norsk tid, er værforholdene ekstremt utfordrende, med svært dårlig sikt og kraftig vind.

Da de oppdager den synkende redningsflåten, blir redningsmannen Charles Michael Yarwood firt ned. Han svømmer til flåten og redder alle om bord i en operasjon som tar 90 minutter. Alle de reddede blir deretter satt av på Ekofisks hotellplattform, og helikopteret fortsetter søket etter flere overlevende.

Helikoptre fra Royal Navy deltar også i søk, men klarer ikke å finne noen som er live. De søker gjennom vrakrester og plukker opp omkomne.

Faksimiler: Mike Yarwood: Sunday Mirror 30.03.1980.

EKOFISK
OIL RIG
DISASTER

NO LIFE

Wife gets
call to
say her
husband
is safe

TONY SYLVESTER
... sea snatch

HELLO, DARLING ... Mrs Sylvester speaks to her husband.

TWO words
deep se
wrote a tragi
to the world's
rig disaster :

Those wor
rescue men
they dreaded
none of the v
the capsized
hotel " Ale:
Kielland had
inside.

And as darkn
night on Norw
Field the death
to 38, with 99
There was no h
would be found

Rescue. opera
grim-faced and i
team of divers
stricken vessel.

It was Europe
peace-time resc
and included 47
helicopters.

From the air
Kielland looked
discarded Lego
jutting out of th

Divers plunged
feet under the
tapped the legs
with metal ham

But there w
from inside.
back in repl
perate bid to
still life abou

MY DESPERATE FIGHT TO STAY ALIVE

SURVIVOR Tony platform tilted to 45 of 10 Park View, and I stayed up waiting

Faksimile: John Aird sin kone snakker i telefonen: Daily Record 29.03.1980.

TONY SYLVESTER er i den store kinosalen, kommer seg ut gjennom gangen, forbi vaskeriet og opp på dekk. Han hopper i vannet fra det høyeste punktet, får snudd en flåte og kryper opp i denne.

LEIF JØRGEN MYKLAND er på lugaren sin i tredje etasje, går gjennom gangen, ut til nødtrappene og ned til Livbåt 4. Han ser livbåten bli knust mot riggen, klatrer over taket og ned veggen på den andre siden mot B-søylen på flotellet. Han hopper i vannet og svømmer bort til en redningsflåte fra Edda som først må snus.

KÅRE INGOLF EIDE er i messen, går ut nødutgangen til Livbåt 1 og Livbåt 2, og ender opp med å hoppe i havet. Han svømmer bort til redningsflåten og kommer seg opp i denne.

JAHN OTTO JAHNSEN er i den lille kinosalen, springer ut i gangen, gjennom radiatorrommet og ut på helikopterdekket. Han ser Livbåt 4 bli knust og havner selv i vannet da riggen kantrer. Han svømmer rundt til en skadet pickupbåt, ser deretter flåten og svømmer dit. De blir totalt ni personer i flåten som tas opp av et britisk redningshelikopter etter tre timer. Redningsmannen er Mike Yarwood.

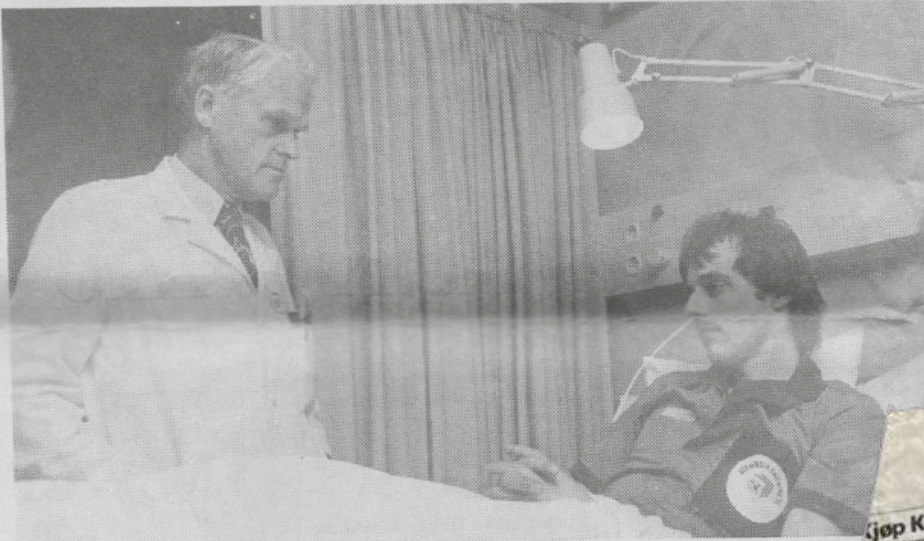

BBC laget reportasje. Yarwood ble hedret med både den britiske «Air Force Medal» og den norske Medaljen for edel dåd for sitt mot og dyktighet under de farlige forholdene.

Piloten, Flight Lieutenant Robert Edwin Neville, mottok Air Force Cross for sitt fremragende flygerskap og ledelse. Andre besetningsmedlemmer ble også anerkjent for innsatsen.

- Vi trodde at håpet var ute

Berget etter tre timer i gummibåt som tok inn vann

Gunnar Øvrebo fra Haugesund er innlagt på Rogaland sjukehus. Her er han i samtale med Leik Woie.

- Jeg trodde det var slutten. Bølgende skyllet over meg og jeg kavet hjelpeløst rundt i den kalde sjøen, forteller 26 år gamle Gunnar Øvrebo fra Haugesund til Aftenbladet.

Nå kan han endelig slappe av, ligger på medisinsk avdeling på Rogaland Sjukehus til observasjon. Han føler seg bra og er i god form, selv om han for bare noen få timer hadde et lengre opphold i sjøen og på en kald gummibåt.

- Jeg var heldig. Det kom en lett båt forbi og jeg kom meg om bord. Da hadde jeg bare ligget vel fem minutter i vannet. Lettbåten var imidlertid åpen, ødelagt og full av vann, sier Øvrebo, som etter en stund maktet å ta seg over til en gummibåt.

I gummibåten var det om lag til mennesker. De fleste var uskadede, og Øvrebo medgir at det var først da han begynte å tro at

De 10 om bord måtte derfor kjempe hardt mot bølgen. Sjøen fosses inn i båten og de måtte holde preseningen fast med hendene. Vannet auste de ut med skorne.

- Det virket som et eller annet holdt båten fast, men plutselig løsnest den. Vi drev av gårde i stor fart og etter tre timer ble vi oppdaget av et engelsk redningshelikopter. Karene i helikopteret gjorde en fantastisk jobb og spesielt når vi tar været i betraktning. De fikk på et øyeblikk heist oss alle opp, og det gikk utrolig godt, forteller Øvrebo.

Det har ennå ikke gått opp for ham hva som hendte der ute i Nordsjøen. Han tror oppdagelsen først vil komme seinere.

Øvrebo satt i kinosalen da ulykken skjedde. Han hadde spist middag og hadde bare vært fem minutter i kinosalen, da han

rebo satt fremst i salen ut mot livbåtene. Det møtte ham, var en plutselig stander som i full fart stedet han sprang. Han til side og reddet seg.

Øvrebo så ingen ennå fire seg ned på den ene side av plattformen. Han trodde ikke det var løse livbåtene. Han sett at en av båtene bølget. Plutselig bølge ham av wiren han hjelpeløs i sjøen.

- Det var fullstopp om bord i plattformen sprang redde til hver sin

løse ting suste mot oss. Det ble var forferdelig. Både alarmer og lyset gikk. Det var svært fint å møte igjen noen kjente på Eksploater fiskeriet, sier Gunnar Øvrebo, som er gift, og har to barn på henholdsvis tre og to år hjemme i Haugesund. Han har

Vestfold Fremtid

Nr. 76 - Lørdag 29. mars 1980

- for deg mellom 18 og 30!

Velkommen hjem - Bjørn Einar

AV JAN BRØMS

Bjørn Einar Hansen (26) fra Sandefjord overlevde katastrofen i Nordsjøen. I går kveld litt over klokka 21 landet han på Torp hvor han ble møtt av Usni Rødde og svigerfar Thomas Håber.

Usni satt og så på Dagvevren. Med ett kom sjokkbildene fra Nordsjøen, og han forsto godt at Bjørn Einar var i stor fare. Klokka 23.30 kom den gladelige beskjeden til familien hjemme i Sandefjord. - Bjørn har nå er i god helse til observasjon på sykehuset i Stavanger. I neste søtt skal tusen av familier rundt om i Norge ventet på en eller annen besked fra Nordsjøen.

Bjørn Einar Hansen arbeidet firmaet Vestfold Contracting driver med utleie av bygg utstyr. Firmaet har også mann ombord på trosser Kjelands. To er i samsvar med de tre anrivende og fra Åsgård, Vælerland og Asker.

Per Johan Peet som er økonomisjef i Vestfold Contracting forteller at firmaet har cirka 30 mann stasjonert i Nordsjøen. Så sent som onsdag gikk det folk av ei skift og nye kom ombord. Han forteller at del på hver eneste rigge er en stimekeper som fører nøkkelig register over mannskapet som kommer og går. Det ble ikke sendt noen telex til land fra Aleksander Kjeland, og registret ombord var det ingen som fikk redde.

I en meget sur vind og i dårlig sikt kom flyet til Torp fra Kjevik. Flyet måtte ha to forsøk for det klare å lande.

- Velkommen hjem, Bjørn Einar, og svigerfar, som her er i god helse, sier han i går.

Sandefjords Blad

VERKTØY TIL HOBBY - HÅNVERK - INDUSTRI G.A. BØE STORGATEN 11 SANDEFJORDS TIDENDE 119. ÅRGANG.

Kjøp Kodak film

Sandefjords-mann ble meldt savnet, men reddet likevel: -Jeg stupte ut i ni meters bølger

Dagen og timen er nå og fortvilelse, ble det sagt i et brev som gikk ut til søketeamet og til kvartalsrapporten foran flyvingens menns presensregistrering hittil har vært god. Det var Bjørn Einar Hansen (26) fra Sandefjord som vendte tilbake til livet, til kom

GUNNAR ØVREBØ er i den store kinosalen og kommer seg til livbåtdekket ved B-søylen. Han faller i havet da riggen tipper rundt, men kommer seg sammen med andre opp på en gummiplåte fra Edda. Han blir hentet opp av et britisk helikopter etter rundt tre timer.

Foto: Ukjent
Gunnar Øvrebø.

BJØRN EINAR HANSEN er i messen, går ut på dekk og fortsetter mot det høyeste punktet. Han hopper i vannet fra søylen, svømmer til en ødelagt pickupbåt og tar seg senere over i flåten fra Edda.

Foto: Hansen, privat
Bjørn Einar Hansen.

Foto: Ukjent/Jærmuseet
Seaking.

KÅRE ARVID SVENDSBØE er på lugaren sin, går ut i gangen og videre gjennom en nød-dør ut på dekk. Han finner en livvest, faller i sjøen før han kommer seg inn i livbåten, og er med på å snu gummiplåten fra Edda.

ALF MAGNE SØDERLUND er i den lille kinosalen når ulykken inntreffer. Han går til messen og deretter til livbåtdekket under helikopterdekket. Han fortsetter mot det høyeste punktet og kommer seg opp i gummiplåten som er kastet fra Edda. Plåten blir funnet av to forsyningsbåter som deltar i søket. De som er i plåten, blir heist opp av et britisk redningshelikopter.

JAN HENRIK JOHANSEN ble ikke avhørt etter ulykken, men han er også trolig en av dem som ble reddet av det britiske redningshelikopteret.

Foto: Else M. Tungland / Norsk Oljemuseum
Kåre Arvid Svendsbøe med konen.

Foto: Søderlund, privat
Magne Søderlund med konen, ca 1980.

Foto: Husmo Foto / ConocoPhillips / Norsk Oljemuseum
Normand Skipper i storm, Ekofiskfeltet.

2 REDDET FRA FLÅTE AV NORMAND SKIPPER

SVEIN HERMANN VIK sitter på fremste benk i kinosalen da en kraftig bølge får riggen til å riste og krenge. Han snur seg til sidemannen og kommenterer:

«Nå fikk han seg en kraftig en»

Alarmen går, og lyset slukker. Svein går gjennom døren bak filmlerretet og kommer inn i et rom som blir bruk til bordtennis og trim. En midlertidig vegg svinger innover, og verktøy og redskaper seiler gjennom rommet. Han returnerer til kinosalen, men blir truffet i ryggen av noe og kastes mot veggen, slik at han knuser nesebenet og bihulen. Utenfor kinosalen hiver folk stoler og annet ut i gangen for å rydde vei.

Svein klatrer opp på dekk ved hjelp av en stige og tar seg til Livbåt 7. Etter mye strev får de låret båten med syv mann om bord. Båten kantrer i vannet, og Svein, som har vært fastspent i setet, kommer seg opp på den kantrede båten sammen med flere andre.

Han får øye på kurven som er låret fra Edda-plattformen og griper tak i den, men faller i sjøen etter å ha blitt løftet et par meter opp. Deretter driver han i livbeltet forbi Edda-plattformen, hvor han ser gummiflåter, tau og ledere, men utstyret henger for høyt til å nås. Han får tak i en planke som driver i sjøen og klamrer seg til den.

En uoppblåst, svart gummiflåte kommer drivende med to menn som klamrer seg fast til den. Sammen snur de flåten og finner utløersnoren. Svein haler og drar til hendene er så følelsesløse av kulde at han må bruke tennene. Flåten begynner sakte å blåse seg opp. Han hjelper en av de andre mennene (Ted) opp i flåten. Da de skal hjelpe den neste mann, er han borte.

Etter en stund blir de tatt opp av Normand Skipper.

Foto: Ukjent / Norsk Oljemuseum

Faksimile: Cumberland News 3 april 1980.

EDVARD WILLIAM (TED) BROOKING er i en gruppe på syv som bor på flyteriggen Treasure Supporter. Kvelden før ulykken skal de tilbake til flotellet med helikopter, men de må lande på Kielland på grunn av tett tåke. Ted er den eneste fra denne gruppen som overlever ulykken.

Han er i den store kinosalen da riggen får slagside, og han ser at noen blir truffet av store, tunge rør som kommer mot dem. Alle løper mot døren som raskt blir blokkert. Ted klarer å komme seg ut på dekk gjennom noen luker. På dekket står folk i en lang rekke og holder seg fast i rekkverket. Livbåtene kan ikke låres, og noen er knust. Han ser kurven fra Edda bli senket og tar seg nedover og havner i sjøen da riggen tipper rundt.

I sjøen klamrer han, en kollega og en tredje mann seg fast til en uåpnet redningsflåte. Da flåten blir åpnet, kommer to av dem seg oppi først. Da de skal redde den tredje mannen, er han borte. Etter en stund blir de oppdaget av forsyningskipet Nordmand Skipper.

Foto: Husmo foto/ ConocoPhillips / Norsk Oljemuseum
Normand Skipper i storm, Ekofiskfeltet.

12 REDDET AV LIVBÅT 5 OG NORDMAND SKIPPER

Livbåt 5 utløses da riggen kantrer og kommer opp med kjølen i været. For å snu båten går alle om bord over på én side, mens de som henger i linen rundt båten, bidrar fra utsiden.

Etter at båten er snudd, blir flere personer dratt om bord. De forsøker å starte motoren, men uten hell. Livbåten driver i sjøen inntil den blir funnet av forsyningsfartøyet Normand Skipper fra Solstad-rederiet cirka kl. 19.30.

«Vi hørte at det skulle være en livbåt (Livbåt 5) med 26 personer i som vi ikke fant. Vi lette og lette og fant den etter en stund.»

(Didrik Stonghaugen, skipper på Nordmand Skipper i Alexander L. Kielland Minnebank)

Foto: Else M. Tunglund / Norsk Oljemuseum
Didrik Stonghaugen.

Seks fra Telemark blant de 123 døde

Igår kveld var det på det rene at seks telemarkinger har mistet livet ved katastrofen som krevde 123 døds ofre i Nordsjøen. Det er Magne Birkeland (36) fra Treungen, Olav Sønderland (28) fra Drangedal, Jon Ivar Waale, (23) fra Notodden, Tor Øisang (33) fra Skien, Bjørn Winge (32) fra Skien og Karl Erik Østvedt (26) fra Skien. Magne Birkeland var gift og etterlater seg

hustru og tre barn. Familien hadde bodd i Treungen i noen år nå der man drev Klevstul pensjonat. Nå var Birkeland tilknyttet cateringtjenesten i Nordsjøen og han befant seg altså ombord på plattformen da katastrofen inntraff. Sønderland bodde på Bostrak. Han var sønn av Thoralf Sønderland og frue. Han arbeidet for Siemens. Olav Sønderland var ugift. Waale var også ugift. Han var født og

oppvokst på Notodden og arbeidet som isolatør for et Stavanger-firma. Øisang var Skiensmann og etterlater seg hustru og to barn. Familien bodde på Åfoss. Han var ansatt ved AC-Elektro.

Også Winge var ansatt ved AC-Elektro i Porsgrunn og var blant dem firmaet hadde i Nordsjø-tjeneste nå.

Anders Helliksen - trygt i hjemlige omgivelser

Kragerøgutt sov, ble vekket og reddet livet:

- Jeg fikk det siste livbeltet

JENS MORGAN SØRENSEN

Han priser seg lykkelig idag, 20-åringen Anders Helliksen fra Kragerø over at han i det hele tatt er i live etter katastrofen i Nordsjøen. Han tenker med sorg på de 19 arbeidskameratene som omkom. De ble igjen i Nordsjøen etter at «Alexander Kielland» kantret. De omkomne har han arbeidet sammen med, vært sammen med i fritiden og hatt lugar sammen med i ett år. Helliksen hadde den nødvendige flaksen og overlevet. Han fikk det siste livbeltet.

- Jeg lå og sov da en av de som var i rommet skrek at noe var galt, og alarmen gikk, forteller Anders Helliksen. Det var 8-10

FORTSETTER SIDE 12

ANDERS HELLIKSEN sover i lugar 308 da ulykken inntreffer. Iført kun underbukse kommer han seg ut på dekk gjennom et vindu og blir stående i en kø der det deles ut redningsvester. Han går – som mange andre – mot riggens høyeste punkt og havner i sjøen da ankerkjettingen ryker. Han svømmer rundt i ca. 20 minutter før han blir dradd inn i Livbåt 5. Da er det ikke mye liv igjen i han. Han blir massert og kommer til hektene igjen. Etter cirka en time klarer han å hoppe over i Nordmand Skipper.

ALF GUNNAR TARALDLIEN befinner seg i den lille kinosalen da riggen krenger. Han kommer seg opp på B-søylen og fortsetter opp mot det høyeste punktet. Så ryker ankerwiren. Han tenker at dette er slutten. Det er ingenting å holde seg i, og han blir dratt under.

Da han kommer til overflaten, ser han en livbåt med kjølen i været. Han svømmer bort til den og holder seg fast. Det er folk inni båten, og de prøver å gyngje den ved å samle seg på den ene siden. En person klatrer opp på båten og hjelper til med å snu den rundt. Taraldlien får båten i hodet, men klarer å holde seg fast i et tau. Til slutt blir han dradd inn i livbåten.

De sitter tett. Livbåten lekket diesel og de får ikke start på motoren. Båten ruller og folk begynner å spy. Alf Gunnar kommer seg etter hvert over i forsyningsskipet Normand Skipper.

Foto: Pål T. Jørgesen / Vi Menn
Anders Helliksen.

Foto: Taraldlien, privat
Alf Gunnar Taraldlien.

Foto: Privat Mundheim
Livbåter fra Kielland.

DAG-JARLE JENSSEN er i den store kinosalen. Han merker risting, men reagerer ikke mye, da han var vant til slike bevegelser. Da riggen krenger, roper noen at de må komme seg ut. I døra står en stor mann og sperrer, trolig for å regulere trafikken, men folk kryper rundt ham. Jenssen går til det høyeste punktet mellom boligseksjonene og boretårnet, der han holder seg i ankerwiren.

Da riggen tipper rundt, havner han i sjøen og blir dratt under men klarer å svømme oppover. Bølgene slår over ham, men han får nok luft til å svømme bort til Livbåt 5 som ligger opp ned. Han er med på å snu denne og er en av de siste som kommer seg om bord i livbåten. Ikke lenge etter blir han reddet av Normand Skipper.

EDMUND ARNE MONGSTAD befinner seg i pumperommet på Kielland, der han og teamet klargjør riggen for boring på engelsk sektor. Plutselig merker de et ekstra hardt slag og kraftig risting i riggen.

Han ser en arbeidskamerat løpe mot trappen og skjønner at noe er galt. Da han forsøker å komme seg ut, blir han truffet av løst utstyr og besvimer.

Da han våkner, har vann kommet inn der han lå. Forslått og med brukket ribbein som har punktert lungen, drar han seg opp til hoveddekket og tar plass i Livbåt 5. Livbåten løsner da flotellet tipper rundt. Etter omtrent én time kommer han seg over i forsyningsskipet Normand Skipper.

Foto: Mongstad, privat
Edmund Arne Mongstad.

LIFE SAVING EQUIPMENT

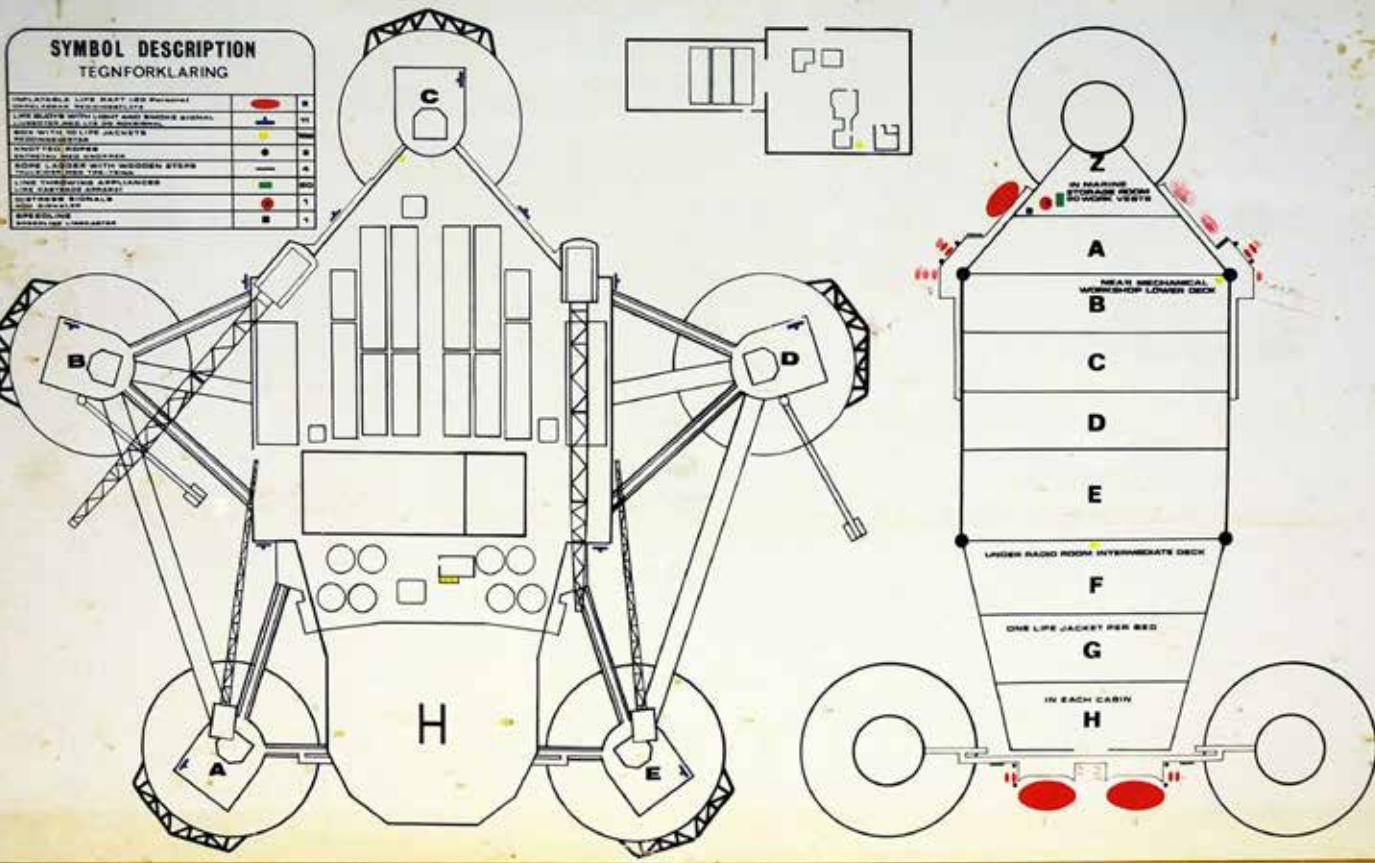

Foto: Norsk Oljemuseums gjenstadssamling

EIVIND EGELI er på vakt i kontrollrommet. Etter en røykepause smeller det, og alle alarmene går. Riggjen tipper over 35-40 grader, og alt løst utstyr faller rundt dem. De forsøker forgjeves å få pumpen i gang for å rette opp riggen.

De får på seg redningsvester og kommer seg ut til livbåtene. Den livbåten Egeli har ansvar for, er allerede borte, og en annen livbåt er knust. De finner Livbåt 5, men den henger fast i kroken som livbåten er festet i, den såkalte daviten. Egeli klamrer seg til denne da riggen tipper helt rundt. Han blir dratt med langt under vann.

På rundt 20-30 meters dyp begynner han å stige oppover og klarer å komme seg til overflaten. Livbåten kommer opp etter ham, og han blir hjulpet om bord. Deretter blir han reddet av Normand Skipper.

Skipper, Didrik «Dikke» Stonghaugen, kjente Egeli godt, for det var han som pleide å levere forsendelser fra riggen som skulle til lands med båten. Da Egeli ble dradd inn i båten hans ulykkeskvelden, spurte skipperen spøkefullt:

«Nå, Egeli, fikk du med deg posten?»

(Stonghaugen i Alexander L. Kielland Minnebank)

Foto: Egeli, privat
Eivind Egeli sammen med konen.

Foto: Husmo Foto / ConocoPhillips / Norsk Oljemuseum
Ekofisk i bølger 1983.

FINN KOLSTØ sitter i kinosalen. Ti minutter inn i filmen høres et kraftig brak, riggen rister og krenger. Folk faller av stolene. Han klarer å komme seg fremover i kinosalen. Da han skal gå ut av døren løsner en provisorisk vegg, og filmlerretet, manualer, bordtennisbord og andre ting fra rommet ved siden av raser inn i kinosalen. Han kommer seg ut gjennom et hull, ut på dekk og bort til B-søylen. Deretter går han inn i livbåt 5.

HELGE ENEBERG er i den lille kinosalen da ulykken inntreffer. Etter å ha kommet seg ut i gangen, beveger han seg mot det høyeste punktet og tar seg ut på søylen ved å holde fast i ankerwiren. Når han merker at wiren blir tynnere, forstår han at den snart vil ryke og klatrer derfor litt nedover igjen. Da wiren til slutt ryker og riggen går rundt, havner han i sjøen.

En stund flyter han på en pickupbåt før han blir reddet inn i Livbåt 5. Han har lite klær, og det er veldig kaldt i livbåten. Da Nordmand Skipper kommer tar han derfor sjansen på å hoppe i nettet som er spent langs skutesiden og kommer seg trygt over fra livbåten til forsyningsskipet.

Foto: Eneberg, privat

Kjell Kulleseid, overlevende fra «Kielland»:

«Fysisk umulig å stenge luken ned til kinosalen»

— Hvorvidt vannette dører og luker på «Alexander L. Kielland»-plattformen sto åpne fordi det var trukket sveisekabler igjennom dem, kan jeg ikke huske. Det som derimot er helt sikkert, er at den luken som førte fra hoveddekket og ned i kinosalen alltid sto åpen. Her var det nemlig sveiset opp en vindskjerm som gjorde det fysisk umulig å stenge den. Skulle man klare det, ville det minst tatt 5 timer for en fagmann å brenne vindskjermen løs. Dette forteller haugesunderen Kjell Kulleseid til Rogalands Avis. Kulleseid er en av de overlevende etter «Kielland»-katastrofen.

ØYVIND NÆSS

— Det var nok ikke mange ombord på plattformen som var klar over loven som sier at alle flytbare rigger skal ha luker og dører som kan stenges forsvarlig, og at disse skal stenges ved uvær. Dette fikk jeg først vite da jeg for kort tid siden hadde et møte med LO-advokaten Nandrup-Dahl. Jeg fortalte ham da om denne luken, og han svarte at dette var en interessent opplysning.

— Men disse opplysningene skulle da ikke fram i politisakerne!

— Da jeg ble avhørt av politiet, var det gått så kort tid etter ulykken at jeg for det første ikke hadde klart for meg hvilke opplysninger som var viktige og hvilke som ikke var det. Dessuten er det jo først i den senere tid jeg har fått vite at det finnes lover om dette.

Stavanger Drilling derimot, må ha vært klar over at denne luken alltid sto åpen på grunn av vindskjermen, og at et slikt hinder for å stenge luken var uøvdig. Dermed så må man jo undre på hvor i all verden Veritas kontrollørene har vært som ikke har påpekt disse forholdene, sier Kjell Kulleseid.

— At det var oppdaget en sprekk i et av stagene, og at denne sprekken var forsøkt sammensveiset under vann, er det opplysninger som du kjenner til?

— Nei, dette er ukjent for meg. Det eneste vi visste var at plattformen skulle på verksted, men det trodde vi var for ombygging til boreplattform. Vi hadde derfor fått bestilt om å pakke sakene våre ut av skapene og ned i bagen, fordi vi skulle flytte over på «Henrik Ibsen» så snart den kom ut i Nordsjøen. Jeg var akkurat

Haugesunderen Kjell Kulleseid, overlevende etter «Kielland»-katastrofen, forteller til Rogalands Avis at luken fra hoveddekket og ned i kinosalen var fysisk umulig å lukke på grunn av en vindskjerm som var sveiset opp rundt luken. (Bilde: Øyvind Nass)

ferdig med å pakke, og lå og ulykken inntraff, forteller sluppet av på sengen da Kjell Kulleseid.

Jan Vestre var sveiser på «Kielland»:

JOHAN KRISTOFFER ABRAHAMSEN blir kastet av stolen da riggen krenger. Han kommer seg ut døren ved siden av kinolerretet og ut til livbåtene. Han setter seg inn i Livbåt 5 sammen med flere andre. Noen går ut igjen da de hører lyden av et helikopter.

Abrahamsen befinner seg inne i livbåten da riggen går rundt. Etter 45-60 minutter hopper han over i Normand Skipper. Alle tolv som kommer seg om bord i skipet, får den beste forpleining de kan tenke seg. De får varme klær, og kokken om bord har hele tiden varm mat til dem.

KJELL JOHAN KULLESEID er på lugaren i tredje etasje ulykkeskvelden. Han klatrer ut gjennom vinduet, ned tre etasjer og kommer seg til hoveddekket. Han fortsetter til det høyeste punktet og hopper om bord i Livbåt 5 da ankerwiren løsner.

Båten blir først liggende med kjølen i været, men blir snudd riktig vei. De åpner lukene og får tatt inn folk som henger på utsiden av livbåten. Dette er litt problematisk, for lukene er for små til å få inn store personer som har på seg livbelter. Etter ca. en time kommer han seg over i Normand Skipper.

Foto: Kulleseid, privat
Kjell Johan Kulleseid.

Foto: D Stroud / ConocoPhillips / Norsk Oljemuseum
Alexander L. Kielland i tåke.

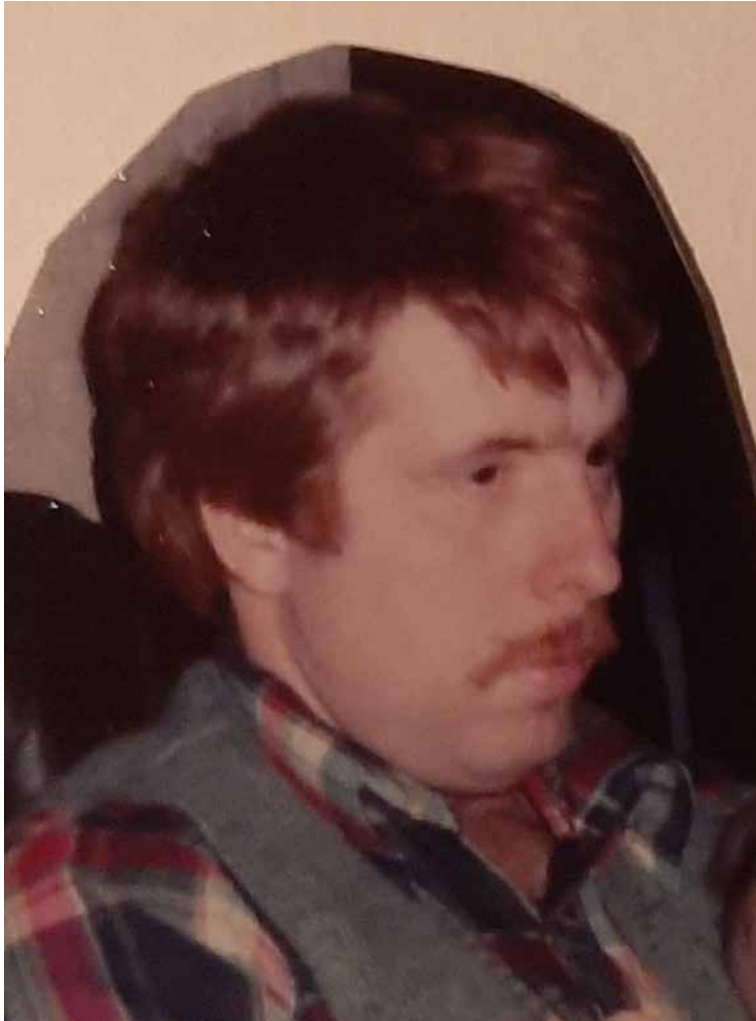

Foto: Kvåle, privat
Kåre Magne Kvåle.

KÅRE MAGNE KVÅLE er i den lille kinosalen. Da riggen krenger, kommer han seg ut på dekk der han treffer Eivind Egeli. De diskuterer om riggen vil synke eller bli liggende. Kvåle bestemmer seg for å gå inn i livbåten, spenner seg fast, og er inne i livbåten da riggen går rundt. Han blir reddet av Normand Skipper etter 1,5 timer.

«Etter en stund kom Normand Skipper opp langs siden, og jeg hoppet over dit. Det viste seg å være for farlig. Det var en stor risiko for at folk kunne bli drept ved å hoppe fra livbåten til supplybåten, og livbåten fikk hard medfart mot skutesiden på Normand Skipper. Ulltepper og proviant ble kastet over i livbåten til de som var igjen, og båten fløt inntil de ble heist om bord i helikopter neste morgen.»

(Kvåle i Alexander L. Kjølland Minnebank)

SOMETHING BLOODY
WRONG OVER THERE!
ITS THE WRONG
DECK LEVEL

SHIT LEROY

TOBACCO
POUCH

SHALL WE LOWER
THE PLATFORM
OR LIFT THE
CASING

THEY SHOULD HAVE
GOT GROOTCOIN TO
DO THE JOB

EDDA 2-7C CASING
URGENT ATTENTION
LOFFLAND

P.P.

LEIF WIIG ABRAHAMSEN er i den lille kinosalen der han sitter ved siden av plattformsjef Sæd da riggen krenger. Han kommer seg ut på helikopterdekket til Livbåt 5. Han ser på livbåten og forstår med en gang at det ikke er mulig å få løst den fra krokene slik den henger.

Leif Wiig Abrahamsen er den siste som senere blir tatt opp i supplybåten Normand Skipper.

Leif hadde tidligere jobbet med produksjon av slike livbåtkroker og visste at de ikke løste seg ut før båten var i vektløs tilstand.

«Jeg krøp inn i livbåten gjennom styrehuset og gikk ned og fant håndtaket til utløser. Da jeg merket at det var vann på utsiden, dro jeg som bare fanken. Jeg dro av senefestene i begge armene.»

(Abrahamsen i i Alexander L. Kielland Minnebank)

«Norman Skipper»:
på «Norman Skipper»:

Broren reddet ombord

— Jeg visste jo at bror min var om bord i «Norman Skipper», jeg hadde sett han søndagen før. Og var selvsagt glad for at jeg ble reddet om bord i akkurat den båten slik at han fikk se jeg var blant dem som var i live, sier Vegard Vermundsen fra Nordstokke på Karmøy.

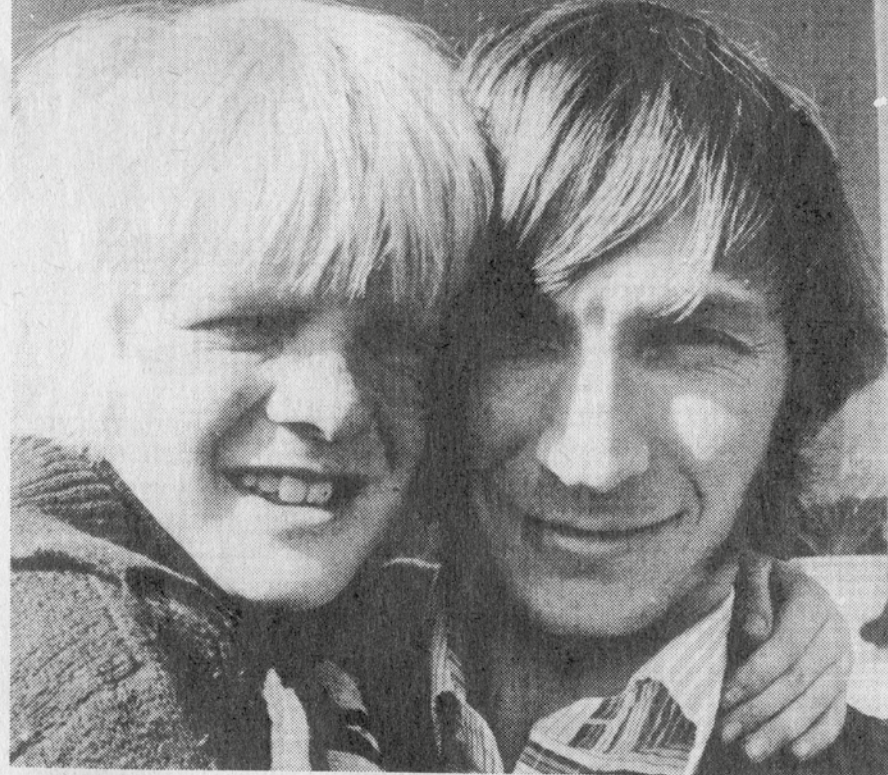
Han var en av de heldige HVM-arbeiderne som overlevde tragedien i Nordsjøen, og hadde til og med den utrolige opplevelsen å bli plukket opp av mannskapet på den supplybåten yngstebroren Reidar var styrmann på. Vegard Vermundsen er platearbeider på Haugesund Mekaniske Verksted og har arbeidet ved bedriften i ti år. Siden 1977 har han vært med på arbeidet i Nordsjøen, blant de skiftarbeiderne som har vært i oppdrag på Albuskjell Foxtrot.

Om han kommer til å dra

ter hvert. Klart vi var redde for en ny helikopterulykke, en eksplosjon eller en blow-out. Men noe sånt som dette, var det jo ingen som tok med i beregningen. Det har jo vært rettet kritikk fra enkelte hold, men det får andre ta seg av. Først og fremst vil jeg slappe av og komme til hektene igjen, så får vi se.

LÅ PÅ KØYA

Vegard Vermundsen slappet av på køya da ulykken skjedde om bord på boligplattformen «Alexander Kielland». Han holdt til i en

Vegard Vermundsen får en velkomstklem av eldstegutten Svein Atle foran huset på Nordstokke.

fort som mulig. Heldigvis var jeg fullt påkledd og manglet bare sko. Jeg forsto fort at det gjaldt å komme seg unna fortest mulig og sprang mot det høyeste punktet, mot den søylen som tippet opp.

Da krengingen stoppet opp, prøvde mannskapet på Eddaplattformen like ved å sende basket over, men altfor mange sloss om å komme til. Vi sto på livbåtstasjonen, men visste ikke hva vi skulle gjøre, det var altfor høy sjø og sterk vind til at vi kunne ta sjansen på å lære livbåten. Den ville bli knust.

IKKE NOE VALG

oss som regnet med at vi skulle klare oss.

Da vi havnet i sjøen, hadde vi kjølen i været. Men etter å ha fått båten løs, og ved hjelp av andre som lå i sjøen og klamret seg til båten, fikk vi den på rett kjø og fikk lukene opp slik at vi kunne plukke flere om bord i livbåten. Vi var vel mellom 35 og 40, tenker jeg, sier Vegard Vermundsen.

— Vi fikk ikke motoren i gang, det luktet kvalmt av diesel og flere var sjuke. Vått var det også, men det var ikke lange stunden før «Norman Skipper» kom opp på siden av oss. De fleste av oss hoppet om bord, derib-

meg og fikk varm mat og drikke i likhet med de andre. sier Vegard Vermundsen.

«NORMAN SKIPPER»

Supplyskipet «Norman Skipper», som eies av Solstadrederiet på Karmøy, har hele tiden spilt en aktiv rolle i dramaet i Nordsjøen. Iklare bare var forsyningsskipet aktivt med under hele reiseringsaksjonen den katastrofale torsdagsnatten, mannskapet om bord fikk halt land bortimot førti forulykkede. Ikke alle var i like god form som Vegard Vermundsen. Broren Reidar, styrmann om bord på supplybåten, har hatt en tøff førstetimen om bord. Han mønstret på bare en uke før ulykken, og avslutter sin første økt om bord etter først å ha vært med på slepet av den avrekkne leggen som forårsaket havariet av «Alexander Kielland». Den ble overlatt granskningskommisjonen mandag, etter å ha blitt slepet inn til Åmøyfjorden. Reidar Vermundsen vil helst ikke kommentere ulykken. — Det var flere av oss som ble halt opp som hadde fått en adskillig verre med fart enn det Vegard fikk, sier han og kan bare uttrykke glede og takknemlighet over at det gikk så bra med broren.

REPORTASJE:

Ole S. Nerheim
Terje Johansen

SVEIN VEGAR VERMUNDSEN er i tredje etasje da ulykken skjer. Han kommer seg ut på dekk og får på seg redningsvesten. Han observerer løse gjenstander og containere som flyr gjennom luften, og folk som klamrer seg til rekkverket. Mange, inkludert Vermundsen, søker mot riggens høyeste punkt, B-søylen.

Noen hopper i havet. Han ser en livbåt som blir knust mot plattformen og er i tvil om hva han skal gjøre. Da den siste ankerwiren ryker etter å ha vært spent som en fiolinstreng, hopper han ned som sistemann i livbåten. Han er en av de 12 som kommer om bord i Normand Skipper, hvor broren Reidar Vermundsen var er styrmann.

Foto: Else M. Tungland / Norsk Oljemuseum
Svein Vegar Vermundsen sammen med konen.

År	Fly		Fører eller 1. fører	2. fører, elev eller besetning	Oppdrag, rute, merknad	overført	
	Mnd	Dag					Type
1980							
MARS	3	SEAKING	073	SELV	LIEN	ZV-HD-ZV E1/I1.	
"	4	"	060	"	"	ZV-HD-ZV T1/T2/TE1	
"	5	"	073	"	ØVERGÅRD	ZV-HD-ZV I2/TE3	
"	6	"	073	"	"	ZV-LOC C1/E2	
"	7	"	060	"	"	ZV-LOC Pick-UP	
"	10	"	060	"	LIEN	ZV-HD-ZV TE3.	
"	10	"	060	"	ØVERGÅRD	ZV-HD-ZV I-1	
"	12	"	073	"	"	ZV-VEST SAR-1	
"	13	"	060	"	LIEN	ZV-LOC A/E TEST.	
"	14	"	060	"	"	ZV-LOC A/E TEST	
"	24	"	073	"	"	ZV-RY	
"	27	"	073	"	EIDEM	RY-ZV	
"	27	"	073	"	"	ZV-EKOFISK-ALBUSKJELL "A"	
"	28	"	073	"	"	ALBUSKJ. "A"-EDDA (13stk)	
"	28	"	073	"	"	EDDA-"H"-TOR-ZV SAR-85	
"	29	"	073	"	"	ZV-EKOFISK-ELDFISK "A"	
"	29	"	073	"	"	ELDFISK "A"- "H"	
"	29	"	073	"	"	EKOFISK "H"-ZV	
"	17-20	SIMULATOR - CULDOSE,					

En motors fly				Flere motors fly				Instrumentflyging				Link/ simu- later			
Dag		Natt		Dag		Natt		Virk.	Sim.	G.C.A.	LLS.		LLS.		
Elev (1)	Fører (2)	Elev (3)	Fører (4)	Elev (5)	1. fører (6)	2. fører (7)	Elev (8)							1. fører (9)	2. fører (10)
349.0	1857.9	26.4	163.7		1633.1	609.9	174.0	73.2	311.2	333.4	479.3	356	296.3		
					2.0					1.0					
					2.0							1	2		
					2.1					1.0					
					2.0										
					1.7										
					1.4				0.4			1			
					2.0				1.0						
					2.0										
					0.2										
					1.7										
					1.8										
					2.0					0.5					
									3.8						
									2.8						
									2.8						
					0.5				2.0						
					3.1				1.0						
					3.0										
					1.9					1.5					
													10.0		
TOT. HEL: 3245.1															
					29.4				9.6			139	1.0	2	2
349.0	1857.9	26.4	163.7		1662.5	609.9	183.6	73.2	325.1	334.4	481	358	296.3		
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)	(11)	(12)	(13)	(14)		

Side nr 98.

Total sivil flytid: 4866.2

Total militær flytid: 4866.2

overføres

21 REDDET AV LIVBÅT 5 OG HELIKOPTER

De 21 resterende mennene i Livbåt 5 blir tatt opp av helikoptre utover natten og den påfølgende morgenen.

Cirka kl. 02.30 kommer det et S-61N helikopter fra Helikopter Service til Livbåt 5. En redningskurv blir senket ned til livbåten, men helikopteret er uten en trent redningsmann. Mennene i livbåten må derfor selv komme seg opp i kurven. Det er vanskelig for de utmattede og nedkjølte mennene å få tak i kurven. Fire personer kommer seg opp i helikopteret og blir brakt i sikkerhet på Ekofiskhotellet.

Helikopteret kommer tilbake og heiser opp en person til, men de andre tør ikke å prøve uten en redningsmann til stede.

Kaptein Øyvind Ottesen og mannskap i Sea King-helikopteret Viking 50 fra 330 skvadron på Sola tar opp de siste om bord i Livbåt 5. Under redningen setter wiren på redningsheisen seg fast i livbåten og redningsmannen Wilfred Ramstad må ut i sjøen for å få den løs.

Bildet til venstre: Foto: Jærmuset

Side fra loggboken til Nils Reidar Roaldsøy Mars 1980.

Illustrasjon: Ukjent / Norsk Oljemuseum

ES-SANOMAT

LAUANTAINA MAALISKUUN 29. PNÄ

2 mk (sis.lvv)

muudessa pelastunut

AINEN:

me

kyssä

antia

Foto: Eija Lente
Esko Kärki.

BJØRN BENTSEN har lugar 405 i fjerde etasje og må klatre i ledere for å komme ut på dekk da ulykken skjer. Livbåten han skulle vært i er allerede under vann. Han hopper i sjøen. Planen er å svømme mot Edda, men han klarer det ikke. Ikke lenge etter blir han halt om bord i Livbåt 5. Da er han helt utmattet. Han blir tatt opp av helikopter ca. kl. 05.30 om morgenen.

ESKO KÄRKI sitter i nedre messe og spiser middag da han hører et smell. Først tror han at en supplybåt har kollidert med riggen. Omtrent tre sekunder senere høres et nytt, eksplosjonsaktig smell, og riggen begynner å krenge til omtrent 40 grader.

Han forlater messen og går ut i gangen som er rundt 30-40 meter lang, før han fortsetter opp noen trapper til radiatorrommet og videre ut på dekk. Der kommer han seg inn i Livbåt 5. Han rekker ikke å spenne seg fast før riggen tipper helt rundt, og han blir skadet da båten treffer vannet. Til tross for skadene er Esko med å snu båten og dra folk opp fra sjøen. Etter 11 timer, cirka kl. 05.30, blir han reddet av helikopter.

Foto: Svein Tønnessen / Norsk Oljemuseum

Foto: Falk, privat

GUNVALD FALK befinner seg i et oppholdsrom i boligmodulen på dekkplan da riggen får slagside. Han kommer seg opp til høyeste punkt på B-søylen.

Da ankerwiren ryker, hopper han i sjøen og blir dratt under av dragsuget. Etter å ha kommet til overflaten, ser han en pickupbåt full av vann med 5-7 personer om bord. Han observerer en veltet livbåt og svømmer bort til den.

Livbåten blir snudd, og han klarer å komme seg inn i den. Mot slutten av oppholdet i livbåten går frykten over til en redsel for å fryse i hjel.

Four legs of the Alexander Kielland remain afloat (top left) beside the Albuskjell platform.

Hopes fade for 99 oilmen still missing from North Sea platform

The number of dead in the capsized oil rig in the North Sea has risen to 38 with 99 people still missing. Most of those are feared trapped in

living quarters 100 feet below the surface. Rescue operations are continuing but there is little hope of survivors among the trapped men.

Divers are on standby after tapping round the rig's legs: there was no response. Mr Odvar Nordli, the Prime Minister of Norway, said the

disaster was one of the greatest tragedies in the recent history of Norway. He promised a committee of inquiry would be set up.

Fleet of ships and helicopters search area round sunken rig

From Nicholas Timmins
Stavanger, March 28
Specialized diving ships are standing by tonight to send divers down to the living quarters of the oil accommodation rig, the Alexander L. Kielland. The number of dead in the North Sea's worst rig disaster has risen to 38 with 99 people still missing.

Mr Carl Wendt, Chief of Police in Stavanger, said that 90 people were known to be alive of the 228 the Phillips Petroleum Company believes to have been on the rig when it capsized in gale force winds and 30 foot waves last night.

Thirty-eight bodies have been brought ashore. The fear is that most of the missing have been trapped in the accommodation quarters of the 10,105 ton semi-submersible rig, which are now 90 to 120 feet below water.

About 35 of the crew are said to be British and about 170 Norwegian, with a Portuguese, a Spaniard and three Finns.

Mr Wendt refused to give the nationalities of the dead or the survivors, although half a dozen Britons are believed to be in hospital in Stavanger. Some 50 of the survivors were taken to hospital, few with any serious injuries, apart from exposure, and 20 have already been discharged.

A fleet of 45 vessels and 23 helicopters and other aircraft combed the area for survivors today, but the chances of any more being found seem slim.

Foto: Vike, privat
Harry Vike med familien.

HARRY VIKE har nettopp kommet ut i Nordsjøen og fått seg litt å spise. Deretter går han til radiatorommet. Plutselig hører han to smell tett etter hverandre, og riggen begynner å krenge. Han sender ut en nødmelding over VHF kanal 9:

«**Mayday! Mayday! Kielland velter.**»

Deretter går strømmen. Harry klarer å komme seg ut på dekk og går inn i Livbåt 5. Her får han kontakt med Edda-plattformen over radio og forteller hva som har skjedd. Men han tør ikke bli værende i livbåten.

Da riggen velter, havner han i sjøen. Han blir til slutt tatt opp i den samme livbåten som han forlot før riggen veltet.

HELGE GEORG KNUTSEN er i dagligrommet i boligmodulen sammen med kollegaer da han hører et smell som ligner mest på en bølge. Like etter kommer det et nytt smell. Alle reiser seg samtidig som lyset går. Så kommer det enda et smell, og riggen krenger. Han tar seg ut til B-søylen, som ligger høyest. Her får han det siste livbeltet.

Da riggen krenger mer og mer, begynner han å klatre nedover og hopper i vannet da ankerwiren ryker. Han svømmer til Livbåt 5 og hjelper til med å snu den. I livbåten sitter han i ni timer og fryser voldsomt før han blir reddet av helikopter.

ALEXANDER L. KIELLAND

ALEXANDER L. KIELLAND

Foto: Sven Tønnessen / Norsk Oljemuseum
Livbåter fra Kielland.

Kaptein Øyvind Ottesen ved Luftforsvarets redningskvadron ble hentet med jetfly fra Rygge.

Faksimile: Avis.

Kaptein Øyvind Ottesen ved Luftforsvarets redningskvadron reddet flere denne natten.

HÅKON JARL HANSEN er i den lille kinosalen. Da ulykken er et faktum, klatrer han opp til det høyeste punktet. De har blitt fortalt at Alexander Kielland ikke kan synke. Han hjelper til med å dele ut redningsvester, men går ikke umiddelbart i en av livbåtene da noen har blitt knust. I øyeblikket riggen går rundt, følger han med og blir dratt under av noe svart:

«Det gikk greit å svømme bort til livbåten som lå med baugen i været. Det var ikke et eneste menneske å se noe sted. Jeg var skuffet og så ingen redning. Jeg viklet armen inn i tauverk som var festet til båten, for jeg tenkte at de skal i hvert fall finne meg. Men så kom det 2-3 andre til oppå båten. Vi klarte å snu båten på toppen av en bølge.

Etter dette fikk vi ikke åpnet sidelukene. De måtte jo opp for at vi skulle komme oss inn i båten. Det så atter mørkt ut. Men så ble lukene på en eller annen måte åpnet.

Det følte etter hvert behagelig å være i sjøen, men å komme seg opp var fryktelig kaldt. Da jeg kom meg opp av sjøen, ble jeg som en saltstøtte. Jeg var iskald og kunne ikke bevege meg. Jeg måtte ha hjelp til å ta armene ned.

(Hansen i i Alexander L. Kielland Minnebank)

I livbåten sitter Håkon Jarl tett inntil en mann med ullgenser. De får en presenning over seg og får dermed litt varme. Neste morgen blir han tatt opp av et helikopter.

KATASTROFEN

TVILLINGER

OVERLEVDE

HAUGESUND (VG)

— Reidar og Klara Vestre i Haugesund hadde de to tvilling-sønnene Geir og Jan på «Alexander Kiel-land». Begge kom fra det med livet.

— Det er ikke til å tro, men altfor mange av våre kamerater forsvant til at vi kan sitte her og glede oss over vår egen mirakuløse redning, sier de to 29-åringene.

Jan er sveiser ved Haugesund mek. verksted, Geir, som har seilt til sjøs i mange år, er elektriker i Stavanger Drilling.

Jeg hadde akkurat vært og sett etter Jan, da ulykken intraff, sier Geir. Han så ikke grundig nok, for Jan sier at han var på sitt rom i tredje etasje på boligplattformen.

— Jeg hadde merket en rar skjjelving i plattformen, og det kom kraftige smell. Plutselig blikket den over, sier Jan.

— Jeg merket liksom en knitring, og skulle ta plass i kinosalen da plattformen la seg over, er Geirs versjon av marerittets første sekunder.

I livbåten

Etter en strabasias tur på dekket som stod i 45 graders vinkel, klarte de to å komme seg i hver sin livbåt. Begge opplevde at det ble problemer med låringen.

— Men livbåtene må være verdens fineste, sier begge. Jan antar at hans livbåt faktisk fulgte med plattformen idet den vippet rundt. Jeg tror det fordi vi plutselig lå i sjøen med bunnen i været.

Noen av de ca. 30 som var om bord ble en del forslått, men ingen alvorlig skadd. Allerede samme kveld kom det en supplybåt oppunder livbåt nr. 5, som ble Jans redning.

— Det ble en forferdelig påkjennning på livbåten da den dunket i skroget på supplybå-

— Det er ikke til å tro, sier tvillingene Geir og Jan. Geir skiller seg ut i dobbeltutgaven med skjegg.

totalt knust, gikk jeg opp og kastet loss, sier Jan, som ble plukket opp med helikopter i grålysningen fredag morgen.

Mirakel

Fra livbåt nr. 3 som Geir kom seg om bord i, ble folkene berget i tre omganger. Båten var forresten blitt en del skadd i styrehus-seksjonen like etter låringen.

Med bare en times mellomrom var de innom Ekofisk-hotellet, men ingen kjente til den andres skjebne. — Vi tenkte på hverandre. Vi syn-

tes hver på vår kant at det ville være intet mindre enn et mirakel om begge var blitt reddet, når så mange gikk bort.

Ikke to ganger

Men mirakelet var altså skjedd. Da de kom til land fikk de vite det. En stund før hadde deres foreldre og respektive familier fått vite det. — Dessverre tok våkenatten så hardt på mine foreldre, at de ennå ikke er kommet seg skikkelig, sier Jan, som opplyser at hans kone Else Marie

ikke er særlig stemt for at han reiser ut igjen.

— Min kone Kirsten sier at en slik ulykke ikke kan skje to ganger, og skulle jeg bli tilbudt jobb på «Henrik Ibsen», vil jeg ikke nøle med å ta den, sier Geir som sammen med

tvillingbroren ikke kan få full rost dem som stod for redningsinnsatsen.

— Men noe har vi å sett fingeren på. Det må vær varme klar i livbåtene, og d radioene som står der m være permanent jordet.

JAN VESTRE er i lugaren sin i tredje etasje da riggen krenger. Han kommer seg ut gjennom vinduet, følger en leder ned og når fram til Livbåt 5. Han går inn i livbåten og spenner seg fast. Han blir senere hentet opp av et Sea King-helikopter.

JOHN AIRD er i den store kinosalen da ulykken skjer. Han kommer seg ut i korridoren, gjennom vaskeriet og opp trappen til hoveddekk. Idet hoveddekket kommer under vann, blir han kastet i vannet. Han svømmer rundt i cirka 10 minutter før han kommer seg inn i Livbåt 5. Etter omtrent 11 timer blir de hentet opp av et helikopter, kl 06.00 om morgenen.

Foto: Mundheim, privat

Foto: Else M. Tunglund / Norsk Oljemuseum

JOHANNES MUNDHEIM er i lugaren sin i andre etasje da ulykken inntreffer. Døra er stengt og det er helt mørkt. Han får åpnet vinduet, hopper ned på dekk og slår seg i pannen. Han setter seg først i Livbåt 3, men hopper ut da denne blir knust.

Han svømmer i havet til han møter på Livbåt 5 og blir dratt opp i denne. Rundt klokken 06.00 blir han tatt opp av redningshelikopter.

Foto: Ukjent / Norsk Oljemuseum
Kontrollrommet på Kielland.

LARS OLAV ANDREASSEN er i lugaren sin i tredje etasje da flotellet krenger. Han tar seg ut i gangen og videre til hoveddekket, hvor han kommer seg om bord i Livbåt 5. Senere blir han reddet av et helikopter fra Helikopter Service.

MAGNE KÅRE SILDELID er i kontrollrommet da ulykken rammer. Dette viser seg å bli hans første og siste tur i Nordsjøen, hvor han er under opplæring i sin nye jobb som kontrollromsoperatør. Sammen med Eivind Egeli tar han seg til det høyeste punktet på riggen.

Han setter seg i Livbåt 5 og er inne i denne da riggen går rundt. Han redder folk inn i livbåten etter at den er snudd. Han blir heist opp med sele av det siste helikopteret.

«Det verste er å tenke på alle de som sank rundt oss. Vi så bare armene som forsvant. Det var mange ungdommer.»

Foto: Lerbrekk, privat
Magne Kåre Sildelid.

Foto: Oddbjørn Monsen / Vi menn
Ole J. Hestvik takker redningsmannen Asbjørn Olafsen.

OLE HESTVIK kommer seg ut i gangen da alarmen går. Han finner en takluke som leder ut til dekket, og 6-7 personer følger ham gjennom denne. De stenger deretter luken på grunn av inntrengende vann.

Han fortsetter gjennom korridoren og forsøker å hjelpe en person som sitter fastklemt under en kabeltrommel, men klarer det ikke. Deretter kommer han seg ut på dekket, hvor han blir tatt av en bølge og havner i sjøen. Han får øye på livbåt 5, som ligger opp ned, og kommer seg opp i denne.

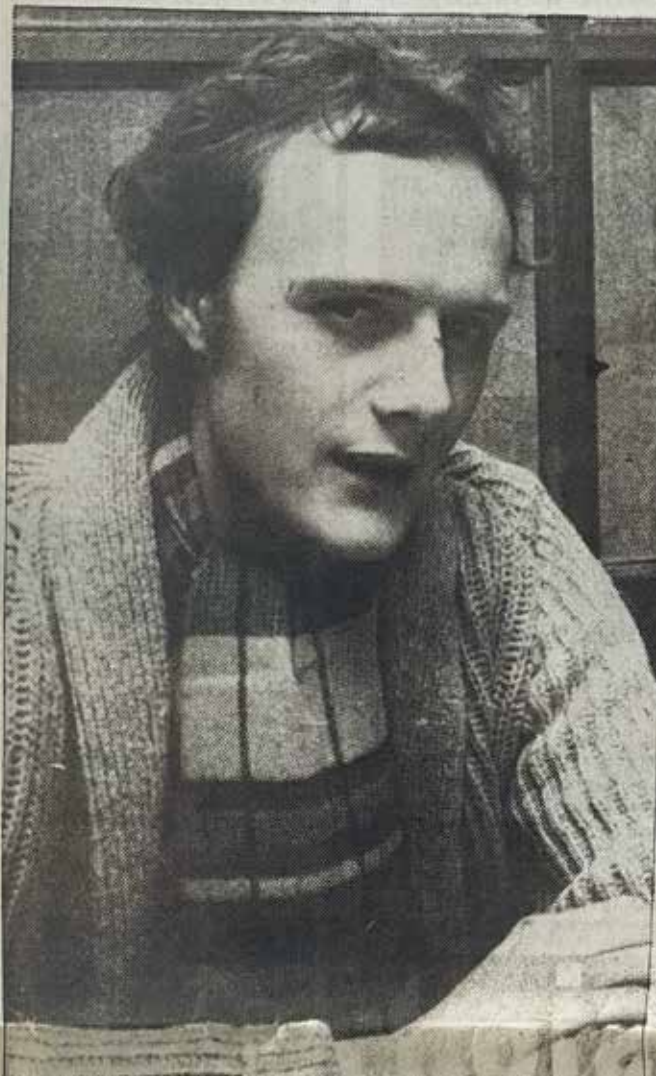
Etter 12 timer om bord ankommer et Sikorskhelikopter, men de får bare reddet tre menn. Senere kommer et Sea King-helikopter med en redningsmann, som redder resten.

Kilde: NRK

Mannen som reddet to fra Kragero

— Det største øyeblikk i mitt liv

Faksimile fra avis.
Per Manseth.

PER MANGSETH er på toalettet i fjerde etasje. Han tar seg ut i gangen til trappen ned fra containerne. Trappen er full av folk, så han klatrer på utsiden av rekkverket og hopper ned til hoveddekket. Deretter går han over hele riggen til det høyeste punktet og ombord i Livbåt 5.

Etter noen timer i sjøen kommer det et helikopter fra Helikopter Service som tar opp noen av mennene i livbåten. Helikopteret har ingen redningsmann og det er vanskelig å komme seg opp i kurven på egen hånd. Da det returnerer for å ta opp flere er det bare Per som klarer å komme seg opp.

RONALD N. JACKSON er i den store kinosalen sammen med omtrent 70-75 andre. Han sitter nesten helt bakerst. Da ulykken skjer, faller folk mot scenen. Han klarer å komme seg ut døren, og etter mye strev kommer han seg ut på dekk. Der får han på seg en redningsvest. I det øyeblikket riggen velter over, hekter livvesten seg fast i en container, men han klarer å komme seg løs, da vesten blir ødelagt. Han driver en stund rundt i havet og klamret seg til flytende gjenstander. Han blir deretter tatt om bord i Livbåt 5.

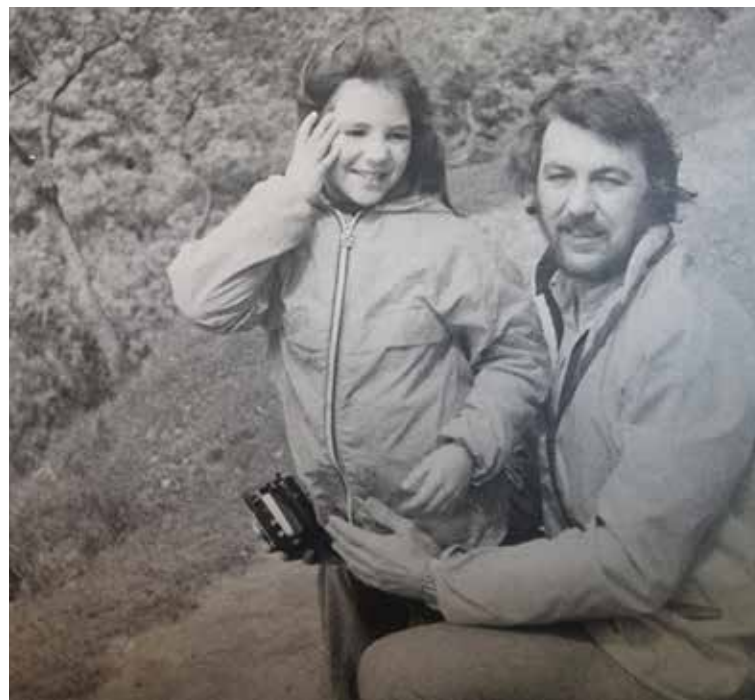

Foto: Jackson, privat

Foto: Kåre Engelsvoll / Jærmuseet

RAGNVALD OFTE er i sengen på egen lugar da riggen får slagside. Han kommer seg ut på dekk og setter seg i livbåt 5. Han er inne i livbåten da riggen kantrer. Livbåten kommer opp feil vei, men blir snudd. De drar inn folk fra sjøen. Ofte blir tatt opp av helikopter ca. 05.20.

«Jeg klarte ikke å dra opp en tung kar som kom til livbåten. Jeg så en annen som hadde problemer. En ung gutt som ikke var mer enn to til tre meter borte. Jeg hadde sett et tau jeg ville binde rundt meg og svømme ut til ham med, men så måtte jeg holde den tunge karen. 'Hold deg i rekkverket, mens jeg berger en annen,' sa jeg. Men han hadde ikke krefter til å holde seg fast. Da jeg slapp, gikk han rett ned, men så kom han opp igjen. Da holdt jeg ham skikkelig. En annen fikk til slutt dradd ham inn i livbåten. Da var den unge gutten forsvunnet. Jeg glemmer aldri det fortvilede uttrykket i ansiktet hans. Jeg ser det ennå.»

(Ragnvald Ofte i Alexander L. Kielland Minnebank)

Foto: Ofte, privat

True life drama

Weavestyle's Tommy recalls his night of hell

THE CRUEL SEA

FOR more than 12 hours Tommy Greenwood fought for his life, his body broken and bloody after one of the world's most horrific maritime disasters.

Tommy survived but more than 120 of his mates were not so lucky, killed as the oil rig Alexander L. Keilland turned turtle in the freezing waters of the North Sea.

Nowadays Tommy, 54, works as a team cleaner at furnishings business Weavestyle but the tragic events of March 27 1980 remain firmly etched on his mind.

It was a day that was to earn Tommy, catering manager responsible for feeding 15,000 oil workers in the Ekofisk field midway between the UK and Norway, a gallantry medal from King Olaf of Norway.

At 6pm Tommy was working on his final inventory the day before he was due to quit the oil rigs after 12 years to run a fish and chip shop in Yorkshire.

"Suddenly there was a screeching and screaming of metal," said Tommy. "I didn't know what was happening but I knew it was bloody serious."

One of the five giant legs supporting the rig had failed and the massive structure, the size of a football pitch, now heeled over at 45 degrees.

Tommy helped a young medic, new to the North Sea, into a life jacket and they struggled up the angled corridor, hauling themselves along by the handrails.

150 MISSING IN RIG HORROR

Flashback - how the Mirror covered the disaster

Survivor - Tommy Greenwood

They made their way on to the deck but here they had to separate, the medic to his allotted lifeboat and Tommy to his.

"I never saw him again and his body still hasn't been found," said Tommy. The medic was one of a dozen men still unaccounted for to this day.

With 10 years' previous experience in the merchant navy, Tommy was in charge of a lifeboat station and his craft was moored to one of the legs on the high side of the tilting rig.

Fifteen men were in the boat when Tommy arrived. He joined them but because of the angle of the rig the boat's launching tackle was jammed. Tommy left the boat, returned to the rig and used a winch to lower the craft through fog and 40ft waves to the sea.

The lifeboat was one of only three to escape - another four were pounded to splinters by the force nine gale. "I saw a lot of men die that day," said Tommy.

Most drowned, trapped in the living quarters, others were crushed as heavy rig equipment came crashing down.

Tommy watched the boat pull away as he remained in mortal danger on the leg of the rig.

His only chance was to ride the leg as the rig gradually turned upside down, its towering drilling derrick resting on the sea bed, and then to swim for his life in the hope of rescue.

"I went down with the rig and then dived in," he said. "But I was trapped under the leg and the waves were dashing me against it." He broke all his fingers, three ribs and an ankle, and his body

was cut to ribbons. In the freezing water he was unaware of the extent of his injuries until he was rescued.

"I swallowed a lot of water and I was gasping for an I thought I had had it." Buoyed by his lifejacket he struggled to an overturned lifeboat. With other survivors he managed to right the boat and pull himself in, 25 minutes after the ordeal began.

"It was a lifetime," he said. But the night mare was far from over.

Despite an armada of rescue boats and helicopters it was another 12 hours before Tommy and his mates were pulled out of the water by a Sea King helicopter.

A boat earlier tried to come alongside but the sea conditions made transfer impossible. One desperate man made a leap for the rescue boat, missed and was never seen again.

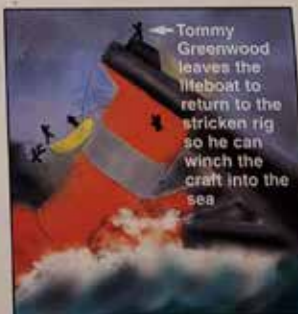
Tommy spent 12 days in hospital at Stavanger before being flown back to the UK.

While in Norway he was awarded a medal for gallantry by King Olaf, which Tommy presented to a mariners' welfare organisation in memory of the Norwegian friends he lost.

Tommy spent another three months recuperating in Yorkshire. He opened his fish and chip shop but did not enjoy it and went back to the oil business, taking a land-based job in Libya.

He returned to the UK and two years ago began working for Weavestyle at Salsden, Yorkshire. But every time he drives to work there is a constant reminder of that fateful day in the shape of his 18-year-old BMW.

"I won't part with it. A lot of the lads who died had been in that car with me," he said.

Computer-generated impression of the drama

I saw a lot of men die that day . . . I thought I had had it

FIRST IN AN OCCASIONAL SERIES ABOUT EMPLOYEES' EXPERIENCES - CONTACT STYLE IF YOU HAVE A TALE TO TELL

TERENCE LISTER er i den store kinosalen da ulykken skjer. Han kommer seg ut i korridoren, forbi vaskeriet og ut på dekk. Han er i vannet rundt 10 minutter og klarer å svømme bort til Livbåt 5. Han hjelper til med å snu den riktige vei. Han er sammen med kollega John Aird mesteparten av tiden. Etter 11 timer, kl. 06.00, blir han tatt opp av et Sea King-helikopter.

THOMAS HENRY GREENWOOD har nettopp kommet inn i lugaren sin, litt over halv syv. Plutselig slår kraftige bølger mot riggen, fulgt av høye, skarpe metallyder, som om noe blir revet i stykker. Kort tid etter begynner riggen å krenge til én side. Han går raskt ut i gangen og møter andre som kommer fra messen. Deretter tar han seg til det høyeste punktet, der han er kaptein på Livbåt 7.

Han tar på seg livbeltet og hjelper sårede om bord. Det oppstår problemer med å senke båten, så han blir stående på riggen for å manøvrere låringen derfra. Livbåt 7 når sjøen til slutt, men én wire løsner ikke. Hva som skjer videre med denne båten, vet han ikke, for riggen synker, og han må forsøke å redde seg selv. Han ser Livbåt 4 bli knust og Livbåt 6 delt i to.

Da riggen velter, svømmer han mot Livbåt 5, til tross for at han har skadet benet. Til slutt blir han hentet av et helikopter klokken 06.00.

TOR YNGVE ALBERG OLSEN er på toalettet i tredje etasje da riggen får slagside. Han møter mange hinder, men klarer til slutt å komme seg ut ved å klatre på utsiden av et rekkverk. Han blir så tatt av en bølge og havner i sjøen mellom Alexander L. Kielland og Eddaplattformen. Han blir slått i svime og flyter i overflaten med redningsvesten på. Deretter blir han tatt opp av Livbåt 5 og reddet av et Sea King-helikopter klokken 05.30 om morgenen.

Foto: Olsen, privat

Foto: Norsk Oljemuseums gjenstandssamling

En lettboat fra Kielland-riggen ble funnet i strandsteinene på Børaunen i Randaberg august 1994. Det ble spekulert i om denne båten hadde drevet i sjøen siden forliset, eller om båten har vært brukt til andre formål og drevet i land/forlist senere av andre årsaker.

Båten ble gitt til Norsk Oljemuseum som en gjenstand fra ALK.

Foto: Børsheim
Trygve Børsheim.

TRYGVE BØRSHEIM er i den store kinosalen og får stoler over seg da riggen krenger. Han kommer seg ut gjennom en luke bak filmlerretet ved å holde seg i og delvis klatre på en luftkanal langs veggen. Han kommer seg ut på dekk. Deretter klatrer han opp i andre etasje og tar seg inn i 3-4 lugarer og henter livbelter som deretter deles ut til andre som står på dekk. Han går høyere opp etter hvert som riggen krenger. Deretter hopper han i vannet og blir tatt opp av Livbåt 5. Han blir reddet av et helikopter den påfølgende morgenen.

Foto: Gramham
Peter Head til venstre. Colin Lamb til høyre omkom i ulykken.

PETER HEAD er på kontoret sitt da ulykken inntreffer og kommer seg ut en dør, gjennom en gang og til helikopterdekket. Deretter tar han seg opp mot det høyeste punktet og klatrer inn i Livbåt 5.

I vannet hjelper han med å dra mennesker inn i livbåten. Rundt klokken 06.50 blir han reddet av et Sea Kinghelikopter.

Foto: Olavsén, privat

Wilfred Ramstad var redningsmann på Sea King-helikopteret Viking 50 fra 330-skvadronen på Sola. I mars 1983 besluttet regjeringen å tildele Ramstad medaljen for edel dåd for hans heltmodige innsats under Alexander L. Kielland-ulykken.

Foto: Graham, privat
William Graham.

WILLIAM GRAHAM jobber på Edda-plattformen og går over gangbroen til Kielland klokken 17.45, etter at det kommer beskjed om at gangbroen skal tas inn på grunn av dårlig vær. Han spiser litt i messen før han går til den lille kinosalen. Filmen har nettopp begynt da han hører et kraftig smell fra riggen. Sidemannen bemerker at det høres ut som om en ankerwiren har røket, mens Graham selv tenker at det høres ut som om noe tungt har falt fra kranen på dekk.

Da riggen begynner å krenge, kommer han seg ut på dekk. Der ser han søylen som har løsnet fra riggen, flyte i sjøen. Han prøver å komme seg opp til helikopterdekket, men mislykkes, og en bølge kaster ham ut i sjøen. I fallet blir han truffet i brystet av noe fra riggen. Han har ikke fått på seg livvest, men klarer likevel å svømme til Livbåt 5. Etter omtrent ti timer i livbåten blir han reddet av et helikopter.

Hedret for sin innsats ved Kielland forliset

Wilfred Ramstad fra Lista var hedersgjest ved en tilstelning som Phillip Petroleum CO, Norge, arrangerte på hotell Atlantic igår kveld der fylkesmann Kristin Lønningdal delte ut påskjønnelser for redningsaksjonen utført i forbindelse med plattformen «Alexander L. Kielland» forårs 27. mars 1980. Ramstad, som dengang tjenestegjorde ved 330 skvadronen på Sola fikk medaljen for edel dåd med diplom for sin innsats. Da han med fare for eget liv var med å redde 30 personer fra luftsøkket 330 kv. avd. Sola

førte likevel jobben utmerket. Under arbeidet ble livbåten kastet oppå wiren fra redningshelikoptret, og wiren ble hengende fast. Ramstad kastet seg da i sjøen og greide å løse wiren. Etterpå ble han selv slengt ombord i livbåten igjen av en hølge. Her fortsatte han arbeidet med å klargjøre de forutrykkede for oppbeising til helikoptret.

Etter at 17 personer var satt ombord på Ekofisk hotell fra denne livbåten, gikk helikoptret ut igjen og hentet 13 personer som var svært mye skadet og i en annen livbåt. Også her gjorde Ramstad med fare for sitt eget liv et utmerket redningsarbeid. Det er en ære for meg å kunne

deg, sa fylkesmann Kristin Lønningdal.

Men ved siden av Ramstad var det og andre som ble hedret og resten av besetningen på Sea King helikoptret. Viking gjorde det som påhvilte dem under den vanskelige redningsaksjonen. Det var to Sea King helikoptre med i redningsarbeidet.

oppgave. På Viking 5.0 var foruten korporal Ramstad, kaptein Øvind Ottesen, løytnant Ørnulf Lien, kaptein Jan Arne Jespersen og kaptein Arthur Elde. På det andre helikoptret Viking 1.1 5.1 var kaptein Nils Reidar Roaldsøy (nå major og leder av skvadronen), løytnant Rolf El-

og på feltet samme natten og kaptein ombord da var Didrik Stonghangen. De plukket opp to mann fra en flåte og 12 mann fra en livbåt. De lå videre «stand by» ved en livbåt med 26 mann inntil de som var ombord ble reddet av et helikopter. I dag seiler kaptein Stonghangen

Her er Ramstad i spissen for de øvrige som på vegne av sine arbeidskolleger mottok plaketter for redningsdåd til sjøs under det samme forlis. Sittende Wilfred Ramstad med sin medalje på brystet. Ellers stående fra venstre kaptein Kristian Næss, Skudeneshavn, radiooperatør Torleif Holsæther, styrmann Kjell Egra, styrmann Reidar Vermundsen, og major Nils Roaldsøy.

Foto: Ukjent / Norsk Oljemuseum

Besetningen på West Plover fikk også anerkjennelse for sin innsats under redningsaksjonen. Da de ankom ulykkesstedet, så de mange mennesker som fløt i sjøen. En av matrosene risikerte sitt eget liv i et forgjeves forsøk på å redde dem.

Foto: Ukjent / Jærmuseet.
Seaking

26 REDDET AV LIVBÅT 1 OG HELIKOPTER

Da riggen krenger, kommer mange av de som er i messen og kinosalen seg ut på dekk, hvor Livbåt 1 og 2 er plassert. Det er bare én kasse med livbelter, da de andre har blåst på sjøen.

Livbåt 2 synker raskt under vann og kan ikke brukes, så rundt 20 personer går om bord i Livbåt 1. Etter flere forsøk får de motoren i gang, og under låringen hopper flere personer om bord, slik at de til slutt er 26 mann.

Idet båten treffer vannet, løsner ikke kroken bak, og båten slår mot riggen. En del av styrehuset blir slått av, og dekket får hull. En mann drar manuelt i utløserkroken, og en wire blir hugget over med øks, slik at livbåten endelig løsner.

De manøvrerer bort fra plattformen og kjører over Livbåt 2, som nå er delvis sunket.

Båten tar inn vann, men det pumpes ut. Radiooperatøren får sendt et nødansrop, men forbindelsen er dårlig. Med få ulltepper og lite klær blir mange kalde i løpet av natten. Nødraketter blir skutt opp, men uten respons.

Rundt midnatt blir Livbåt 1 oppdaget av et britisk helikopter, som varsler at en forsyningsbåt er på vei. Båten ankommer et par timer senere, men ingen tør hoppe om bord på grunn av været. Få har livvester på seg.

DE BERGET 13 MENNESKELIV FRA EN FRÅDENDE NORDSJØ

Et kraftig håndtrykk til rørende takk

• De ville ikke like å bli kalt helter. Når du snakker med dem forteller de helst hvor fantastiske alle andre har vært. De roser radio-operatøren ombord på Edda og hotell-plattformen sterkt, de har mye godt å si om redningsledelsen på Sola, de forteller gjerne om hvor rolig og fornøytig de forliste ombord i livbåten oppførte seg. Men deres egen historie kommer uten superlativer. Der bruker de nøkterne ord om vindhastigheter, sikt, antall timer i luften og 13 mann heist opp fra en livbåt.

Men de fem ombord i redningshelikopteret med kallesignalet «Viking 91» utførte ikke mindre enn en utrolig innsats. I 20 timer hang de i luften. Tyve timer hvor Sea King-helikopteret kastet på seg i de harde vindene. Det krevde topp konsentrasjon hvert sekund. Kaptein Nils Reidar Roaldsøy og annenflyger Rolf Eldem satt med spenke mellom hendene og manøvrerte stett som fjell i orkanen. Aabjørn Olafsen satt med stive armer på radar skjermen. Redningsmann Dag Ellingsen og helikopterfører Lars Egil Fosse

stirret mot vannet. Alle var de på utkikk etter mennesker i nød. Første menn hvis liv var avhengig av de fem.

Stjerningen ombord var rolig. Bare få ord ble vekket over den interne radioen. Alle visste hva de skulle gjøre. Besetningen var gjennomtreinet, nettopp for slike operasjoner. De kjente hverandre, hadde fløytt sammen i lang tid. Hver mann visste at de fire andre tenkte akkurat det samme som han selv, at de forstod hver eneste bevegelse den andre måtte gjøre. Det var et sammensveiset team som fungerte perfekt.

Kaptein Roaldsøy var nøye med å fremheve sitt mannskap. Ville ikke at saken skulle tilfalle sjefen. Forklarte grundig at et redningshelikopter ikke er noe one-man-show.

Som en hånd har 4 fingre har vi 5 mann ombord. Og som en hånd fungerer sammen, gjør vi det, sier kaptein Roaldsøy.

Så begynner han å fortelle om operasjonen. Historien kommer i ren telegramestil:

— Vi hadde stand-by-vakt hjemme den torsdagskvelden.

— Kårene vi plukket opp fra livbåten grep oss hardt i hendene til takk, tydelig rørt og takknemlig over å ha berget livet.

Et kraftig håndtrykk. Det er mer enn takk nok for kaptein Nils Reidar Roaldsøy og hans besetning ombord på Forsvarets redningshelikopter. I 20 timer hang den fem manns store besetning i luften ute i Nordsjøen. Vinden hylte i sterk storm, sikten var minimal, av og til bare 30 meter. Det krevde topp konsentrasjon og innsats. Men de berget 13 menneskeliv. Og hvem tenker da på 20 timers blodid?

Alarmen kom hurtig, bare 10—15 minutter etter at katastrofen var et faktum. Tre kvarter senere var vi i luften på vei utover. Været var meget dårlig, det blåste sterk storm og sikten var elendig.

Vi hadde en lege med utover. Etter å ha sett ham av på Ekofisk gikk vi inn i stykkesområdet. Der måtte vi fly på instrumenter på grunn av den dårlige sikten. Et engelsk fly av typen Nimrod var allerede på plass. Den lå i 10 000 fots høyde og dirigerte redningsaksjonen. De hadde radiokontakt med alle fly, helikoptere og båter som befant seg i området.

— Etter en stund ble sikten så dårlig at helikoptertrafikken ble avblåst. Vi gikk inn på en plattform for å vente. Kort etter kom beskjeden om at en livbåt var funnet. Vi gikk straks inn på radioen og sa vi var villige til å gjøre et forsøk.

— Slikten var fortsatt elendig. Vi måtte ned til 30 meters høyde for å få øyekontakt med helikopteren. Men vi hadde ikke noen særlige vanskeligheter med å finne livbå-

ten på den oppgitte posisjon. Kårene ombord var tydelig lettet over å se oss.

— Jeg må rose de i livbåten. De var hele tiden så rolige, oppførte seg helt topp. Gjorde alt riktig. Spesielt Jan som sto bakkerst og hadde kommandoen. Han visste tydeligvis hvordan han skulle oppføre seg. Ga oss tegn som hjalp veldig. Tydeligvis kjente han de håndtegn vi bruker ved manøvrering.

— Kårene ombord i livbåten var sjevke og medfattede. Men de viste aldri tegn til panikk. De vi

TEKST: PÅL T. JØRGENSEN

De reddet 13 mann fra en frilandskard. Fra venstre redningsmann Dag Ellingsen, annenflyger Rolf Eldem, redningsoperatør Aabjørn Olafsen, helikopterfører Lars Egil Fosse og kaptein Nils Reidar Roaldsøy.

hadde heist opp seks stykker, måtte vi gå inn med dem. Dette foran de som var igjen. De slapp løs og lot oss gå. Senere fortalte en av dem som ble tilbake: «Vi visste dere kom tilbake. Vi bare visste dere kom.»

— Etter å ha satt ned de syv

første på Ekofisk dro vi tilbake og tok med seks til. Kårene grep oss hardt i hendene til takk, tydelig rørt og takknemlig over å være i live, sier kaptein Roaldsøy.

I samme nøkterne setninger forteller han også om hvordan han og hans annenflyger manøvrerte helikopteret til plattformen. Etter forskriftens sikte, sikten være på 500 meter før et helikopter får lande på en oljeplattform. Denne natten var sikten 30 meter.

— Radaren var helt uoverdyrlig for oss disse timene. Uten den

kunne vi ha stått stille på Sola. For å kunne se ned på en plattform, brukte vi radaren. Vi flyt så lavt at vi kunne se sjøen. Så manøvrerte vi helt inn til plattformens ben, så var det vi fikk øyekontakt. Vi måtte fly rundt plattformen for å finne helikopterdekke, og skretter bare lufta vi oss opp, forteller Roaldsøy.

Han får det til å være et som en dagligdags tur. Nevner ikke med et ord hvordan vindkastene må ha vært uvanliggjort manøvreringen. Hvordan maskinen må ha kastet på seg i den sterke

vevring. Men bare rolig at «Kårene på en slik 30 timer er ikke noe god å ha.»

De har en krevende jobb i tillegg til å være redningsmann. Men det er også en mannskapets jobb. Og kaptein Nils Reidar Roaldsøy har ikke tenkt å svare ja på de fristående tilbud som er kommet fra sivile selskaper.

— Jeg har funnet ut at de årene jeg har gjort bak sjåken vil jeg tilbringe ved redningsstasjonen. Det er et mer givende jobb enn noen annen, sier kaptein Roaldsøy.

FOTO: ODDBJØRN MONSEN

Foto: Ukjent / Olafsen
Maskinist og heisoperatør Lars Egil Fosse.

Helikopteret Viking 51 fra 330 skvadronen ankommer og redder 13 personer mellom klokken 02.00 og 02.30, men redningsheisen svikter, og operasjonen må avbrytes.

Foto: Ukjent / Olafsen
Radiooperatør Asbjørn Olafsen.

De resterende 13 personene blir reddet tidlig om morgenen av helikopteret Viking 50 fra samme skvadron.

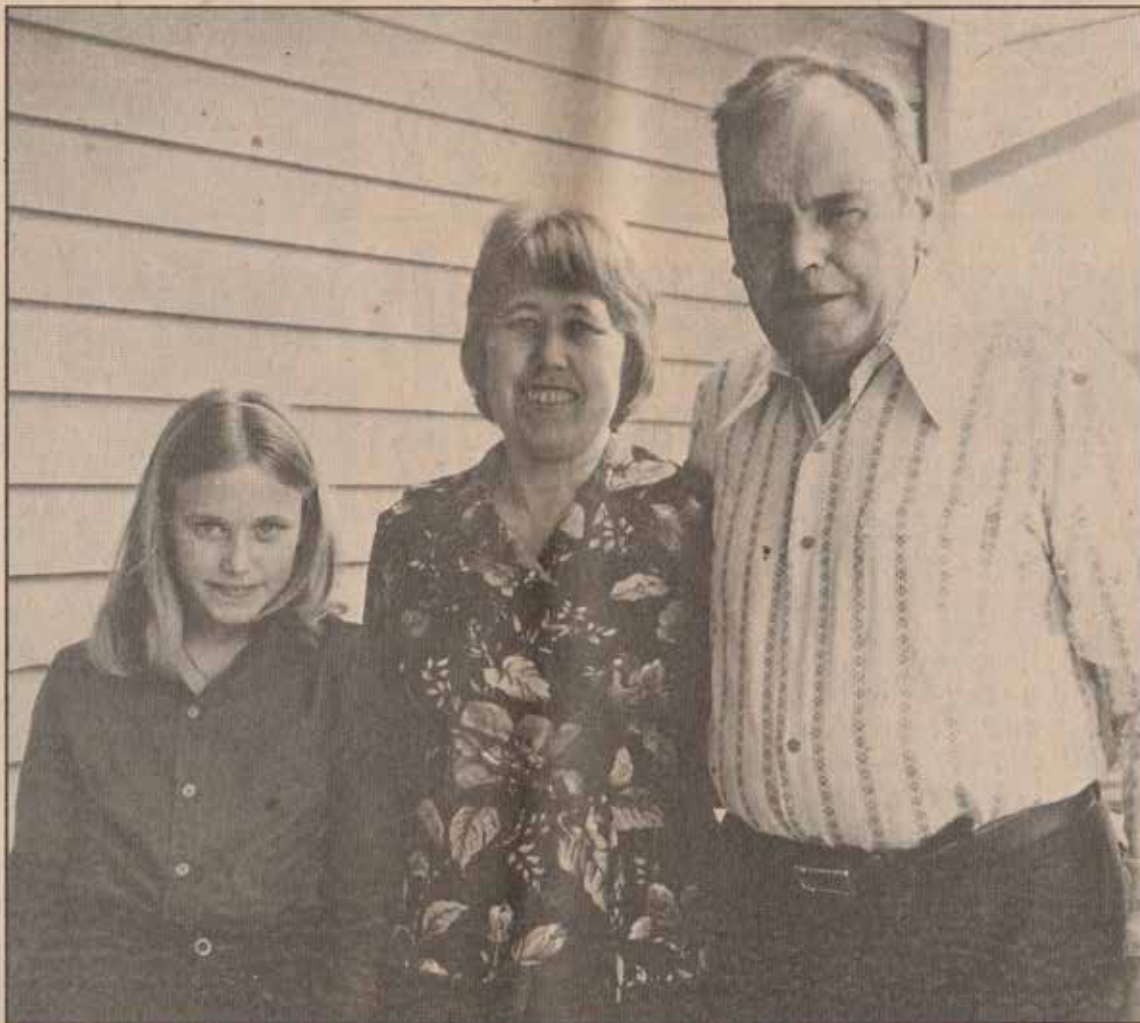
Foto: Ukjent / Olafsen
Rolf Eidem.

ADOLF SUNDT sitter bakerst i filmrommet da flotellet begynner å krenge, og stolene raser nedover mot ham. Han klarer å unngå dem og prøver å komme seg opp til døren, men sliter med å klatre opp dørken da det ikke er noe å holde seg fast i. Han kommer seg ut et firkantet vindu som vender ut mot båtdekket der Livbåt 1 og Livbåt 2 henger.

Adolf går inn i Livbåt 1 og får start på motoren. Båten blir senket, men henger fast. En del av styrehuset blir slått av, og det oppstår et hull i dekket forut. En person får til slutt løsnet den siste kroken, og de klarer å komme seg bort fra flotellet. Adolf, som er radiooperatør, sender ut et mayday-signal og mottar kvittering fra Ekoøisk-hotellet. Han blir reddet av helikopter om morgenen.

Foto: Sundt, privat
Adolf Sundt.

Carl Andersen sammen med hustru, Birgit, og mindebarnet Linda (12) fotografert på verandaen hjemme på Årnes i Lyngdal i går.

Faksimile fra avis.

Foto: Erik Hagen / Vi Menn

Carl George Andersen ringer hjem og forteller at han har overlevd.

ARNE GUNNAR VINTLAND er i byssa da alarmen går. Han ser på klokken, som viser 18.33. Han tar seg raskt ut i gangen og stopper først ved lugaren for å hente et livbelte, før han fortsetter ned til livbåtene. Arne er en av de siste som når fram til Livbåt 1, som han må hoppe ned i. Riggeren har krenget så mye at båten bare må senkes 2-3 meter før den når sjøen. Han blir reddet av det andre helikopteret som ankommer stedet rundt klokken 03.00 om morgenen.

BENGT BARCLAY DE TOLLY HAMMER sitter i den lille kinosalen ved siden av døren og styrer filmen som vises. Da riggeren krenger, går han raskt ut i gangen, fortsetter gjennom messen og ut en nødutgang til dekket der Livbåt 1 og Livbåt 2 henger. Da han kommer til kassen med livbelter, er det bare tre igjen. Han åpner den aktre luken på Livbåt 1 og hjelper til med å starte motoren. Livbåten blir senket, men slår mot plattformen fordi den siste kroken ikke løsner. En del av styrehuset blir slått av, noe som gir Bengt plass til å stå bak og manuelt dra i utløserkroken, slik at livbåten frigjøres. Han blir reddet av et helikopter rundt klokken 02.00 om natten.

CARL GEORGE ANDERSEN er i byssa og skrubber gryter da han hører et smell som virker som det kom fra dekket, etterfulgt av et nytt smell. Riggeren krenger over på siden, og Carl tror det må være sabotasje og frykter at 3. verdenskrig har begynt. Han hjelper kokken som har falt i en krok og sitter fast. Sammen tar de seg til Livbåt 1. De blir tatt opp av helikopter om morgenen, to og to.

CASTOR GONZALEZ GONZALEZ jobber på kjøkkenet da han hører et enormt krasj. Riggeren krenger, men han rekker å komme seg opp i livbåten. Han blir hentet opp av helikopter rundt klokken 02.30.

Foto: Erik Hagen / Vi Menn
Fra venstre ukjent, Trond Erik Pettersen, Frank Einar Fredriksen,
Theis Salvesen og Sigve Klungland.

Foto: Wahlstrøm, privat
Ellef Andreas Friis Wahlstrøm.

ELLEF ANDREAS FRIIS WAHLSTRØM er i den lille kinosalen da ulykken skjer. Han får opp en skyvedør, kommer seg ut og hopper ned til dekket hvor Livbåt 1 og Livbåt 2 befinner seg. Han får det siste livbeltet og kommer seg om bord i Livbåt 1, som blir låret ned. Han blir tatt opp med helikopter klokka 06.00 om morgenen.

FRANCISCO MARTINEZ SANTOS, kokk fra Spania, ligger og sover da han blir vekket av et høyt krasj cirka kl. 18.30. Han løper ut på dekk, får tak i en redningsvest og går til Livbåt 1.

FRANK EINAR FREDRIKSEN er i vaskerommet på vei for å vekke cateringpersonell da ulykken inntreffer. Han går opp til lugaren for å hente livbelte og tar seg den kort veien til Livbåt 1. Frank blir tatt opp av helikopter rundt kl. 06.00-06.30 som siste mann.

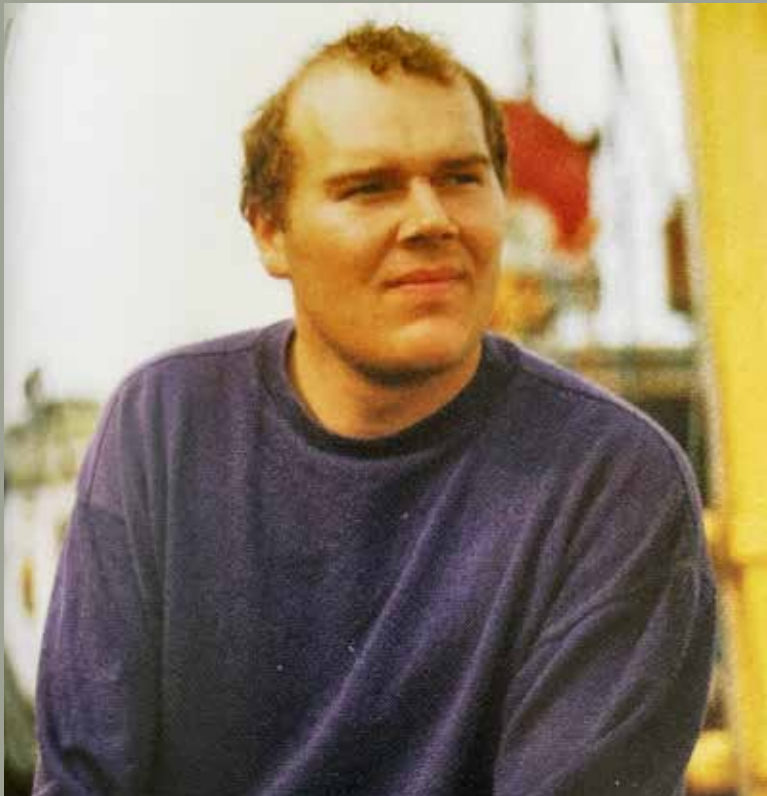

Foto: Fagermo, privat
Gunnar Fagermo.

Foto: Hansen, privat
Harald Bjørn Hansen.

GEIR VESTRE er i messa da riggen rister og krenger over på siden. De eneste lysene som virker i messa, er exit-skiltene. Han holder seg i et fastskrudd bord. Mange springer forover. Selv går han ut akter og kryper oppover mot en livbåt. Kassen med redningsvester er tom, så han tar seg fram til boligkvarteret og finner en livvest der før han setter seg i Livbåt 1.

GUNNAR FAGERMO har vært på nattevakt og våkner brått av at køya tipper. Han innser raskt at noe alvorlig har skjedd. Strømmen er borte, og nødlyset har slått seg på. Sammen med en annen kokk, som også lå og sov i bare underbuksa, skynder han seg ut på dekk. Det er iskaldt, og mange er allerede samlet i livbåten. Gunnar løper inn igjen for å hente flere klær. Da han kommer tilbake, må han hoppe for å nå ned til båten, og han hjelper en annen kokk som nøler med å hoppe.

Ombord i livbåten er det flere nødraketter, og Gunnar tenner alle. På grunn av vinden får han brannskader på hånden.

Klokken 02.00 ankommer et britisk helikopter. De spør om noen er skadet, og Gunnar blir løftet ombord som nummer to på grunn av brannskadene.

GUNNAR JOHAN GUTTORMSEN er i messa da flotellet får slagside. Alt som er løst kommer rasende nedover: mat, gryter med saus, tallerkener og softismaskinen. Alt havner på gulvet som dermed blir forferdelig sleipt og glatt. Gunnar sklir, og det er nesten umulig å ta seg fram på det hellende gulvet. Heldigvis er bordene skrudd fast, og han åler seg opp langs dem. Han ser at de åpner nødutgangen mot livbåtene og kommer seg utenfor. Den ene livbåten er i ferd med å bli slått i stykker, så Gunnar åler seg opp mot den andre livbåten som er høyere plassert og fri fra sjøen. Gunnar er en av de 13 første som blir tatt opp av helikopter.

HARALD BJØRN HANSEN er i den lille kinosalen da det først kommer en kraftig bølge og risting i strukturen. Han reagerer ikke så mye på dette, da han tenker været kan forårsake slike bevegelser. Så kommer det en enda kraftigere bølge, og riggen krenger så raskt at han ikke får reist seg fra stolen. Han husker ikke hva som skjer i de neste sekundene, men da han ser opp, er folk på vei ut av kinosalen. Harald har på seg joggesko og klarer derfor å ta seg ut gjennom døren bak lerretet, gjennom gangen, hvor han klatrer ned på dekk. Der går han om bord i Livbåt 1 og blir senere tatt opp av helikopter.

KATASTROFEN I NORDSJØ

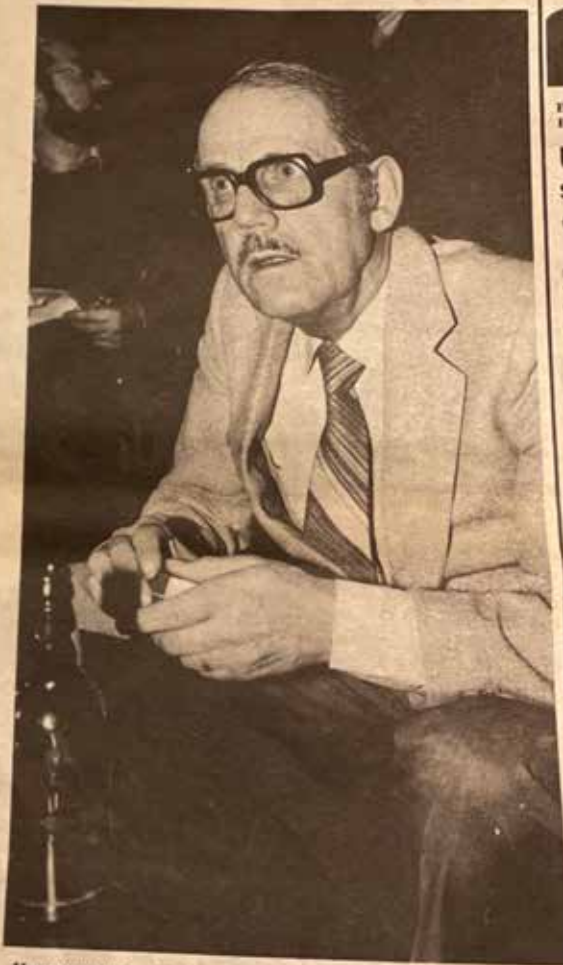
Odd Osland (59) overlevde katastrofen:

— JEG REISER UT IGJEN SNART

- Hvorfor skal jeg ikke dra ut igjen på feltet? En slik opplevelse kan man vel ikke få mer enn en gang i sitt liv. Slik reagerer Odd Osland (59) fra Haugesund når han blir spurt om han er ferdig med oljevirksomheten etter Ekofisk-ulykken. Osland som er teknisk sjef om bord på Edda-plattformen, er en av de foreløpig siste som er funnet i live etter ulykken.

- Jeg var på lugaren min og var akkurat i ferd med å egge meg da jeg plutselig lærte to smell like etter hverandre. Jeg reagerte ikke noe særlig med det samme, like smell er normale når det er orkan og opprevet sjø. Først tenkte jeg at jeg skulle rholde meg i ro på lugaren, men da jeg merket at plattformen fikk slagside klam- jeg med til nærmeste og kjempet meg ut på våtdekket.

oss hjem. Vi holdt rundt hverandre for å holde varmen. De fleste av oss ble sjesyke, men noen av oss var i stand til å holde kontakten over nødradio med en av supplybåtene. Men vi visste jo ikke hvor vi var, og hadde derfor ingen mulighet til å dirigere noen båt mot oss. De 28 i livbåten ble tatt opp av et militært rednings helikopter ved 6.30-tida i går morges. Da var de dyvåte og forfrosset etter å ha opp-

Haugesunderen Odd Osland (59) fotografert like etter at han kom inn til Stavanger i går formiddag. Han kommer til å reise ut igjen like etter påske. - Dette kan ikke skje meg en gang til, sier Osland i dag.

mi
Phi
Uv
sk
«
F
ser
ves
ut
av
lar
gr
de
te

an
lin
m
m
is
P
m
T

JARLE ANDREASSEN er i messen da ulykken inntreffer. Han har jobbet som hjelpearbeider i catering i to år og har mange ganger søkt om å komme med på sikkerhetskurs, men blitt avvist på grunn av plassmangel. Han kommer seg ut i gangen, videre til Livbåt 1 og får med seg redningsvest. Han blir tatt opp av helikopter kl. 03.00.

JAROSLAV PINOS sitter i messen da ulykken skjer. Han tenker at riggen vil synke og flykter mot dekk. For å komme til hoveddekket må han opp en leder. Riggen rister da så kraftig at han slår hodet og skader seg. Riggen krenger nå om lag 45 grader. Han ser lyset fra utgangen og krabber med armer og bein ut på dekk. Han kommer seg inn i Livbåt 1 og blir plukket opp av et redningshelikopter etter syv timer.

JOSÉ FERREIRA DE SOUZA er i messen da ulykken inntreffer. Han kommer seg ut gjennom en nødutgang til Livbåt 1. Han er redd for at ingen vil finne livbåten i de stadig høyere bølgene, men blir hentet opp av helikopter klokken 02.30 om natten.

ODD OSLAND, teknisk sjef hos Stavanger Drilling, ankommer plattformen klokken 12 ulykkesdagen. Han er på sin egen lugar og i ferd med å legge seg da riggen legger seg over. Han får raskt på seg tøfler og bukse. Først tenker han å bli om bord, men ser at folk går mot Livbåt 1. Odd kommer seg bort til livbåten og tror han er den siste personen som kommer seg om bord. Han blir tatt opp av et helikopter tidlig på morgenen.

ODDVAR ENGELSGJERD sitter i messen og venter på å få ringe hjem da riggen plutselig krenger. Alt løst inventar kastes rundt i rommet, og han blir truffet av flere gjenstander. I tillegg får han kokende vann over venstrefoten. Til tross for smertene klarer han å komme seg ut av messen og hopper ned til livbåtdekket, hvor han finner plass i Livbåt 1. Rundt klokken 06.00 blir han reddet av et helikopter.

PAUL RAYMOND WITTER er i dusjen da ulykken skjer. Han skynder seg ut i korridoren og videre til dekk, hvor han tar seg til Livbåt 1. Etter å ha vært på sjøen i Livbåt 1, blir han reddet klokken 06.00 av et helikopter.

Bilde av hydrofonen som var sveiset inn i staget på D-søylen på Alexander L. Kielland, hvor en sveisefeil forårsaket tretthetsbruddet som førte til at søylen knakk og riggen veltet.

Foto: Norsk Oljemuseum sin gjenstandssamling

Foto: Deane, privat
Ronald Deane.

PAUL TRYGVE RØYSLAND har nettopp dusjet og er i lugaren sin da flotellet får slagside. Han skynder seg ut akter på babord side og videre til Livbåt 1 som han har ansvaret for.

De som er samlet i Livbåt 1 er hovedsakelig personer som skulle mønstre på denne båten, men også noen fra andre livbåter. Livbåt 2 er ubrukelig og ligger under vann. Da de forlater riggen og kommer over på babord side, er halve helikopterdekket under vann.

REIDAR SELVIG befinner seg i lagerrommet på det laveste dekket, i korridoren nær Livbåt 1, sammen med en matros. Da alarmen går, reagerer de begge raskt og springer ut til Livbåt 1. De er blant de første som ankom dette møtestedet.

RONALD DEANE er i sin faste lugar under messen da ulykken skjer. Han kommer seg raskt ut i korridoren og videre til livbåtdekket, hvor han er siste mann opp i Livbåt 1. Han blir tatt opp av det første helikopteret som kommer til stedet, før det får problemer med vinsjen og må avbryte sin redningsaksjon.

ANDER L. KIELLAND

LIVBØYE

Foto: Norsk Oljemuseums gjenstandssamling
Livbøye fra Kielland.

Foto: Salvesen, privat
Theis Salvesen.

SIGVE KLUNGLAND befinner seg i messa da riggen begynner å få slagside. Alt løst kommer rasende ned. Han blir litt forbrent av te vann, men er ellers uskadd. Han er den siste som forlater messa. Da han kommer ut på dekk, er det ingen livvester igjen. Han henter sin egen livvest på lugaren. Livbåten har begynt å låre da han kommer ut igjen, så han måtte hoppe ned for å komme om bord. To andre kommer også om bord etter ham. Han blir reddet av et helikopter om morgenen.

THEIS SALVESEN er på jobb i messa og serverer da riggen begynner å krenge. Han springer ut gjennom en skyvedør til den lille kinosalen, der to gjenværende menn sliter med å komme seg ut fordi de er på strøpelen. Han kommer seg opp til utgangsdøren bak lerretet og videre til Livbåt 1. Livbåten ville først ikke løses ut, men da de endelig kommer på vannet, sitter han ved siden av radiooperatøren. Siden radiooperatøren har mistet brillene, hjelper Theis til med å sende ut nødmeldingen. Theis er en av de siste som blir hentet av helikopter klokken 06.00 om morgenen.

Foto: Ukjent / Andersen Privat.

Thorleif Endresen takker Carl George Andersen for å ha reddet livet hans.

THOR OLSEN sover på lugaren da alarmen går. Han får raskt på seg bukse og livvest før han går ut i gangen. Derfra kommer han seg til Livbåt 1.

Han blir hentet av helikopter klokken 05.30 om morgenen.

THORLEIF (EMIL) ENDRESEN er i byssen da riggen får slagside. Foten kommer i klem bak en ovn. Han forsøker å unngå strømmen av kokende frityrolje fra en veltet gryte. Han får hjelp av Carl Georg Andersen som får han løs. Sammen kommer de seg ut av byssa til Livbåt 1.

Thorleif er i livbåten til han blir tatt opp av et redningshelikopter rundt 03.00.

TROND ERIK PETERSEN er i den lille kinosalen da det kommer to rystelser i plattformen som han oppfatter som bølgeslag. Den tredje rystelsen hørtes mer ut som papir som ble revet i stykker, bare mye kraftigere. Riggen krenger deretter 45 grader. Han har bare på seg strømper og klarer ikke å gå oppreist. Han kaster filmframviseren mot et vindu som «eksploderer» slik at vinduskarmen blir fri for glassbiter og kommer seg ut av kinosalen som siste mann. Deretter går han til Livbåt 1 som blir låret kort tid etter.

Han blir tatt opp av et helikopter rundt klokken 02.00 om natten.

Foto: Børre Børretzen / Norsk Oljemuseum
Leteaksjon ved Edda etter ulykken.

«Vi hørte de et nødanrop fra Edda som ba alle fartøy gå til ulykkesstedet. Båten vår pleide vanligvis bare å gå så langt ut om sommeren.

Vi ankom ulykkesstedet rundt klokken 02:00 om natten. Da var det bekmørkt, og uten søkelys kunne vi ikke se noe. Først da dagslyset kom, kunne vi se.

Vi passerte riggen, som hadde kantret, og så kropper flyte i sjøen, de fleste iført bare T-skjorte og jeans.

Med en båtkrok tok vi opp syv kropper. Vi var ikke utstyrt for denne typen oppdrag. Vi hadde ingen likposer og bare en enkelt motor, så det var umulig å legge til ved et forsyningskip for å overlevere kroppene.

Etter hvert kom det en båt for å hjelpe oss, sammen med et marinefartøy med unge rekrutter som tok kroppene om bord på sitt skip.»

(Victor Allan, fisker fra Lowestoft på sørkysten av England i Alexander L. Kielland Minnebank)

Foto: Else M. Tungland / Norsk Oljemuseum
Victor Allan.

Call in and see our superb selection of diamond engagement rings.

11 WALLASEY ROAD

630 2000

Friday April 18 1980

Wife weeps at oil rig victim's funeral

THE body of former Leasowe surveyor Alan Beggs, aged 26, missing after the North Sea oil-rig disaster, was cremated in Wallasey yesterday.

Mr. Beggs' body was recovered from the crippled rig, the Alexander Keiland, which capsized in fierce seas off Stavanger in Norway three weeks ago.

His body was flown home for a funeral service held yesterday at St. James Church, New Brighton, followed by cremation at Landican.

The news meant the end of an agonising wait

for parents Joan and Matt Beggs, of Twickenham Drive, and wife Lynne, also formerly of Leasowe, who wept as the cortege entered the church.

Since the fateful night of

the disaster on March 27, the family had been waiting and hoping for news of Mr. Beggs. He had been due to be lifted off the Alexander Keiland to another rig just half an hour before it capsized.

The dead man's father told how the family had heard of the rig tragedy on a television news bulletin—not knowing their son was on board.

"My wife and I were watching the news at 9 pm and saw the rig going over. We knew Alan worked on the rigs but never connected him with the Alexander Keiland," said Mr. Beggs.

"Shortly after 9 pm we rang the firm he worked for and were told his name

Radiographers from Victoria Central against the Clegg Commission's either a longer working week or country are officially on strike too already staged a lightning strike members of the public. It is hor the ra

Man was lying on verge

A man discovered lying on the grass verge near motor cycle was found to have consumed over 100 times the legal limit driving, Wirral mag were told by Insp. Cooke, prosecuting George Bridson, hospital porter

ice praised

Insuring against

Brother's kidney

l's l's

DE OMKOMNE, PRIVATE BILDER

KILDE: ARKIVVERKET OG INNKOMNE BIDRAG

Bildene på de neste sidene er fotografier som de etterlattes familier har delt med oss for bruk i denne boken. I tillegg har vi inkludert noen bilder funnet hos Arkivverket, hentet fra politiets arkiver etter ulykken. Disse bildene ble sendt inn av pårørende for å hjelpe i identifiseringen av de omkomne. Bildene ble ikke returnert til familiene etterpå, så noen vil kanskje oppleve å se et «nytt» bilde av sin far.

TIL MINNE OM DE VI MISTET

Aimo Rikhard Kulmala
Grimstad, 38 år

Alan Beggs
Merseyside, UK, 27 år

Alfred Johannes Vassnes
Kolbeinsvik, Vestland, 49 år

Arild Kristen Didriksen
Stokke, Vestfold, 30 år

Arne Jørgen Eggen
Sandefjord, 35 år

Arne Lie
Vestland, 29 år

Foto: Lie, privat

«Arne var ungkar og spillemann og en kjær familievenn. Han var en veldig sprudlende og blid kar som ofte kom innom med sjokolade og kaker fra Ivars bakeri til meg og søsteren min. Jeg syntes at det var ufattelig at han var død og at han aldri skulle komme tilbake til oss. Arne var veldig populær i familien vår og besøkte også andre på Nordheim.»

(Arild Johan Nilssen, sønn til overlevende John Arild Nilssen i Alexander L. Kielland Minnebank)

TIL MINNE OM DE VI MISTET

Arne Magnus Olsen
Ågotnes, Vestland, 36 år

Arne Thomassen
Lillesand, 31 år

Arne Thorbjørn Jørgensen
Sandefjord, 47 år

Arne Årstad
Gyland, Agder, 44 år

Arnt Egil Korsnes
Kristiansund, 26 år

Arvid Matias Johansen
Haugesund, 26 år

TIL MINNE OM DE VI MISTET

Barry Bruce Pickup
Nottingham, UK, 36 år

Bjarne Melkevik
Slåttevik, Rogaland, 31 år

Bjørn Einar Winge
Skien, 33 år

Bjørn Skaanes Iveland
Agder, 38 år

Brian Graham
Cleator Moor Cumbria,
UK. 31 år

Brian Owen Dawson
Lowestoft, UK, 36 år

TIL MINNE OM DE VI MISTET

Colin Lamb, Whitehaven
Cumbria, UK, 44 år

David Lawrence Elliot
Gateshead, UK, 35 år

Edward Laxon
Bedford, UK, 52 år

Egil Mørch
Mandal, 37 år

Einar Adolf Gaulen
Førdesfjorden, Rogaland,
52 år

Eivind Falkum
Marnardal, Agder, 31 år

Einar Adolf Gaulen.

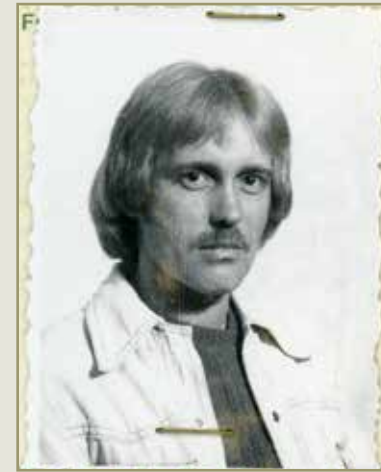
TIL MINNE OM DE VI MISTET

Erik Leknes
Haugesund, 19 år

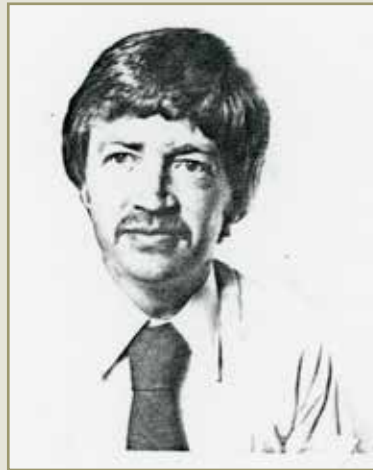
Erling Pedersen
Avaldsnes, Karmøy, 35 år

Ernst Rafael Hedman
Sveio, Vestland, 34 år

Fredrik Haslund
Pusnes, Agder, 40 år

Georg Christopher Purcell
Essex, UK, 31 år

George Terence Collins
Newcastle upon Tyne, UK,
37 år

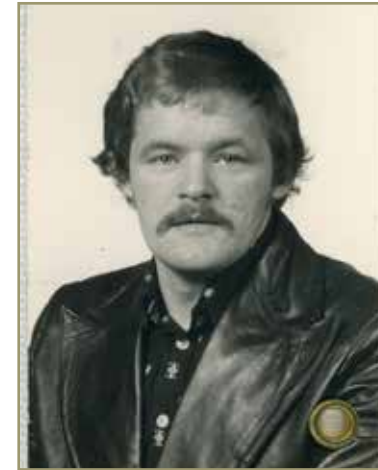
TIL MINNE OM DE VI MISTET

Gunnar Martin Torsteinbu
Stavanger, 28 år

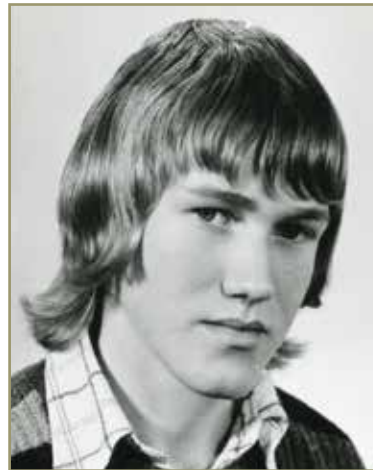
Gunvald Holgersen
Grindafjord, Rogaland,
26 år

Hans Herbert Hansen
Island, 33 år

Harald Godtfred Øyerhamn
Sveio, Vestland, 35 år

Ingebrekt Glærum
Surnadal, Møre og Romsdal,
22 år

Ivar Alfred Olsen
Arendal, 29 år

TIL MINNE OM DE VI MISTET

Ivar Ellingsen
Risør, 30 år

Ivar Hansen
Vennesla, Agder, 35 år

Ivar Joakim Hægeland,
Vågsbygd, Agder, 47 år

Ivar Traa
Førdesfjorden, Rogaland,
42 år

James Edward Poulter,
South Humberside, UK,
39 år

Jan Edvin Bringsvor
Grindafjorden, Rogaland, 30 år

Ivar Hansen og sønnen Tommy.

TIL MINNE OM DE VI MISTET

Jan Geir Hansen
Horten, 28 år

Jan Heintz
Kristiansand, 45 år

Joar Asbjørn Dyrstad
Kleppestø, Rogaland, 36 år

John Agnar Skogøy
Haugesund, 26 år

John Christopher Murray
Norwich, UK, 33 år

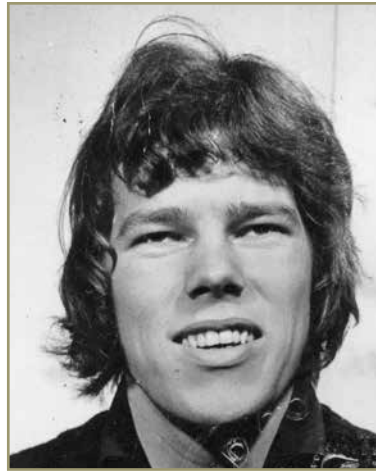

John McGrady
Cleator Moor, Cumbria,
UK, 43 år

TIL MINNE OM DE VI MISTET

John Michael Harris
Grimsby, UK, 29 år

John Richard Phillips
Cumbria, UK, 30 år

John Richardson
Newcastle upon Tyne, UK,
40 år

John Tegowski
Nottinghamshire, UK,
29 år

Johnny Mauland
Jørpeland, Rogaland, 29 år

John Ivar Waale
Notodden, 24 år

TIL MINNE OM DE VI MISTET

Jostein Vaagsbø
Os, 27 år

Karl Erik Østvedt
Skien, 27 år

Karstein Berland
Bergen, 27 år

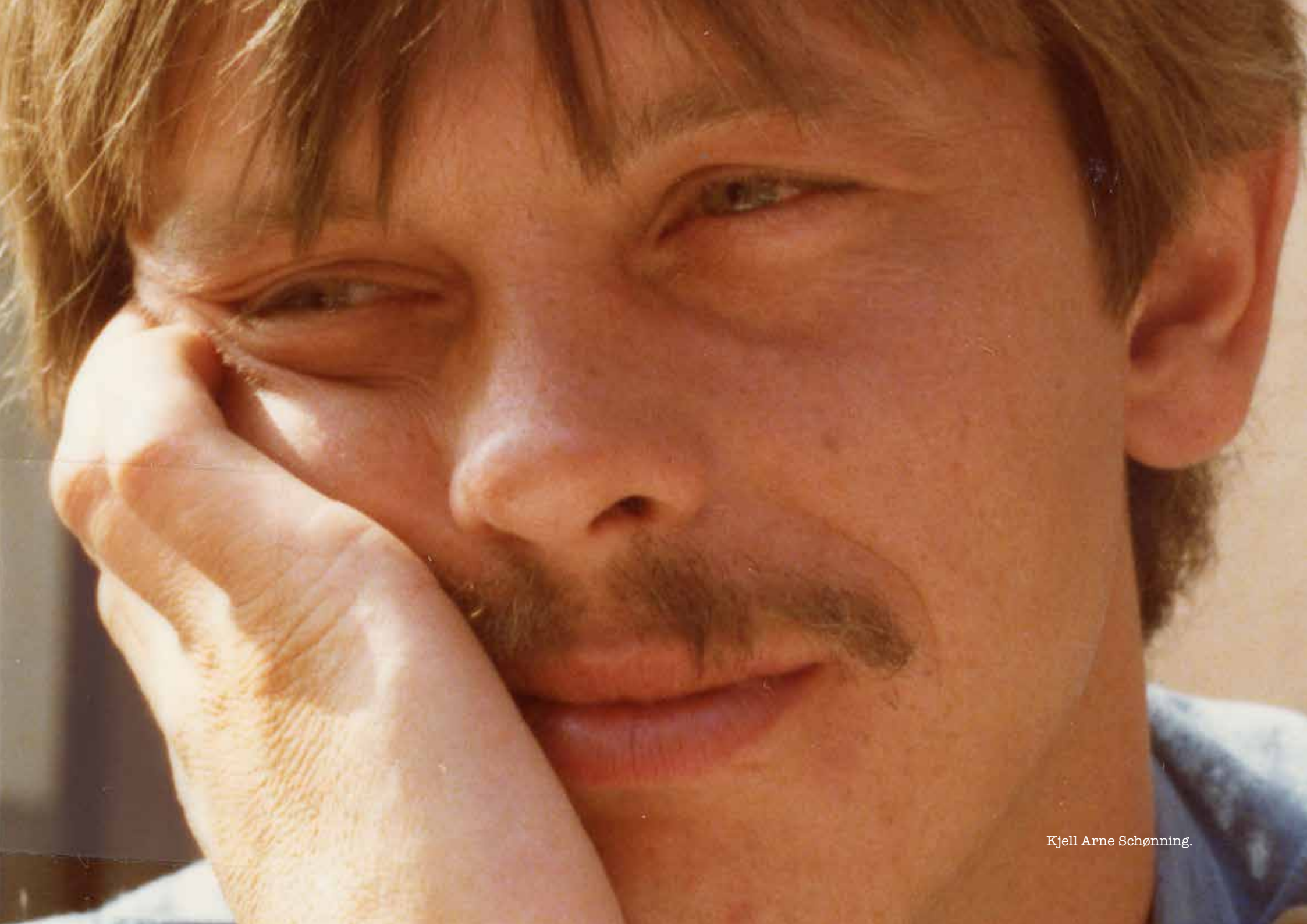
Keith Hunter
Cleator Moor, Cumbria, UK,
34 år

Kjell Arne Schönning
Haugesund, 30 år

Kjell Hagen
Lillesand, 40 år

Kjell Arne Schønning.

TIL MINNE OM DE VI MISTET

Kjell Skagestad
Mandal, 29 år

Knut Agnar Amundsen
Sogndal, 42 år

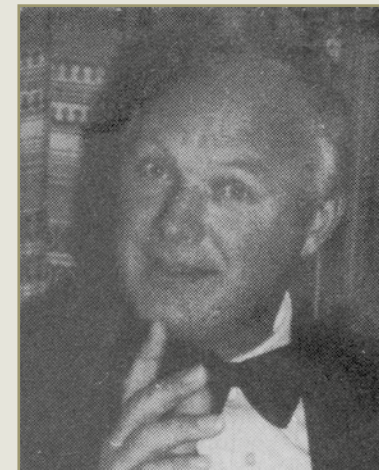
Knut Kulia
Kristiansand, 51 år

Knut Magnor Helgeland
Torvastad, Rogaland, 38 år

Kåre Tarald Augland
Kristiansand, 35 år

Kåre Marthon Jess
Flekkefjord, 47 år

TIL MINNE OM DE VI MISTET

Lothar H. W. Moritz Apostel
Tyskland, 37 år

Louis Thoralf Larsen
Pusnes, Agder, 55 år

Magnar Sæbø
Sæbøvik, Vestland, 30 år

Magne Bernhard
Birkeland, Treungen,
Telemark, 36 år

Markku Ilmari Lehtinen
Grimstad, 34 år

Michael Antony Stuart
Aberdeen, UK, 30 år

Jan Edvin Bringsvor.

TIL MINNE OM DE VI MISTET

Kåre Viken
Bergen, 41 år

Lars Johan Iversen
Førdesfjorden, Rogaland,
42 år

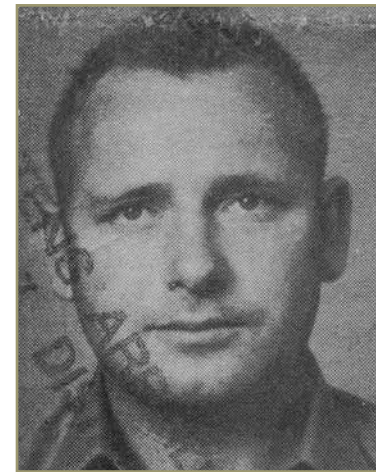
Lars Tanke Hansen
Lyngdal, 43 år

Laszlo Haijek
Klæbu, Trøndelag, 27 år

Leif Bjarne Johansen
Birkeland, Agder 48 år

Leif Ø. Reve
Kleppe, Rogaland 33 år

TIL MINNE OM DE VI MISTET

Michael Fleming
Newcastle upon Tyne, UK,
37 år

Odd Bjørn Wiberg
Kristiansand, 46 år

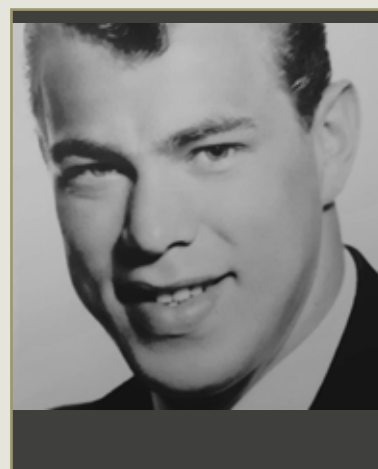
Odd Einar Stumo
Førdesfjorden, Rogaland,
33 år

Odd Gordon Hansen
Åvik, Agder, 36 år

Odd Kjell Nilsen
Rykene, Agder, 33 år

Odd Sigmund Kråkø
Mjølkeråen, Vestland,
32 år

TIL MINNE OM DE VI MISTET

Olav Lia
Søgne, Agder, 42 år

Olav Sønderland
Drangedal, Telemark,
28 år

Otto Johannessen
Sveio, Vestland, 45 år

Patrick Josef Pender
Derbyshire, UK, 42 år

Paul Ian Thomas
Wales, UK, 30 år

Paul Paulsen
Haugesund, 51 år

TIL MINNE OM DE VI MISTET

Rolf Laurits Lervik
Førdesfjorden, Rogaland,
30 år

Rolf Henrik Martinsen
Kristiansand, 57 år

Steinar Johansen
Brennåsen, Agder, 27 år

Svein Arild Tversland
Kristiansand, 30 år

Svein Magne Vikan
Trondheim, 30 år

Svein Ove Olsen
Førdesfjorden, Rogaland,
33 år

Alan Beggs til venstre og trolig
Paul Ian Thomas.

TIL MINNE OM DE VI MISTET

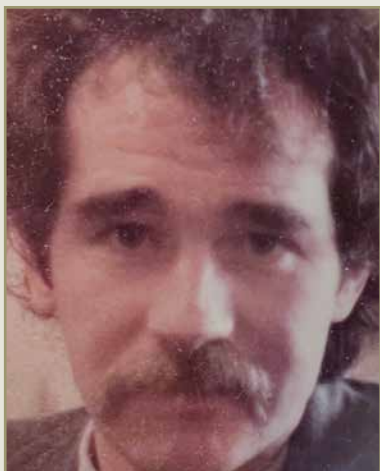
Paul Thorbjørn Pedersen
Vågsbygd, Agder, 31 år

Per Bjarne Hofstad
Trondheim, 26 år

Per Harald Ihme
Mandal, 23 år

Richard Milne
Renfrew, UK, 34 år

Robert Andrew Duncan
"Robbie" Morrison
Aberdeen, UK, 25 år

Rolf Arthur Reme
Sandnes, 28 år

TIL MINNE OM DE VI MISTET

Svein Ramsdal
Bergen, 34 år

Svein Steinar Hansen
Karmøy, 29 år

Sven Harald Moseid
Farsund, Agder, 30 år

Terje Egeland
Spangereid, Agder, 20 år

Terje Kristoffersen Hansen
Karmøy, 30 år

Thomas Prior
South Shields, UK, 36 år

Torvid Valle med datteren Tove.

TIL MINNE OM DE VI MISTET

Tom Arne Skomedal
Nodeland, Agder, 24 år

Tommy Andersson
Kungälv, Sverige, 32 år

Tor Arvid Austbø
Vanse, Agder, 21 år

Tor Øisang
Skien, 33 år

Tor Åge Kolbeinsen
Haugesund, 28 år

Tore Pedersen
Mandal, 31 år

TIL MINNE OM DE VI MISTET

Torstein Sæd
Stavanger, 49 år

Torvid Valle
Åmli, Agder, 30 år

Vidar Sandbakken
Konsmo, Agder, 23 år

Vidar Skjervøy
Trondheim, 26 år

Wilhelm Gjerde
Førdesfjorden, Rogaland,
39 år

Øyvind Anders Salhus
Haugesund, 24 år

Vidar Skjervøy.

TIL MINNE OM DE VI MISTET

Øyvind Johansen
Grimstad, 32 år

Åge Normann Pedersen
Haugesund, 29 år

Åge Thoresen
Sandnes, 43 år

Magnar Sæbø sin familie.

Magnar var eldst av syv søsken.

Fra venstre: Kjell Sverre, Magnar, Halstein, Kjersti, Reidar, Gunn Marit og Tore.

Gunnar M. Torsteinbu.

Wilhelm Gjerde.

Georg Terrance Collins.

Odd Sigmund Kråkø til venstre på bildet.

Alan Beggs som omkom i ulykken, i midten med søsken.

Gunvald Holgersen.

Rolf Reme med søsknene Marianne og Kian.

Colin Lamb nummer tre fra venstre.

Joar Asbjørn Dyrstad.

DE GODE MINNENE

Arvid Mathias Johansen med konen.

Øyerhamn med konen Rakel.

Johnny Mauland med konen.

Bryllupsbildet av John Christopher Murray og konen.

DE GODE MINNENE

Odd Sigmund Kråkø og konen.

Tom Arne Skomedal og konen Kirsten.

Eivind Falkum med konen.

DE GODE MINNENE

Barry Bruce Pickup og konen Rose.

Bjarne og Bodil Melkevik.

Magnar Sæbø og konen.

Vidar Skjervøy med Bente.

Richard Milne og konen Olive.

Odd Sigmund Kråkø og konen.

Det anslås at mellom 300-400 barn ble direkte berørt av Alexander L. Kielland-ulykken.

Mennene som omkom i Alexander L. Kielland-ulykken, etterlot seg over 200 barn, som fikk utbetalt billighetserstatning.

Hvor mange barn de 89 overlevende hadde, ble ikke registrert, og de mottok ingen erstatning. Dokumentasjonsprosjektet har vist at også barna til de overlevende ble påvirket av ulykken.

«Jeg drømmer om han hele tiden. Å ha en far er noe du savner i livet. Jeg føler det som om han reiste fra oss og aldri kom tilbake. Han er i drømmene mine. I det minste fikk jeg min første øl sammen med far. Det var julen 1979. Det husker jeg godt.»

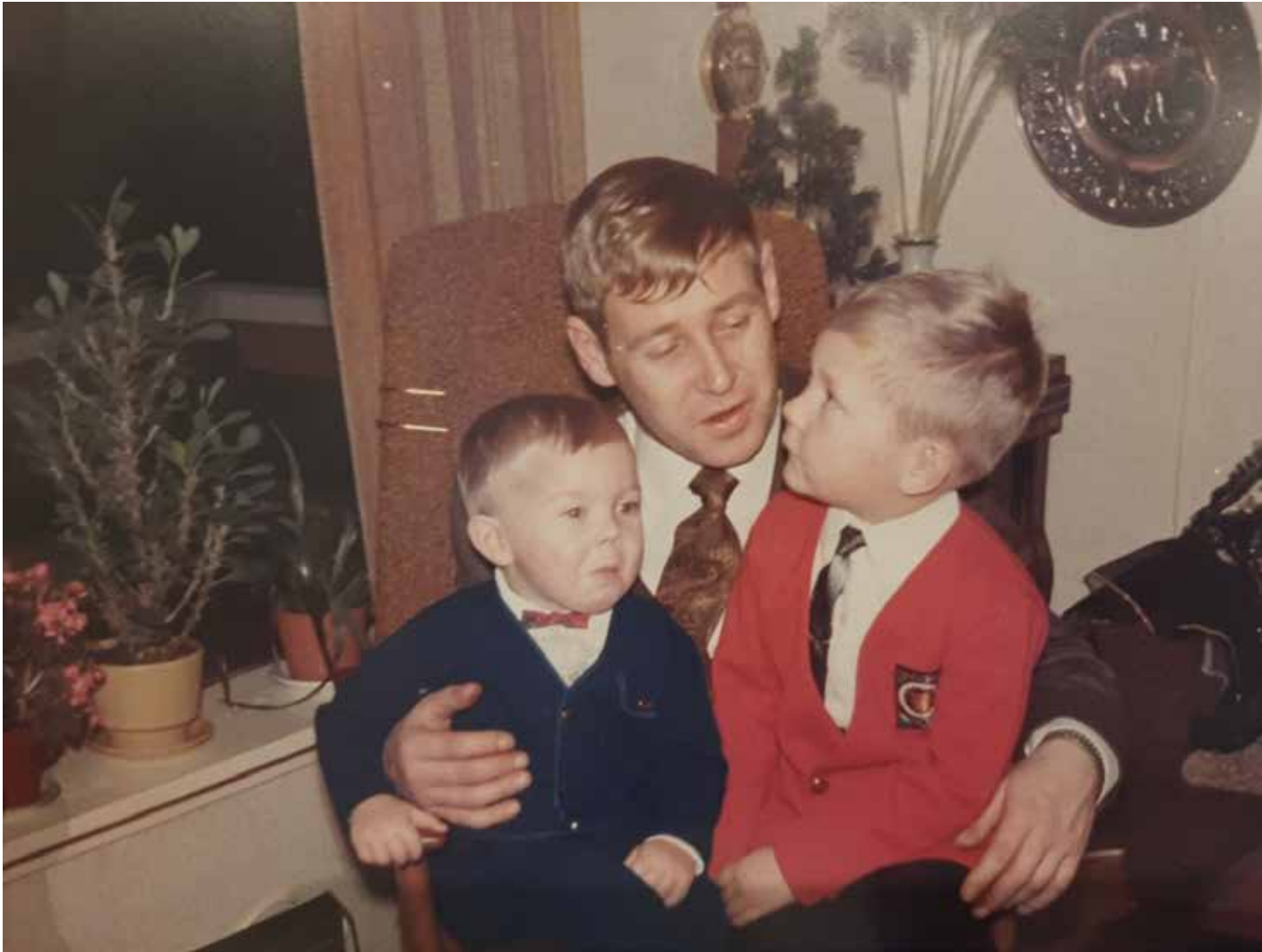
Colin (17), sønn til omkomne Colin Lamb.

Helge Andreas og Per Christian, barna til Eivind Falkum.

Knut Amundsen og barna.

Kjell Hagen med sønnene Johnny (til venstre) og Kenneth.

Leif Ø. Reve med datteren.

John Agnar Skogøy med familie.

Erling Pedersen.

Eivind Falkum med barna sine Helge Andreas og Per Christian.

**DE SOM MISTET SINE KJÆRE I ALEXANDER KIELLAND-ULYKKEN
HAR MYE TIL FELLES.**

James Edvard Poulter.

Graham Poulter.

«Noe ble stjålet fra oss, noe vi aldri vil få tilbake. Uansett hva vi gjør, kommer det ikke tilbake. Selv i dag, når jeg snakker om det, føler jeg meg som en 9 år gammel gutt og jeg kan fortsatt føle den samme smerten.»

Graham (9 år), sønn til omkomne James Edward Poulter.

SLIK FIKK DE VITE...

«Det var fullt av folk i stuen hjemme, mormor og morfar, farmor og farfar og brødrene til mamma. Jeg satt på morfar sitt fang. Da sa morfar: «Nå er pappa død.» Da begynte jeg å grine.»

Elin Berland (6 år), datter til omkomne Karstein Berland.

«Da presten kom ble vi sendt på rommet. Vi skulle skånes. Broren min og jeg var heller ikke med i begravelsen.»

Charlotte Eggen(10 år), datter til omkomne Arne Jørgen Eggen.

«Vi fikk aldri noen telefon fra verken arbeidsgiver, myndigheter, eller prest. Men vi fikk til slutt bekreftet at pappa var omkommet via navnene som rullet på TV-skjermen.»

Tone Amundsen Skirstad (9 år), datter til omkomne Knut Amundsen.

«Jeg gikk på skolen. Der var det en jente som fortalte meg om ulykken. En lærer kjørte meg hjem. Jeg var redd jeg hadde gjort noe galt.»

Jane (10 år), datter til omkomne Brian Owen Dowson.

«Faren din var på den riggen», sa en fyr på skolen til meg. Det var sånn jeg fikk vite hva som hadde skjedd med faren min.»

Paul (7 år), sønnen til omkomne Brian Graham.

«Da dødsbudskapet kom via telefon, var jeg så forberedt som en 11-åring kan være. Navnet hans hadde ikke kommet på listen over overlevende på TV.»

Sven Oskar (11 år), sønnen til omkomne Sven Harald Moseid.

Harald Øyhamn.

Edvard Laxons kone.

Deborah Laxons datter.

Familien Thomassen.

Familien Svein Magne Vikan.

Lothar H. W. Moritz Apostel med døtrene
Ann Sirén og Rebecca.

«Jeg husker ikke noe fra det som skjedde, har bare blitt fortalt litt og litt. Da jeg ble eldre, skjønte jeg at jeg aldri har hatt en far, og at jeg har savnet han. Det kom da jeg ble voksen.»

Raymond (2,5 år), sønn til omkomne Arne Thomassen.

Merete, datter til Fredrik Hafslund.

Are, sønn til Fredrik Hafslund.

Hans Herbert Hansen med barna.

Bjarne Melkevik sine sønner Lars og Øyvind.

Bjarne Melkevik sin sønn.

Bjarne Melkevik sine sønner Lars og Øyvind.

John Christopher Murray med datteren Jayne.

Joar Asbjørn Dyrstad med familie.

KANSKJE LEVER HAN ENNÅ....

«Jeg fantaserte om at far overlevde, og bodde på en øy og fikk en ny familie.»

Nicola (8 år), datter til omkomne Keith Hunter.

«Jeg gikk konstant rundt med et håp om at han ville komme tilbake frem til jeg var 15 år gammel. Da ble jeg såpass realitetsorientert at jeg forsto at det aldri ville skje.»

Marianne (11 år), datter omkomne Leif Ø. Reve.

«Jeg nektet å godta det som hadde skjedd. Leste om sjøferder i livbåter, mytteriet på Bounty, og Robinson Crusoe, og håpte at han var strandet på en stålholme der ute. Gikk i månedsvis og trodde at han kom tilbake. Jeg grein om natta.»

Johnny (12 år), sønn til omkomne Kjell Hagen.

Bjarne Melkevik med sønn.

Hans Herbert Hansen med to av barna.

Ivar Ellingsen med datter Catharina.

Brian Owen Dawson med barna.

Richard Milne og datteren.

Colin Lamb med sønn Colin.

Familien til Johnny Mauland.

Helge Andreas og Per Christian, barna til Eivind Falkum.

Familien til Gunnar M. Torsteinbu.

Karstein Berland med konen Liv Iren, med datter Elin og sønn Thomas. Kim ble født ca 1 måned etter ulykken.

Arilds Didriksen kone Evelyn og barna Ole Kristian Didriksen, (som ble født etter ulykken) Trude Helen Didriksen.

«Jeg tenkte at det er ikke noe jeg kan gjøre fra eller til med det som har skjedd. Dersom noe har skjedd med mannen min er det fire barn som våkner i morgen tidlig. Jeg måtte være uthvilt for å klare det som kommer, så jeg gikk og la meg og sov.»

Rakel Øyerhamn, kona til omkomne Harald Øyerhamn.

«Tiden etter ulykken var svært vanskelig. Barn nummer to, Ole Kristian, ble født i mai og fikk aldri møte sin pappa.»

Evelyn, kona til omkomne Arild Didriksen.

«Alexander Kielland har tippet rundt», sa Kari Sørbo på Dagsrevyen. Thomas på tre år satt i badestampen, Elin var fem, og jeg var åtte måneder på vei med Kim. Det ble veldig stille i magen. Kim må ha skjont det, han ble som frosset fast, må ha kjent smerten.»

Liv Irene, kona til omkomne Karstein Berland, Askøy.

Jan Edvin Bringsvor, med datter og hundene sine.

Karstein Berland med datter Elin og sønn Thomas.

Tom Arne Skomedal med barna.

Harald Øyahamn med Signe Berit, Anne Helene og Magny Elin.

Harald Øyahamn med datter.

Karstein Berland med konen Liv Iren,
datter Elin og sønn Thomas. Kim ble født ca. en måned etter ulykken.

Familien til Jan Heintz

Foto: Familien Hunter / privat
Barna til Keith Hunter: Alan, Nicola, Paul & Wayne.

«På en måte mistet jeg ikke bare faren min i Alexander L. Kielland-ulykken, men også min mor. Mor tok tapet av faren min svært hardt. Hun ble innlagt på forskjellige sykehus med nervøse sammenbrudd, så jeg vokste opp hos mormor.»

Wayne Hunter(4 år), sønnen til Keith Hunter.

«Tausheten leger ingen sår. Jeg har aldri snakket om det. Ingen snakket med meg om det. Det var ingen steder å gå, ingen å snakke med. Ingen steder å gå for å minnes... Kroppen hans ble aldri funnet. Jeg har fortsatt vanskelig for å tro at han er borte.»

Nicola Hunter (8 år), datter til Keith Hunter.

Tara Pender datter av Patrick Joseph Pender.

«Foreldrene mine hadde gått gjennom prosessen med å ta til seg en yngre foster datter. Hun hadde ikke vært hos oss lenge da ulykken skjedde. Jeg endte opp med å ta meg av henne. Jeg måtte kle oss begge for skolen, ta på uniformen og lage frokost, fordi moren min ikke klarte å gjøre det selv. Jeg måtte være den voksne.»

Tara Pender (10 år), datter til omkomne Patrick Joseph Pender

TAUSEHETEN LEGER INGEN SÅR

Enken Brenda Graham og sønnen Paul til Brian Graham.

«Når jeg gikk på byen, så de ikke på meg, akkurat som så de ikke «facet» at jeg var blitt alene. Istedenfor å si hei og gi meg en klem og spør hvordan det går, gikk de forbi meg.»

Kirsten, ektefelle til omkomne Tom Arne Skomedal.

«Som barn på 80-tallet så ble vi stille opplært til at den beste strategien var å bite tennene sammen, prøve å glemme og gå videre med livet.»

Tone (9 år), datter til omkomne Knut Amundsen.

«Jeg måtte komme meg videre. Til slutt måtte jeg gå ut og møte folk. Det var vanskelig fordi folk ikke visste hva de skulle si til meg. Så i stedet for å si noe galt, sa de ingenting i det hele tatt.»

Brenda, ektefelle til omkomne Brian Graham.

Samling for unge fagforeningsmedlemmer på Leangkollen i Asker, april 1960. Gunnar Berge står som nummer 1 i bakeste rekke fra venstre ved siden av Lars Johan Iversen som omkom i Kielland-ulykken. Han var ansatt på HMV.

Foto: Else M. Tungland / Norsk Oljemuseum

Gunnar Berge ved Brutt Lenke.
Han mistet kameraten Lars Johan Iversen i ulykken.

DE SOM KOM TILBAKE

Foto: Graham / New Castle Journal / Norsk Oljemuseum
William Graham med familien.

Bill Graham blir hjertelig mottatt av kona Catherine og datteren Clare da han kommer hjem igjen etter Alexander L. Kielland-ulykken. De feiret 13 års bryllupsdag 1. april.

Foto: Ukjent / Vermundsen, privat

Vermundsen ønsket sterkt å komme hjem til kona May (32 år), og sine tre barn Svein Atle (10 år), Jostein (7 år), og Audun (4 år).

Barna til Tor Yngve Alberg Olsen.

Foto: T.Y. Alberg Olsen (privat)

Ragnvald Ofte og familien gikk til fotograf etter han kom hjem i 1980.
Fra venstre: Vigdis, Solfrid, på fanget Jon Arne, Ragnvald og Berit til høyre.

Ronald Deane fikk komme hjem til familien.

Familien Mundheim, sønnen Lars i midten.

Familien Mundheim.

**«Vi fikk en annen pappa enn han vi hadde før
Kielland-katastrofen.»**

Bergfrid Norheim (10 år), datter til Johannes Mundheim.

**«...presten kom til meg så sa han «jammen
var du heldig som fikk pappaen din hjem igjen.»**

Eli Mundheim (15 år).

**«Pappa var hjemme, og han tok all plassen
hjemme, men samtidig tok han ikke plass i livet
mitt.»**

Lars Mundheim (nesten 8 år).

**«Ingen har noen gang spurt om jeg trengte hjelp.
Jeg var storebror, og måtte passe på de andre.»**

Hermod Mundheim (12 år).

Lerbrekk giftet seg etter ulykken.

Theis Salvesen giftet seg rett etter ulykken.

Bengt Berheim med konen Eva.

Foto: Else M. Tungland/Norsk Oljemuseum
Roger og Harald Sundt.

Tvillingene Roger og Harald Sundt, som var 22 år i 1980, forteller at faren deres, Adolf Sundt, ikke ville jobbe i Nordsjøen etter ulykken. Han prøvde å jobbe på danskebåten, men måtte slutte fordi han ble redd i høy sjø. Deretter jobbet han ved Glencore Nikkelverk A/S i Kristiansand til han pensjonerte seg ved 67 år gammel. Adolf fikk slag i 1993, ble rullestolbundet og mistet språket. Han døde i 2003, 23 år etter ulykken.

Adolf Georg Sundt.

Sundt ble arrestert for tysk fiendtlig opptreden under andre verdenskrig. Han satt i fangenskap i kjelleren på Statsarkivet i Kristiansand før han ble sendt til Grini, hvor han satt til krigen sluttet.

Gunvald Falck og konen.

Johannes Mundheim og konen.

Foto: Shadé B. Martins / Norsk Oljemuseum

TIL MINNE OM KIAN REME

Odd Kristian «Kian» Reme, født i 1953, var prest og politiker, men han er nok best kjent som talsmann for pårørende og overlevende etter Alexander L. Kielland-ulykken. Kian mistet selv sin bror, Rolf Reme, i ulykken.

Som leder av Kiellandfondet og senere Kiellandnettverket kjempet Kian i en mannsalder for at overlevende og etterlatte skulle få rettferdighet og svar på spørsmål.

Kian var en uredde og handlekraftig mann, alltid tilgjengelig når man trengte ham og aldri redd for å si sin mening. Han fulgte alltid sin overbevisning, men kunne også lytte, endre mening og bidra til å finne kompromisser.

Kian Reme har satt varige spor etter seg. Han vil bli husket som en bauta som sto på for andre.

Rolf til venstre med Far Morris, Kian og Marianne, Long Island 1960.

Vi er overrasket, men ikke slått ut

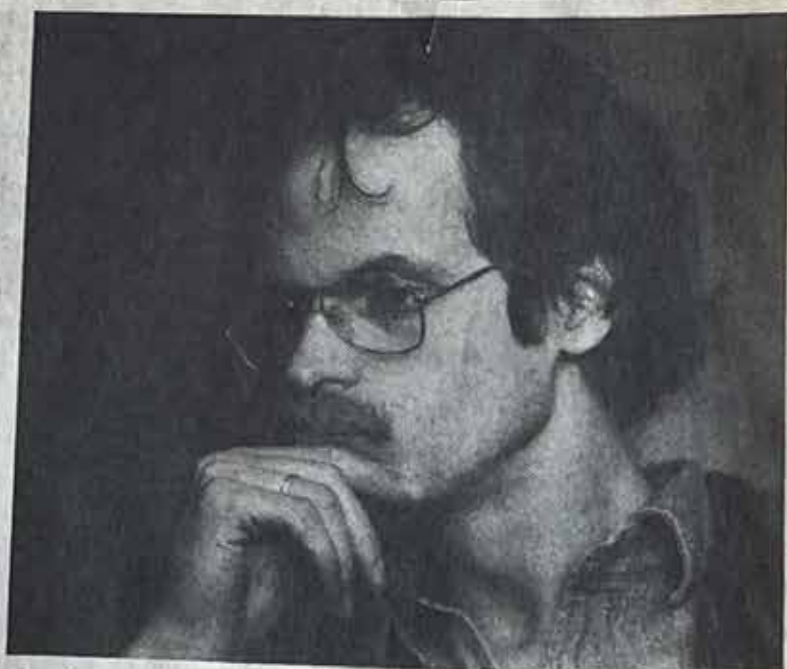
Kielland-fondet står fast ved sin snuingsplan

absolutt overrasket, ut ut. Dette sier dag- Kielland-fondet, Odd e, til Aftenbladet. nener fremdeles å entere at snuings- gjennomtenkt, og nnes med den me- lssert. t om å få snudd land», er vel blitt t fortøner situa- ørkere, ja. den foreløpige t norske Veritas er med at etter den nåvæ-

rende dokumentasjonen ikke er brukbar, kom som en stor over- raskelse. - Rapportens konklusjoner står sterkt i strid med de inntryk- kene vi har fått etter møter med Veritas. Vi har riktignok blitt gjort oppmerksom på at man fant enkelte mangler ved vår snuingspakke, men ikke på noe tidspunkt oppfattet vi dette som alvorlige innsigelser, sier han. Senest 1. mars hadde tekniske eksperter tilknyttet Kielland- fondet et møte med Reme sier at rappe tydet på at det var mellom partene, o

grunn til optimisme med hensyn til uttallet av Veritas' behand- ling av snuingsplanen. - Kielland-fondet nå gå gjennom rapporten og ta kontakt med Veritas om mulig å bringe saken eller kommunisere med Reme, som har for disse u

- Rapporten sier at det på enkelte punkter blir for stor belastning. Dette får vi diskutere med Veritas og forsøke å rette på. Kielland-fondet hadde i går et to timer langt møte med Sjøfarts- fiskerikomiteen rett etter at de hadde levert sin rapport. Komiteene vil ikke Reme si om de foregikk i en kjent skal proposi- onens

Daglig leder i Kielland-fondet, Odd Kristian Reme er overras- ket over alle innvendingene fra Veritas.

miteens formann, Hermund Eian, gitt uttrykk for at innstil- lingen likevel bli- at Regje- at •Kiel- etterlatte Dette står ik sak vil a ett år

— Fredag 30. oktober 1981

Kielland-fondet er blitt stiftet

Skal arbeide for økt sikl

•Kielland-fondet er blitt etab- lert med en startkapital på 60 000 kroner. Fondets første oppgave ble utført allerede før den melle stiftelsen, nemlig å lere planen for snu- terlatte og de sel- vært i kontak-

Jayne Fleck og Kian Reme foran minnesmerket til faren John Christopher Murray.

I løpet av dokumentasjonsprosjektet deltok Kian på to besøk til Storbritannia for å møte etterlatte der. Flere fortalte at Kians brev var den eneste oppfølgingen de hadde fått etter ulykken. De etterlatte hadde også hatt lite kontakt med hverandre, men etter våre besøk dannet de sitt eget nettverk i Storbritannia, «The Keilland Family».

Deborah Laxon med farens eiendeler i en liten pose som hun fikk da hun var i Norge for å identifisere ham.

«Jeg hadde aldri vært i utlandet før. Jeg hadde ikke pass, men fikk en spesiell tillatelse til å reise til Norge uten. På flyet ble jeg invitert inn i cockpiten. Det var fint, men jeg klarte ikke å glede meg over det.»

Deborah (19 år), datter til Edward Laxon.

Laura og Maureen Fleming, datter og konen til omkomne Michael Fleming.

Som en fide fra dere
 Di er familien til Moanar Sol-
 c
 1980
 Thank you for your
 12:30 I must confess
 see rather confused in

Dear them,
 thank you very much for your latest
 situation. Well, then, it is so, you know
 but the more better, but a war is fought with many battles
 we certainly have not lost the war. We will then
 and help, because we have fought on and

Jeg vil gjerne si takk deg og din familie
 for at dere har hatt klyffe og omklarer
 litt i gang disse for føle en
 at om de er
 i 19, det skal skal bli
 at er i har
 når er jo
 ikke
 kan
 ut alvor
 marsson

Laokh. 26/5. 1980

Haugesund, den 4/6-1980.

Til Familien Remme

Kjære Odd Kustan Remme!

har mottatt et eksemplar av
 brev som var sendt til min støtte til Dere
 Ingebjørg Hauken Lyngdal
 Som mistet sin Mann
 24.5.80

it was very
 so was pleasant
 to son, young,
 certainly white
 about our son,
 cannot have
 that as the
 that

0.12 Remme -
 Haugesund 14/12 -
 mottatt brev fra dere 5.
 vi har lest det
 og fått det
 fra Sol
 Førsteforlen 27.5.80

Til fam. Remme
 Tusen takk for tiltaket dere
 har gjort. Eg har følt og at der
 burde vært gjort noko, men det er
 ikkje stort kreftene strikke til.
 Me er tross alt blandt de heldige
 som har fått en grav, men one måtte
 og vente lenge. Så eg tenke ofte på
 dei som ikkje har det heller.
 L.1.

Til Odd Kustan
 jeg har
 skrivet
 bare ikk
 av
 jeg sa
 det
 i 6

Til Fam Remme
 Takk for oss.
 Takk for oss.
 Takk for oss.
 Takk for oss.
 Takk for oss.

den 27. mai. Jeg er en av
 reddet. Min husker og jeg
 forslaget P. B. Vi takker for
 vi har bidra til å fremme

Kjære dere!

Hogd. 27-5-80

Kjære Fam. Remme!

Jeg vil få lov
 for disse som
 i gang jeg
 veldig lyst til
 men har følt
 stier. Min man
 at dem som ikke
 på derfor vil

Jeg vil gjerne si det er ord
 for den tilsendte pakke som
 interessant lesning. Dere har vist
 en innsats for å få sannhetens
 selv er jeg blandt dem jeg kan
 som ikke min mann hjem, så
 utfall en grav å gå til. De
 etignok 4 dager for jeg ikke vit
 vi var jernet, men hva er det
 de i 4 dager mot dere som en
 om dere noen gang vil ja k
 har hatt dere alle i tanker
 e ukene og månedene når s
 asjonens stadio har vært

Hogd. 23/5 80

Til fam Remme.

takk for brevet
 at det

Foto: Rune Egenes / Norsk Oljemuseum

Dokumentasjonsprosjektet ved Norsk Oljemuseum har vært arrangør og medarrangør av flere Kielland-treff i løpet av de tre årene prosjektet har vart. Her fra Kielland treff i 2023.

Roger Marcussen & Bengt Berheim.

På Kielland-treff i 2023, får Bengt Berheim endelig takket kranfører Roger Marcussen som reddet livet hans.

Foto: Else M. Tungland / Norsk Oljemuseum
John Aird og Anders Helliksen.

John Aird og Anders Helliksen traff hverandre 43 år etter at de var i samme livbåt.

KIELLAND-TREFF

«Jeg ønsker å møte andre som også mistet pappaen sin. Det er vondt å høre, men godt å vite.»

Trine (9 år), datter til omkomne Olav Lia.

«Det er først nå i de senere årene med Kielland nettverket at jeg har fått møte andre barn i samme situasjon som meg. Som har hjulpet veldig. Vi har mye felles følelser og opplevelser.»

Marianne Reve (11 år), datter til kranfører Torleiv Reve som omkom i ulykken.

«Kiellandtreff har for meg åpnet opp for å snakke mer om pappa med både min mor, resten av familien og venner.»

Catharina Eide Svensson (8 år), datter til omkomne Ivar Ellingsen.

Merete og Marit Karin, datter og enke til Joar Asbjørn Dyrstad.

Foto: Shadé Martins / Norsk Ojemuseum

Claire, datteren til William Graham, er nå voksen og bor nå i Australia. Her er hun sammen med en av døtrene på Kielland-treff i Stavanger, sommeren 2023.

Edvin Mongstad som overlevde ulykken.

Gunnar Fagermo.

Ellef Andreas Friis Wahlstrøm.

Otto Grinde.

123 omkommer

123 lives lost

**Ektemen, fedre, sønner og brødre
kommer aldri hjem**
Alexander L. Kalland ramtes i Nordhavet om
kvelden 27. mars 1986. Hundelen berører Jule
Norge og mennesker langt utenfor landet. 123
menn omkommer på arbeid for den unge olje-
nasjonen. Den yngste av de omkomne er bare 19 år.
Den eldste er 57. De fleste er i 30- og 50-årene.

Når 123 mennesker dør, rammes enda flere
familier. Kvinner mister sine ektemenn, barn må
vokse opp uten far. Foreldre må leve videre uten
et barn, søsken mister en bror. Følelser svever sørg
over landet av en god kollega, en nær venn og en
trøst. Ledere og bedrifter må håndtere et
medarbeiderens død på jobb i deres tjeneste.
Bedriftsledere som gjorde en helbemannlig innsats,
må vite å ha sett mange av sine gjester å berge.

30 dater kopper 500 kilo tunnet i rednings-
akademiet. Seta av den blir tunnet settent.
50 mennesker får sin grav på havet.

88 mennesker overlever. Noen tar opp igjen
sine normale liv og returner til jobb igjen.
Andre får aldri mer en vanlig dag.

Husbands, fathers, sons and brothers never returned
Alexander L. Kalland capsized in the North Sea on the
evening of 27 March 1986. This incident affected
everyone in Norway and people far beyond.

A total of 123 men died while working for the emerging oil
nation. The youngest was just 19, the oldest 57. Most were
in their 30s and 50s.

When so many people die, even more families are hit.
Wives lose their husbands, children must grow up
without a father, parents must go on living without a
son, siblings lose a brother.

People feel sorrow at the loss of a good colleague, a
close friend and a sturdy neighbour, while companies
and managers must deal with the knowledge that
employees died in their service.

Rescuers who responded heroically must tackle having
seen many they could not help. Of 36 bodies which
were unaccounted for at first, six were later recovered
but 30 found their grave at sea.

88 people survived. Some resumed their normal lives
and returned offshore to work. Others have never had
a peaceful day since.

Widows
After the accident, 123 families
lost their breadwinners. Women
must raise their children without
a father. Parents must go on living
without a son, siblings lose a brother.

Colleagues
The loss of a good colleague, a
close friend and a sturdy neighbour
is felt by many. Companies and
managers must deal with the
knowledge that employees died
in their service.

**«Jeg ser for meg barndommen da far levde som helt perfekt.
I minnene mine var faren min verdens beste pappa.
Alt var greit og trygt.»**

Charlotte Eggen (10 år), datter til omkomne Arne Jørgen Eggen.

«...det var en hendelse vi alltid bar med oss, spesielt Theis naturligvis. Han sa ofte at grunnen til at det gikk bra med ham etterpå, var fordi han hadde så mye i vente. Vi skulle gifte oss og stifte familie, og han skulle avslutte studiet og begynne sin prestegjerning. Han kom stadig tilbake til Kielland i sine prekener.»

Marit Salvesen, ektefelle til ovelevende Theis Salvesen

REDNINGEN OVERSIKT

Listen er sortert alfabetisk etter fornavn.

7 tatt opp i på Eddaplattformen i personellkurv

Bengt Berheim
Frank H. Pedersen
Gerry Atle Stigen
Harry Oddvar Løvø
Hauge Malvin
John Arild Nilsen
Olav Skotheim

26 Livbåt 1 og helikopter

Adolf Sundt
Arne Gunnar Vintland
Bengt Barclay De Tolly Hammer
Carl George Andersen
Castor Gonzalez Gonzalez
Ellef Andreas Friis Wahlstrøm
Francisco Santos Martinez
Frank Einar Fredriksen
Geir Vestre Elektriker
Gunnar Fagermo
Gunnar Johan Guttormsen
Harald Bjørn Hansen
Jarle Andreassen
Jaroslav Pinos
Jose Ferreira De Souza
Odd Osland
Oddvar Ingemund Engelsgjerd
Paul Raymond Witter
Paul Trygve Røysland
Reidar Selvig
Ronald Fredrik Deane
Sigve Klungland
Theis Salvesen
Thor Olsen
Thorleif (Emil) Endresen
Trond Erik Pettersen

2 Livbåt 5 og Nordmand Skipper

Alf Gunnar Taraldlien
Anders Helliksen
Dag-Jarle Jenssen
Edmund Arne Mongstad
Egeli Eivind
Finn Kolstø
Helge Eneberg
Johan Kristoffer Abrahamsen
Kjell Johan Kulleseid
Kåre Magne Kvåle
Leif Wiig Abrahamsen
Svein Vegar Vermundsen

21 Livbåt 5 og helikopter

Bjørn Bentsen
Esko Kärki
Gunvald Falk
Håkon Jarl Hansen
Harry Vike
Helge Georg Knutsen
Jan Vestre Sveiser
Johannes Mundheim
John Aird, Rørlegger
Lars Olav Andreassen
Magne Kåre Sildelid
Ole Hestvik
Per Mangseth
Peter Head
Ragnvald S. Ofte
Ronald N. Jackson
Terence Lister
Thomas Henry Greenwood
Tor Yngve Alberg Olsen
Trygve Børsheim
William Graham

2 Nordmand Skipper

Svein Hermann Vik
Edvard William (Ted) Brooking

4 Nordmand Engineer

Finn Bakke Thorsen
Rolf Olaussen
Karl Kristian (Kalle) Eriksen
Svein Inge Jensen

5 Safe Truck

Bjørn Hermann Olsen
Carl Victor Gretchel
Oddbjørn Lerbrekk
Oskar Johan Olsen
Åge Lund, Siemens

2 Tender Power

Gaustad Ola
Otto Grinde

1 Viking Girl

Raymond John Beecher

9 Helikopter fra flåte

Alf Magne Søderlund
Kåre Arvid Svendsbøe
Bjørn Einar Hansen
Gunnar Øvrebø
Jahn Otto Jahnsen
Kåre Eide
Leif Jørgen Mykland
Tony Sylvester

Personer som ikke er funnet

Listen er sortert alfabetisk etter fornavn.

Arild Kristen Didriksen
Arne Thomassen
Bjørn Einar Winge
Bjørn Skaanes
Brian Owen Dowson
Colin Lamb
Eivind Falkum
Erling Pedersen
Hans Herbert Hansen
Ivar Ellingsen
Joar Asbjørn Dyrstad
John Agnar Skogøy
Jon Ivar Waale
Keith Hunter
Kjell Hagen
Kjell Skagestad
Kåre Viken
Laszlo Hajjek
Leif Bjarne Johansen
Leif Ø. Reve
Magnar Sæbø
Odd Bjørn Wiberg
Per Harald Ihme
Rolf Arthur Reme
Rolf Henrik Martinsen
Svein Ove Olsen
Svein Ramsdal
Øyvind Anders Salhus
Øyvind Johansen

Foto: Rune Egenes / Norsk Oljemuseum

KILDER

Avhør av de 89 overlevende

De fleste avhørene er tilgjengelige i lenkene under alfabetisk etter fornavn.

De som ikke er åpne må man spør Arkivverket om tilgang for å få se.

Adolf Sundt

<https://www.digitalarkivet.no/db50001606700470>

Alf Gunnar Taraldlien

<https://www.digitalarkivet.no/db50001606700397>

Alf Magne Søderlund

<https://www.digitalarkivet.no/db50001606700107>

Anders Helliksen

<https://www.digitalarkivet.no/db50001606700442>

Bengt Berheim

<https://www.digitalarkivet.no/db50001606700087>

Bengt Hammer

<https://www.digitalarkivet.no/db50001606700219>

Bjørn Bentsen

<https://www.digitalarkivet.no/db50002870600430>

Bjørn Einar Hansen

<https://www.digitalarkivet.no/db50001606700210>

Bjørn Hermann Olsen

<https://www.digitalarkivet.no/db50001606700444>

Carl Georg Andersen

<https://www.digitalarkivet.no/db50001606700264>

Carl Victor Gretchel

<https://www.digitalarkivet.no/db50002870600451>

Castor Gonzales

<https://www.digitalarkivet.no/db60150872000862>

Dag-Jarle Jenssen

<https://www.digitalarkivet.no/db50001606700030>

Edmund Arne Mongstad

<https://www.digitalarkivet.no/db50001606700152>

Edvard William (Ted) Brooking

<https://www.digitalarkivet.no/db50001606700064>

Egeli Eivind

<https://www.digitalarkivet.no/db50002870600428>

Ellef Andreas Friis Wahlstrøm

<https://www.digitalarkivet.no/db50001606700200>

Esko Juhani Kærki

<https://www.digitalarkivet.no/db50001606700056>

Finn Bakke Thorsen

<https://www.digitalarkivet.no/db50001606700403>

Finn Kolstø

<https://www.digitalarkivet.no/db50001606700090>

Francisco Santos Martinez

<https://www.digitalarkivet.no/db60150872001104>

Frank E Fredriksen

<https://www.digitalarkivet.no/db50002870200734>

Frank H. Pedersen Avhør mangler, reddet i basket
<https://www.digitalarkivet.no/db60150872000716>

Geir Vestre
(Intervjuet starter nederst på siden)
<https://www.digitalarkivet.no/db50001605700140>

Gerry Atle Stigen
<https://www.digitalarkivet.no/db50001606700222>

Gunnar Fagermo
<https://www.digitalarkivet.no/db50001606700237>

Gunnar Guttormsen
<https://www.digitalarkivet.no/db50001606700245>

Arne Gunnar Vintland
<https://www.digitalarkivet.no/db50001606700240>

Gunnar Øvrebø
<https://www.digitalarkivet.no/db50001606700422>

Gunvald Falk
<https://www.digitalarkivet.no/db50001606700084>

Harald Bjørn Hansen
<https://www.digitalarkivet.no/db50001606700243>

Harry Løvvø
<https://www.digitalarkivet.no/db50001606700191>

Harry Vike
<https://www.digitalarkivet.no/db50002870600479>

Helge Eneberg
<https://www.digitalarkivet.no/db50001606700284>

Helge Georg Knutsen
<https://www.digitalarkivet.no/db50001606700150>

Håkon Jarl Hansen
<https://www.digitalarkivet.no/db50001606700208>

Jan Henrik Johansen
Avhør mangler

Jan Otto Jahnsen
<https://www.digitalarkivet.no/db50001606700038>

Jan Vestre
<https://www.digitalarkivet.no/db50001606700411>

Jarle Andreassen
<https://www.digitalarkivet.no/db50001606700190>

Jaroslav Pinos
<https://www.digitalarkivet.no/db50001606700328>

Johan Kristoffer Abrahamsen
<https://www.digitalarkivet.no/db50001606700260>

Johannes Mundheim
<https://www.digitalarkivet.no/db50002870600459>

John Aird
<https://www.digitalarkivet.no/db50001606700186>

John Arild Nilssen
<https://www.digitalarkivet.no/db50001606700023>

José Ferreira de Souza
<https://www.digitalarkivet.no/db60150872000812>

Karl Kristian Eriksen

<https://www.digitalarkivet.no/db50001606700192>

Kjell Johan Kulleseid

<https://www.digitalarkivet.no/db50001606700096>

Kåre Ingolf Eide

<https://www.digitalarkivet.no/db50001606700203>

Kåre Magne Kvåle

<https://www.digitalarkivet.no/db50001606700358>

Kåre Svendsbøe

<https://www.digitalarkivet.no/db50001606700400>

Lars Olav Andreassen

<https://www.digitalarkivet.no/db50001606700231>

Leif Jørgen Mykland

<https://www.digitalarkivet.no/db50002870600488>

Leif Wiig Abrahamsen

<https://www.digitalarkivet.no/db50001606700101>

Magne Kåre Sildelid

<https://www.digitalarkivet.no/db50001605700043>

Malvin Hauge

<https://www.digitalarkivet.no/db60155472000493>

Odd Osland

<https://www.digitalarkivet.no/db50001605700047>

Oddbjørn Lerbrekk

<https://www.digitalarkivet.no/db50001606700449>

Oddvar Engelsgjerd

<https://www.digitalarkivet.no/db50002870600446>

Ola Gaustad

<https://www.digitalarkivet.no/db50002870600454>

Olav Skotheim

<https://www.digitalarkivet.no/db50001606700478>

Ole Hestvik

<https://media.digitalarkivet.no/view/105519/42>

Oskar Johan, Olsen

<https://www.digitalarkivet.no/db50001606700068>

Otto Grinde

<https://www.digitalarkivet.no/db50002870600442>

Omtalt i rapport fra Tender Power:

<https://www.digitalarkivet.no/db60150874000858>

Reidar Selvig

<https://www.digitalarkivet.no/db50002870600444>

Paul Raymond Witter

<https://www.digitalarkivet.no/db50001606700199>

Paul Trygve Røysland

<https://www.digitalarkivet.no/db50001605700137>

Per Mangseth

<https://www.digitalarkivet.no/db60150872001012>

Peter Head

<https://www.digitalarkivet.no/db50001606700197>

Ragnvald Ofte

<https://www.digitalarkivet.no/db50001605700144>

Raymond John Beecher

<https://www.digitalarkivet.no/db50002870600508>

Rolf Olaussen

<https://www.digitalarkivet.no/db50001606700082>

Ronald F Deane

<https://www.digitalarkivet.no/db50001606700182>

Ronald N Jackson

<https://www.digitalarkivet.no/db50001606700040>

Sigve Klungland

<https://www.digitalarkivet.no/db50001606700228>

Svein Hermann Vik

<https://www.digitalarkivet.no/db50001606700415>

Svein Inge Jensen

<https://www.digitalarkivet.no/db50001606700458>

Svein Vegard Vermundsen

<https://www.digitalarkivet.no/db50001606700066>

Terence Lister

<https://www.digitalarkivet.no/db50001606700188>

Theis Salvesen

<https://www.digitalarkivet.no/db50001606700136>

Thomas Henry Greenwood

<https://www.digitalarkivet.no/db50002870600448>

Thor Olsen

<https://www.digitalarkivet.no/db50001606700258>

Thorleif (Emil) Endresen

<https://www.digitalarkivet.no/db50001606700187>

Tony Sylvester

<https://www.digitalarkivet.no/db50001606700455>

Tor Yngve Alberg Olsen

<https://www.digitalarkivet.no/db50001606700331>

Trond Erik Pettersen

<https://www.digitalarkivet.no/db50001606700060>

Trygve Børsheim

<https://www.digitalarkivet.no/db50001606700281>

William Graham

<https://www.digitalarkivet.no/db60155472000206>

Åge Lund

<https://www.digitalarkivet.no/db50001606700456>

ANDRE KILDER

Alexander L. Kielland Minnebank

Smith-Solbakken, Marie, red. *Alexander L. Kielland Minnebank*. Bok 1-3. 2024.

Tilgjengelig fra: Alexander L. Kielland-ulykken: Minnebank | UiS Scholarly Publishing Services

Bøker og artikler

Hunnestad, Steinar. *Nødalarm Nordsjøen: Major Nils Reidar Roaldsøy forteller om 330-skvadronen og redningsaksjoner*. Lunde Forlag, 1985.

Smith-Solbakken, Marie, og Emil Aall Dahle. *Alexander L. Kielland-ulykken*.

Store norske leksikon, sist oppdatert 2019.

Tilgjengelig fra: https://snl.no/Alexander_L._Kielland-ulykken.

Tungland, Else M., Marie Smith-Solbakken, og Ellen Kongsnes. *Kielland: Basert på historien til de som var der*. Kiellandnettverket, 2020.

Hughes, E. *Mayday! Mayday! Alexander Kielland*. Det Beste, 1980:137.

Tilgjengelig fra: <https://www.digitalarkivet.no/db50002871000292>.

Rapporter og offentlige dokumenter

Hovedredningsentralen Sør-Norge. *Boligplattformen Alexander Kielland havari i Nordsjøen.* Stavanger: Hovedredningsentralen Sør-Norge, 1980.
Tilgjengelig fra: <https://www.digitalarkivet.no/db50002871000283>.

Larsen, Kjell, og Torbjørn Knutsen. *Hovedrapport angående berging/redning Alexander L. Kiellands forlis i Nordsjøen, torsdag den 27.03.80 ca. kl. 18.30.* Stavanger politikammer, 1980.
Tilgjengelig fra: <https://www.digitalarkivet.no/db60150872000674>.

NOU 1981:11. *Aleksander L. Kielland-ulykken.* Justis- og politidepartementet, 1981.
Tilgjengelig fra: <https://www.digitalarkivet.no/db50002870400191>.

Næss, Hans Christian. *Bemerkninger om redningsaksjonen 27. mars 1980.* Brev til Sjøfartsdirektoratet fra fører av MS Engineer, Solstad Rederi AS. 1981.
Tilgjengelig fra: <https://www.digitalarkivet.no/db50002871300807>.

Pressemelding. *Påskjønnelser i forbindelse med redningsaksjonen ved «Alexander L. Kiellands Havari 27. mars 1980».* Handelsdepartementet, 11.03.1983.
Tilgjengelig fra: <https://www.digitalarkivet.no/db60028720001205>.

Brev fra Sjøfartsdirektoratet til Handelsdepartementet. *Påskjønnelser i forbindelse med Alexander L. Kiellands Havari.* Sjøfartsdirektoratet, 30.09.1981.
Tilgjengelig fra: <https://www.digitalarkivet.no/db60028714000099>.

Brev fra kaptein Bjørn Bakke til Wilhelm Wilhelmsen. *Tender Power – vedr. Alexander Kiellands forlis. Supplement til journalutdrag nr. 4-80. 2. april 1980.*
Tilgjengelig fra: <https://www.digitalarkivet.no/db60150874000856>.

Foto: Pete Brady/Norsk Oljemuseum
Forberedelser på snu-operasjon

Foto: Pete Brady/Norsk Oljemuseum
Scot Kobus, med hatt, ledet første snuforsøk.

Foto: Pete Brady / Norsk Oljemuseum.
Dykkere gjorde en viktig jobb under snuforsøkene av riggen.

Foto: Pete Brady / Norsk Oljemuseum.
Forberedelse til første snuforsøk.

Foto: Børre Børretzen / Norsk Oljemuseum.
Kielland blir slept fra Ekofisk til land.

Foto: Stavanger A.V. Institutt AS / Norsk Oljemuseum
Riggen blir snudd i 1983.

ALEXANDER L. KIELLAND

STAVANGER